KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS (EU) 2020/2100,

annettu 15 päivänä joulukuuta 2020,

lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta Venäjältä peräisin olevan ammoniumnitraatin tuonnissa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/1036 11 artiklan 2 kohdan mukaisen toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun jälkeen

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon polkumyynnillä muista kuin Euroopan unionin jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 8 päivänä kesäkuuta 2016 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/1036 ([1]), jäljempänä 'perusasetus', ja erityisesti sen 11 artiklan 2 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

1. MENETTELY

1.1 Aiemmat tutkimukset ja voimassa olevat toimenpiteet

(1) Neuvosto otti neuvoston asetuksella (EY) N:o 2022/95 ([2]) käyttöön lopullisen polkumyyntitullin Venäjältä, jäljempänä 'asianomainen maa', peräisin olevan ammoniumnitraatin tuonnissa, jäljempänä 'alkuperäinen tutkimus'. Tuote kuului asetuksen voimaantulohetkellä CN-koodeihin 3102 30 90 ja 3102 40 90. Kun lisätutkimuksissa todettiin, että viejät ottivat tullin kantaakseen, toimenpiteitä muutettiin neuvoston asetuksella (EY) N:o 663/98 ([3]).

(2) Asetuksen (EY) N:o 384/96 ([4]) 11 artiklan 2 kohdan mukaisen ensimmäisen toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun ja saman artiklan 3 kohdan mukaisen ensimmäisen välivaiheen tarkastelun perusteella neuvosto otti neuvoston asetuksella (EY) N:o 658/2002 ([5]) käyttöön Venäjältä peräisin olevan, asetuksen voimaantulohetkellä CN-koodeihin 3102 30 90 ja 3102 40 90 kuuluvan ammoniumnitraatin tuonnissa lopullisen polkumyyntitullin, jonka määrä oli 47,07 euroa tonnilta.

(3) Tämän jälkeen tehtiin tuotteen määritelmää koskeva välivaiheen tarkastelu asetuksen (EY) N:o 384/96 11 artiklan 3 kohdan nojalla, ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 945/2005 ([6]) otettiin käyttöön lopullinen polkumyyntitulli, jonka suuruus oli 41,42–47,07 euroa tonnilta, tuotaessa Venäjältä peräisin olevia kiinteitä lannoitteita, joiden ammoniumnitraattipitoisuus on suurempi kuin 80 prosenttia painosta ja jotka asetuksen voimaantulohetkellä luokiteltiin CN-koodeihin 3102 30 90, 3102 40 90, ex 3102 29 00, ex 3102 60 00, ex 3102 90 00, ex 3105 10 00, ex 3105 20 10, ex 3105 51 00, ex 3105 59 00 ja ex 3105 90 91.

(4) Asetuksen (EY) N:o 384/96 11 artiklan 2 kohdan mukaisen toisen toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun ja saman artiklan 3 kohdan mukaisen toisen osittaisen välivaiheen tarkastelun perusteella neuvosto piti toimenpiteet voimassa neuvoston asetuksella (EY) N:o 661/2008 ([7]). Tullia ei muutettu, paitsi EuroChem-ryhmän osalta, jonka kiinteä tulli vahvistettiin 28,88–32,82 euroon tonnilta.

([1]) EUVL L 176, 30.6.2016, s. 21.

([2]) Neuvoston asetus (EY) N:o 2022/95, annettu 16 päivänä elokuuta 1995, lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta Venäjältä peräisin olevan ammoniumnitraatin tuonnissa (EYVL L 198, 23.8.1995, s. 1).

([3]) Neuvoston asetus (EY) N:o 663/98, annettu 23 päivänä maaliskuuta 1998, lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta Venäjältä peräisin olevan ammoniumnitraatin tuonnissa annetun asetuksen (EY) N:o 2022/95 muuttamisesta (EYVL L 93, 26.3.1998, s. 1).

([4]) Neuvoston asetus (EY) N:o 384/96, annettu 22 päivänä joulukuuta 1995, polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta (EYVL L 56, 6.3.1996, s. 1). Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2238/2000 (EYVL L 257, 11.10.2000, s. 2).

([5]) Neuvoston asetus (EY) N:o 658/2002, annettu 15 päivänä huhtikuuta 2002, lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta Venäjältä peräisin olevan ammoniumnitraatin tuonnissa (EYVL L 102, 18.4.2002, s. 1).

([6]) Neuvoston asetus (EY) N:o 945/2005, annettu 21 päivänä kesäkuuta 2005, lopullisen polkumyyntitullin käyttöönotosta Venäjältä peräisin olevan ammoniumnitraatin tuonnissa annetun asetuksen (EY) N:o 658/2002 ja lopullisen polkumyyntitullin käyttöönotosta muun muassa Ukrainasta peräisin olevan ammoniumnitraatin tuonnissa annetun asetuksen (EY) N:o 132/2001 muuttamisesta asetuksen (EY) N:o 384/96 11 artiklan 3 kohdan mukaisen osittaisen välivaiheen tarkastelun jälkeen (EUVL L 160, 23.6.2005, s. 1).

([7]) Neuvoston asetus (EY) N:o 661/2008, annettu 8 päivänä heinäkuuta 2008, lopullisen polkumyyntitullin käyttöönotosta Venäjältä peräisin olevan ammoniumnitraatin tuonnissa asetuksen (EY) N:o 384/96 11 artiklan 2 kohdan mukaisen toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun ja 11 artiklan 3 kohdan mukaisen osittaisen välivaiheen tarkastelun jälkeen (EUVL L 185, 12.7.2008, s. 1).

(5) Euroopan komissio, jäljempänä 'komissio' hyväksyi päätöksellä 2008/577/EY ([8]) määrällistä rajoitusta koskevan sitoumuksen sekä Acron Holding Company -ryhmään kuuluvilta venäläisiltä tuottajilta JSC Acron ja JSC Dorogobuzh että EuroChem-ryhmältä.

(6) Unionin yleinen tuomioistuin kumosi 10 päivänä syyskuuta 2008 annetulla tuomiolla ([9]), jota tulkittiin 9 päivänä heinäkuuta 2009 annetulla tuomiolla ([10]), asetuksen (EY) N:o 945/2005 siltä osin kuin se koski yritystä JSC Kirovo-Chepetsky Khimichesky Kombinat, jäljempänä 'Kirovo', joka kuuluu OJSC UCC UralChem -ryhmään, jäljempänä 'UralChem'. Neuvosto muutti neuvoston asetuksella (EY) N:o 989/2009 ([11]) asetusta (EY) N:o 661/2008 vastaavasti. Näin ollen asetuksen voimaantulohetkellä polkumyyntitullia (47,07 euroa tonnilta) sovellettiin Kirovon osalta ainoastaan sellaisen ammoniumnitraatin tuontiin, joka kuuluu CN-koodeihin 3102 30 90 ja 3102 40 90.

(7) Komissio peruutti päätöksellä 2012/629/EU ([12]) EuroChem-ryhmän tarjoaman sitoumuksen hyväksynnän, koska sitoumuksen toteuttaminen oli mahdotonta.

(8) Asetuksen (EY) N:o 1225/2009 ([13]) 11 artiklan 2 kohdan mukaisen kolmannen toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun perusteella komissio piti toimenpiteet voimassa komission täytäntöönpanoasetuksella (EU) N:o 999/2014 ([14]). Tästä tutkimuksesta käytetään jäljempänä nimitystä 'viimeisin toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskeva tarkastelu'.

(9) Täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 999/2014 muuttamisesta annetussa komission täytäntöönpanoasetuksessa (EU) 2016/226 ([15]) käsitellään Kirovon uudelleenjärjestelyä Uralchem-ryhmän haarayritykseksi.

(10) Komissio peruutti komission täytäntöönpanoasetuksella (EU) 2016/415 ([16])Acron Holding Company -ryhmän sitoumuksen hyväksynnän, koska sitoumuksen toteuttaminen oli mahdotonta.

(11) Perusasetuksen 11 artiklan 3 kohdan mukaisen tarkastelun perusteella komissio muutti voimassa olevia toimenpiteitä täytäntöönpanoasetuksella (EU) 2018/1722 ([17]). Tästä tutkimuksesta käytetään nimitystä 'viimeisin välivaiheen tarkastelu'. Sen perusteella tällä hetkellä voimassa oleva kiinteä tulli on 28,78–32,71 euroa tonnilta.

1.2 **Toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskeva tarkastelupyyntö**

(12) Venäjältä peräisin olevan ammoniumnitraatin tuontiin sovellettavien polkumyyntitoimenpiteiden voimassaolon lähestyvää päättymistä koskevan ilmoituksen ([18]) julkaisemisen jälkeen komissiolle esitettiin perusasetuksen 11 artiklan 2 kohdan nojalla toimenpiteiden tarkastelua koskeva pyyntö.

([8]) Komission päätös 2008/577/EY, tehty 4 päivänä heinäkuuta 2008, Venäjältä ja Ukrainasta peräisin olevan ammoniumnitraatin tuontia koskevan polkumyynnin vastaisen menettelyn yhteydessä tarjottujen sitoumusten hyväksymisestä (EUVL L 185, 12.7.2008, s. 43).

([9]) Asia T-348/05.

([10]) Asia T-348/05 INTP.

([11]) Neuvoston asetus (EY) N:o 989/2009, annettu 19 päivänä lokakuuta 2009, lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta Venäjältä peräisin olevan ammoniumnitraatin tuonnissa annetun asetuksen (EY) N:o 661/2008 muuttamisesta (EUVL L 278, 23.10.2009, s. 1).

([12]) Komission päätös 2012/629/EU, annettu 10 päivänä lokakuuta 2012, Venäjältä peräisin olevan ammoniumnitraatin tuontia koskevan polkumyynnin vastaisen menettelyn yhteydessä tarjottujen sitoumusten hyväksymisestä tehdyn päätöksen 2008/577/EY muuttamisesta (EUVL L 277, 11.10.2012, s. 8).

([13]) Neuvoston asetus (EY) N:o 1225/2009, annettu 30 päivänä marraskuuta 2009, polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta (EUVL L 343, 22.12.2009, s. 51).

([14]) Komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 999/2014, annettu 23 päivänä syyskuuta 2014, lopullisen polkumyyntitullin käyttöönotosta Venäjältä peräisin olevan ammoniumnitraatin tuonnissa neuvoston asetuksen (EY) N:o 1225/2009 11 artiklan 2 kohdan mukaisen toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun jälkeen (EUVL L 280, 24.9.2014, s. 19).

([15]) Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2016/226, annettu 17 päivänä helmikuuta 2016, lopullisen polkumyyntitullin käyttöönotosta Venäjältä peräisin olevan ammoniumnitraatin tuonnissa neuvoston asetuksen (EY) N:o 1225/2009 11 artiklan 2 kohdan mukaisen toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun jälkeen annetun täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 999/2014 muuttamisesta (EUVL L 41, 18.2.2016, s. 13).

([16]) Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2016/415, annettu 21 päivänä maaliskuuta 2016, kahden vientiä harjoittavan tuottajan sitoumuksen hyväksynnän peruuttamisesta ja Venäjältä peräisin olevan ammoniumnitraatin tuontia koskevan polkumyynnin vastaisen menettelyn yhteydessä tarjotun sitoumuksen hyväksymisestä tehdyn päätöksen 2008/577/EY kumoamisesta (EUVL L 75, 22.3.2016, s. 10).

([17]) Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2018/1722, annettu 14 päivänä marraskuuta 2018, lopullisen polkumyyntitullin käyttöönotosta Venäjältä peräisin olevan ammoniumnitraatin tuonnissa annetun täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 999/2014 muuttamisesta Euroopan parlamentin neuvoston asetuksen (EU) 2016/1036 11 artiklan 3 kohdan mukaisen välivaiheen tarkastelun jälkeen (EUVL L 287, 15.11.2018, s. 3).

([18]) EUVL C 53, 11.2.2019, s. 3.

(13) Pyynnön esitti 21 päivänä kesäkuuta 2019 Euroopan lannoitevalmistajien järjestö Fertilizers Europe, jäljempänä 'pyynnön esittäjä', sellaisten unionin tuottajien puolesta, joiden tuotanto muodostaa yli 25 prosenttia ammoniumnitraatin kokonaistuotannosta unionissa.

(14) Pyyntö perustui siihen, että toimenpiteiden voimassaolon päättyminen johtaisi todennäköisesti vahingollisen polkumyynnin ja unionin tuotannonalalle aiheutuneen vahingon jatkumiseen ja/tai toistumiseen.

1.3 **Vireillepano**

(15) Kun komissio oli todennut, että oli olemassa riittävä näyttö toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun panemiseksi vireille, se ilmoitti 23 päivänä syyskuuta 2019 *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* julkaistulla ilmoituksella ([19]), jäljempänä 'vireillepanoilmoitus', perusasetuksen 11 artiklan 2 kohdan mukaisen toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun vireillepanosta.

1.4 **Asianomaiset osapuolet**

(16) Vireillepanoilmoituksessa komissio pyysi asianomaisia osapuolia ottamaan siihen yhteyttä tutkimukseen osallistumista varten. Lisäksi komissio ilmoitti toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun vireillepanosta pyynnön esittäjälle, muille tiedossa oleville unionin tuottajille, vientiä harjoittaville tuottajille, tuojille ja unionin käyttäjille, joita asian tiedettiin koskevan, sekä Venäjän viranomaisille ja kehotti niitä osallistumaan tutkimukseen.

(17) Kaikilla asianomaisilla osapuolilla oli tilaisuus esittää huomautuksia tutkimuksen vireillepanosta ja pyytää saada tulla komission ja/tai kauppaan liittyvissä menettelyissä kuulemisesta vastaavan neuvonantajan kuulemiksi.

1.5 **Vireillepanoa koskevat huomautukset**

(18) Vireillepanon jälkeen Venäjän lannoitetuottajien järjestö, jäljempänä 'RFPA', totesi, että pyynnössä ei esitetty riittävää näyttöä siitä, että Venäjältä peräisin olevaa ammoniumnitraattia koskevien polkumyyntitoimenpiteiden voimassaolon päättyminen johtaisi polkumyynnin tai vahingon todennäköiseen jatkumiseen tai toistumiseen. RFPA totesi erityisesti, että koska 21 päivänä kesäkuuta 2019 päivätyssä alkuperäisessä tarkastelupyynnössä, jäljempänä 'alkuperäinen tarkastelupyyntö', ei esitetty näyttöä siitä, että kotimarkkinamyynti ei olisi tapahtunut tavanomaisessa kaupankäynnissä, laskennalliseen normaaliarvoon perustuva polkumyyntimarginaalin laskeminen oli laiton. RFPA väitti vielä, että 21 päivänä kesäkuuta 2019 päivätyssä alkuperäisessä tarkastelupyynnössä ei ollut mitään näyttöä polkumyynnistä tosiasiallisten kotimarkkinahintojen ja vientihintojen vertailun perusteella ja että pyynnön esittäjä lisäsi tällaisen näytön vasta pyynnön tarkistettuun versioon saatuaan komissiolta puutteista ilmoittavan kirjeen.

(19) Lisäksi RFPA väitti, että pyynnön esittäjän kustannuslaskelmat perustuivat liian korkeisiin valmistuskustannuksiin. Se väitti myös, että laskennallista normaaliarvoa koskevat laskelmat olivat ilmeisen virheellisiä ja perustuivat epäluotettaviin, sisäisesti epäjohdonmukaisiin, vanhentuneisiin ja käsittämättömiin tietoihin, jotka ovat vain jonkin konsultin arvioita, ja että komissio ei tarkistanut näitä laskelmia huolellisesti.

(20) Komissio pani toimenpiteiden päättymistä koskevan tarkastelun vireille 21 päivänä kesäkuuta 2019 toimitetun tarkastelupyynnön perusteella, jota täydennettiin lisätiedoilla, yhteensä jäljempänä 'konsolidoitu tarkastelupyyntö'. Tämän tarkastelun vireillepanon perustana oleva konsolidoitu tarkastelupyyntö asetettiin avoimeen asiakirja-aineistoon ja asianomaisten osapuolten tarkasteltavaksi. Kuten vireillepanoilmoituksen 4.1 kohdassa todetaan, pyynnön esittäjä toimitti tarkastelupyynnössä näyttöä normaaliarvosta, joka perustuu tosiasiallisiin kotimarkkinahintoihin, ja muodosti myös laskennallisen normaaliarvon siinä tapauksessa, että kotimarkkinahintoja ei pidettäisi luotettavina eikä niiden katsottaisi kuvastavan tavanomaista kaupankäyntiä. Sillä ei ollut merkitystä, oliko alkuperäistä pyyntöä täydennetty arvioiduilla normaaliarvoilla, jotka perustuivat asianomaisen maan tosiasiallisia kotimarkkinahintoja koskeviin saatavilla oleviin tietoihin, koska komissio pani toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun vireille konsolidoidun tarkastelupyynnön perusteella.

(21) Mitä tulee pyynnön esittäjän väitteissään käyttämien tietojen epäluotettavuuteen, tarkastelupyynnön on sisällettävä riittävästi näyttöä, joka tukee tarkastelun vireillepanoa. Näytön laatua rajoittavat väistämättä hakijan mahdollisuudet saada asiaankuuluvia tietoja, jotka useimmissa tapauksissa ovat luottamuksellisia. Pyynnössä tutkimuksen aikana havaitut mahdolliset epätarkkuudet eivät kuitenkaan tee tarkastelun vireillepanosta laitonta, ja komission tutkimus tässä tapauksessa itse asiassa vahvisti, että vireillepano oli perusteltu.

([19]) Ilmoitus Venäjältä peräisin olevan ammoniumnitraatin tuontiin sovellettavien polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun vireillepanosta (EUVL C 318, 23.9.2019, s. 6).

(22) Päätelmien ilmoittamisen jälkeen RFPA ([20]) toisti väitteensä, jonka mukaan säädetyssä määräajassa ei ollut esitetty tarkastelupyyntöä, joka täyttäisi perusasetuksen 11 artiklan 2 kohdan vaatimukset. RFPA:n mukaan alkuperäinen tarkastelupyyntö muodostaa perustan tarkastelun vireillepanolle, ja näytön riittävyyttä koskevaa vaatimusta on arvioitava sen perusteella. Acron ja Venäjän viranomaiset toimittivat samanlaisia väitteitä lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen. RFPA totesi lisäksi, että vaikka unionin tuottajat olisivat voineet selventää alkuperäisessä tarkastelupyynnössä esitettyä näyttöä, polkumyynnin tai vahingon todennäköisyyttä koskeva täysin uusi näyttö, joka toimitettiin määräajan jälkeen (eli 3 kuukautta ennen viisivuotiskauden päättymistä), olisi jättävä huomiotta. RFPA viittasi tässä yhteydessä myös Euroopan oikeusasiamiehen päätökseen ([21]), joka koski edellistä toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevaa tarkastelua, sekä kuulemismenettelystä vastaavan neuvonantajan suositukseen, jonka mukaan komission yksiköiden olisi paljastettava alkuperäinen tarkastelupyyntö tässä tarkastelussa.

(23) Komissio toteaa, että RFPA ei ole esittänyt mitään uutta väitettä. Näin ollen komissio muistuttaa 20 kappaleessa esitetystä kannastaan, jonka mukaan tämä toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskeva tarkastelu pantiin vireille konsolidoidun tarkastelupyynnön perusteella. Komissio katsoo, että pyyntö – sellaisena kuin se oli toimitettuna 3 kuukauden määräajassa ja varustettuna pyynnön esittäjien alkuperäistä pyyntöä täydentävillä selvennyksillä puutteista ilmoittavan prosessin seurauksena – sisälsi riittävästi näyttöä siitä, että toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun vireillepano oli perusteltua. Tämä noudattelee oikeusasiamiehen päätöstä, jonka asiaa koskevissa osissa todetaan seuraavaa:

> "16. *Oikeusasiamies on samaa mieltä siitä, että kolmen kuukauden määräaika on vahvistettu, jotta voitaisiin helpottaa hallinnollista työtä komissiossa, jonka on arvioitava pyynnön esittäjien toimittamat tiedot ennen kuin se päättää, pitäisikö toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskeva tarkastelu panna vireille. Komissio voi tämän prosessin aikana tekemissään tarkastuksissa pyytää selvennyksiä ja lisätietoja pyynnön esittäjiltä, mikä johtaa konsolidoituihin tarkastelupyyntöihin.*
>
> 17. Nämä selvennykset ja lisätiedot eivät kuitenkaan korvaa alkuperäisen tarkastelupyynnön sisältöä vaan vain täydentävät sitä. Näin ollen komission on käytettävä alkuperäistä tarkastelupyyntöä, kun se päättää perusasetuksen 6 artiklan 7 kohdan mukaisesti, pannaanko toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskeva tarkastelu vireille. Komissio vaikuttaa myöntävän tämän todetessaan lausunnossa, että tarkastelupyyntö yhdessä myöhempien selvennysten kanssa muodosti konsolidoidun version, jonka perusteella tehtiin päätös tutkimuksen vireillepanosta."

(24) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen RFPA ja Venäjän viranomaiset väittivät, että tutkimuksen asiakirja-aineisto ei tukenut sitä, että konsolidoitu tarkastelupyyntö toimi vireillepanon perusteena.

(25) Konsolidoitu tarkastelupyyntö asetettiin asianomaisten osapuolten tarkasteltavaksi avoimeen asiakirja-aineistoon vireillepanovaiheessa. Ei ole mitään epäselvyyttä siitä, että tarkastelu pantiin vireille kyseisen pyynnön perusteella. Tämä voidaan vahvistaa vireillepanoilmoituksen 4.1 kohdasta, jossa viitataan selvästi konsolidoidusta tarkastelupyynnöstä peräisin olevaan näyttöön.

(26) Perusasetuksen 5 artiklan 3 kohtaan viitaten RFPA totesi, että komissio ei tutkinut pyynnön esittäjän toimittaman näytön paikkansapitävyyttä ja riittävyyttä. RFPA huomautti myös, että sekä alkuperäisessä että konsolidoidussa tarkastelupyynnössä väitettiin vain, että polkumyynnin jatkuminen on todennäköistä, mutta komissio ei tehnyt mitään päätelmiä polkumyynnin jatkumisesta.

(27) Komissio toteaa, että väite perustuu väärinkäsitykseen yhtäältä pyynnön tarkoituksesta ja toisaalta tarkastelun tarkoituksesta. Pyynnön tarkoituksena on perustella toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun vireillepano näytöllä, joka on kohtuudella pyynnön esittäjän saatavilla ja joka koskee vahingollisen polkumyynnin jatkumista tai toistumista. Kuten edellä selitetään, pyyntöön sisältyi tästä riittävä näyttö. Tarkastelun tarkoituksena taas on määrittää eri asianomaisilta osapuolilta tarkastelun aikana kerättyjen tietojen perusteella, johtaisiko toimenpiteiden voimassaolon päättyminen todennäköisesti polkumyynnin ja vahingon jatkumiseen tai toistumiseen. On täysin mahdollista ja oikeudellisesti hyväksyttävää, että pyynnön esittäjän saatavilla oleva näyttö osoittaa polkumyynnin jatkumisen todennäköisyyttä mutta tutkimuksessa vahvistetaan asianomaisilta osapuolilta kerättyjen ja tarkastettujen tietojen perusteella, että polkumyynti todennäköisesti toistuu. Vireillepanoilmoituksen 5 kohdassa todetaan, että komissio on tullut siihen tulokseen, että polkumyynnin ja vahingon todennäköisyydestä on olemassa riittävä näyttö toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun vireille panemiseksi,

([20]) Päätelmien ilmoittamisen jälkeen esitetyt huomautukset toimittivat yhdessä RFPA, Eurochem-ryhmä ja Uralchem-ryhmä.

([21]) Decision of the European Ombudsman closing the inquiry into complaint 577/2014/MDC on the European Commission's refusal to grant access, pursuant to Council Regulation 1225/2009, to a request for review concerning the expiry of anti-dumping duties on ammonium nitrate imports from Russia, 14 kohta, jäljempänä 'oikeusasiamiehen päätös'.

mistä syystä se panee tarkastelun vireille perusasetuksen 11 artiklan 2 kohdan mukaisesti. Vireillepanoilmoituksessa täsmennetään lisäksi, että tarkastelussa selvitetään, johtaisiko toimenpiteiden voimassaolon päättyminen todennäköisesti asianomaisista maista peräisin olevan tarkastelun kohteena olevan tuotteen polkumyynnin jatkumiseen tai toistumiseen ja unionin tuotannonalalle aiheutuvan vahingon jatkumiseen tai toistumiseen. Näin ollen näyttö, joka viittaa polkumyynnin jatkumiseen, on riittävä käynnistämään tutkimuksen siitä, jatkuuko tai toistuuko polkumyynti. Näin ollen väite hylättiin.

(28) RFPA ja Acron väittivät 24 päivänä heinäkuuta 2020 annettuun WTO:n paneelin raporttiin ([22]), jäljempänä 'DS494-raportti', viitaten, että i) edellistä toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevaa tarkastelua ei olisi pitänyt panna vireille, koska polkumyynnin todennäköisyydestä ei ollut riittävästi näyttöä, minkä vuoksi komisison olisi kumottava Venäjältä peräisin olevaa ammoniumnitraattia koskevat polkumyyntitoimenpiteet, ja ii) tämän tarkastelun ovat mitätöineet samat virheet kuin edellisessä tarkastelussa, minkä vuoksi tätäkään ei olisi pitänyt panna vireille. RFPA ja Acron viittasivat toistuvasti 21 päivänä kesäkuuta 2019 esitettyyn tarkastelupyyntöön ja sen näytön puutteellisuuteen. RFPA ja vientiä harjoittavat tuottajat toistivat samanlaisia väitteitä lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen.

(29) RFPA:n ja Acronin huomautukset on hylättävä jäljempänä esitettävistä syistä. Ensinnäkin DS494-raportin päätelmät ovat muutoksenhaun kohteena, minkä vuoksi paneelin päätelmät eivät ole lopullisia. Toiseksi, tämän tarkastelun vireillepano ei perustu pelkästään 21 päivänä kesäkuuta 2019 esitetyssä alkuperäisessä tarkastelupyynnössä saatuihin tietoihin vaan myös täydentävään lisänäyttöön, jota pyynnön esittäjä toimitti ennen vireillepanoa ja joka sisältyy konsolidoituun tarkastelupyyntöön (sisältää näyttöä normaaliarvosta tosiasiallisten kotimarkkinahintojen perusteella ja laskennallisen normaaliarvon siinä tapauksessa, että kotimarkkinahintoja ei pidettäisi luotettavina), kuten 20 kappaleessa todetaan.

(30) RFPA totesi myös, että sen puolustautumisoikeuksia oli loukattu, koska komissio oli evännyt oikeuden tutustua tarkastelupyynnön joidenkin liitteiden täydelliseen versioon.

(31) Kaikki asianomaisten osapuolten, myös RFPA:n, pyynnöt saada tutustua asiakirja-aineistoon on tutkittu huolellisesti. Komissio varmisti, että osapuolille toimitettiin kiistanalaisten asiakirjojen tarkistetut ja merkitykselliset ei-luottamukselliset versiot, mukaan lukien tarkastelupyynnön liitteet.

1.6 **Otanta**

(32) Komissio ilmoitti vireillepanoilmoituksessa, että se saattaa soveltaa asianomaisiin osapuoliin otantaa perusasetuksen 17 artiklan mukaisesti.

1.6.1 *Unionin tuottajien otanta*

(33) Komissio ilmoitti vireillepanoilmoituksessa, että se oli alustavasti valinnut otoksen unionin tuottajista. Komissio valitsi perusasetuksen 17 artiklan 1 kohdan mukaisesti otoksen käyttäen perusteena suurinta edustavaa myyntimäärää, jota voitiin kohtuudella tutkia käytettävissä olevassa ajassa, kun otettiin huomioon myös maantieteellinen sijainti. Otokseen valittiin kolme unionin tuottajaa. Otokseen valittujen unionin tuottajien osuus edustavuutta koskevan tarkastelun yhteydessä ilmoittautuneiden yritysten tuotantomäärästä oli 40 prosenttia ja arvioidusta unionin kokonaistuotannosta noin 35 prosenttia. Komissio kehotti asianomaisia osapuolia esittämään huomautuksia alustavasta otoksesta.

(34) Jotkin asianomaiset osapuolet esittivät huomautuksia alustavasta otoksesta. Komissio tarkasteli huomautuksia ja selitti avoimeen asiakirja-aineistoon 14 päivänä lokakuuta 2019 lisätyssä muistiossa syyt, joiden vuoksi huomautuksia ei voitu hyväksyä. Näin ollen alkuperäinen otos säilytettiin.

(35) Useat asianomaiset osapuolet toistivat väitteet ja toimittivat lisäväitteitä unionin tuottajia koskevasta otoksesta huomautusten esittämiselle asetetun määräajan jälkeen ja sen jälkeen, kun niiden alustavia huomautuksia oli käsitelty avoimeen asiakirja-aineistoon liitetyssä muistiossa.

([22]) Dispute DS494, EU – Cost Adjustment Methodologies II (Russia).

(36) Kaksi asianomaista osapuolta toisti väitteensä, jonka mukaan unionin tuottajien otos ei ollut edustava, ja pyysi jättämään otoksen ulkopuolelle kaksi unionin tuottajaa, joille todettiin aiheutuneen vahinkoa toisessa urean ja ammoniumnitraatin seoksia koskevassa tutkimuksessa ([23]). Osapuolet väittivät, että ammoniumnitraattiliuos on puolivalmis tuote, jota käytetään sekä ammoniumnitraatissa että urean ja ammoniumnitraatin seoksissa. Sen vuoksi yhteen tuotteeseen kohdistuva vahinko tarkoittaa automaattisesti molempiin tuotteisiin kohdistuvaa vahinkoa. Lisäksi ammoniumnitraattia tuotetaan samoilla laitteilla, minkä vuoksi tuotantokustannukset ovat yhteiset. Näin ollen jos ammoniumnitraatin tuotantolinja on alikäytössä urean ja ammoniumnitraatin tuotannon ja myynnin vähenemisen vuoksi, korkeammat kiinteät kustannukset vaikuttavat ammoniumnitraatin kannattavuuteen sekä vapailla markkinoilla että kytkösmarkkinoilla. Sen vuoksi ei ole mitään keinoa jakaa yhtä mikrotaloudellista indikaattoria vapailla tai kytkösmarkkinoilla käytetyn ammoniumnitraatin välillä.

(37) Komissio on eri mieltä tästä väitteestä. Kaikissa tutkimuksissa kustannukset kohdennetaan vain tutkimuksen kohteena olevaan tuotteeseen. Ellei olisi keinoa, jolla vertikaalisesti integroituneiden tuottajien tuotantokustannukset voidaan kohdentaa oikein ja kohtuullisesti, kaikkien tällaisten tutkimuksen kohteena olevien tuottajien (myös tässä tutkimuksessa yhteistyössä toimineiden venäläisten vientiä harjoittavien tuottajien) toimittamat tiedot kyseenalaistettaisiin. Sen vuoksi on komission tavanomaisen käytännön mukaista, että kaikki taloudelliset indikaattorit, myös tuotantokustannuksia koskeva indikaattori, viittaavat nimenomaisesti tarkasteltavana olevaan tuotteeseen. Todentaessaan otokseen valittujen vertikaalisesti integroituneiden unionin tuottajien tietoja komissio varmisti, että kutakin näissä yrityksissä tuotettua tuotetta kohti aiheutuneet kustannukset eriteltiin selvästi. Näin ollen osapuolten väite hylättiin.

(38) Yksi asianomainen osapuoli väitti, että molempien tuotteiden eli ammoniumnitraatin sekä urean ja ammoniumnitraatin tuottaminen ei ole yleistä unionin ammoniumnitraatin tuottajien keskuudessa. Tämä vaarantaa otoksen, eikä se ei ole edustava.

(39) Kaksi otokseen valittua unionin tuottajaa ovat kaksi kolmesta suurimmasta unionin ammoniumnitraatin tuottajasta edustavuutta koskevassa tarkastelussa ilmoitettujen tuotanto- ja myyntimäärien perusteella. Tämä tosiseikka on ristiriidassa sen väitteen kanssa, että molempien tuotteiden eli ammoniumnitraatin sekä urean ja ammoniumnitraatin tuottaminen ei ole yleistä unionin ammoniumnitraatin tuottajien keskuudessa eikä olisi unionin tuotannonalaa edustavaa tai sille tyypillistä. Osapuolen väite hylättiin.

1.6.2 *Tuojien otanta*

(40) Päättääkseen otannan tarpeellisuudesta ja valitakseen tarvittaessa otoksen komissio pyysi kaikkia etuyhteydettömiä tuojia toimittamaan vireillepanoilmoituksessa mainitut tiedot.

(41) Yksikään tuoja ei ilmoittautunut eikä toimittanut vireillepanoilmoituksessa pyydettyjä tietoja.

1.6.3 *Vientiä harjoittavien tuottajien otanta*

(42) Koska Venäjällä toimii ilmeisen paljon vientiä harjoittavia tuottajia, vireillepanoilmoituksessa esitettiin otannan käyttöä.

(43) Pystyäkseen päättämään otannan tarpeellisuudesta ja tarvittaessa valitsemaan otoksen komissio pyysi kaikkia tiedossa olevia asianomaisessa maassa toimivia vientiä harjoittavia tuottajia toimittamaan vireillepanoilmoituksessa mainitut tiedot. Pyydetyt tiedot sisälsivät myynnin määrän ja arvon, tuotantomäärän ja tuotantokapasiteetin. Lisäksi komissio pyysi Venäjän edustustoa unionissa yksilöimään muita mahdollisia vientiä harjoittavia tuottajia, jotka voisivat olla kiinnostuneita osallistumaan tutkimukseen, ja/tai ottamaan yhteyttä niihin.

([23]) Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2019/1688, annettu 8 päivänä lokakuuta 2019, lopullisen polkumyyntitullin käyttöönotosta Venäjältä, Trinidad ja Tobagosta ja Amerikan yhdysvalloista peräisin olevien urean ja ammoniumnitraatin seosten tuonnissa ja kyseisessä tuonnissa käyttöönotetun väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta (EUVL L 258, 9.10.2019, s. 21).

(44) Asianomaisen maan kahdeksan vientiä harjoittavaa tuottajaa, jotka edustivat käytännössä Venäjän koko ammoniumnitraatin tuotantoa, toimitti pyydetyt tiedot ja suostui siihen, että ne sisällytetään otokseen. Perusasetuksen 17 artiklan 1 kohdan mukaisesti komissio valitsi otokseen kolme vientiä harjoittavaa tuottajaa, jotka voitiin kohtuudella tutkia käytettävissä olevassa ajassa. Nämä tuottajat olivat sekä suurimmat tuottajat että suurimmat viejät tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla.

(45) Perusasetuksen 17 artiklan 2 kohdan mukaisesti kaikkia tiedossa olleita vientiä harjoittavia tuottajia ja asianomaisen maan viranomaisia kuultiin otoksen valinnasta. Huomautuksia ei esitetty. Näin ollen komissio päätti säilyttää ehdotetun otoksen, ja kaikille asianomaisille osapuolille ilmoitettiin lopullisesti valitusta otoksesta.

(46) Komissio valitsi otokseen seuraavat kolme vientiä harjoittavaa tuottajaa:

— Uralchem JSC (mukaan lukien Berezniki Azot and Kirovo-Chepetsk Chemical works), jäljempänä 'Uralchem',

— EuroChem -ryhmä (Joint Stock Company "Nevinnomyssky Azot", Joint Stock Company "Azot"), jäljempänä 'Eurochem',

— Acron-ryhmä (PJSC Acron, PJSC Dorogobuzh), jäljempänä 'Acron'.

(47) Otos edustaa 65:tä prosenttia ilmoitetusta Venäjän ammoniumnitraatin tuotannosta tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla otantalomakkeisiin saatujen vastausten perusteella. Otokseen sisältyi kaksi vientiä harjoittavaa tuottajaa, Acron ja Eurochem, joilla oli tarkastelun kohteena olevan tuotteen vientimyyntiä unioniin tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla. Kolmas otokseen valittu yritys, Uralchem, vei EU:hun vain sen Kirovon haarayrityksen tuottamaa ammoniumnitraattia, joka ei kuulunut tarkasteltavien toimenpiteiden soveltamisalaan (ks. 6 kappale).

1.7 **Kyselylomakkeet ja tarkastuskäynnit**

(48) Komissio lähetti kyselylomakkeet kaikille otokseen valituille unionin tuottajille, kaikille otokseen valituille vientiä harjoittaville tuottajille sekä kaikille tiedossa oleville käyttäjien järjestöille, jotka ilmoittautuivat vireillepanon jälkeen.

(49) Vastaus kyselylomakkeeseen saatiin kolmelta otokseen valitulta unionin tuottajalta, kolmelta otokseen valitulta vientiä harjoittavalta tuottajalta ja kahdelta tarkastelun kohteena olevan tuotteen käyttäjältä.

(50) Komissio hankki ja tarkasti kaikki tarpeellisiksi katsomansa tiedot määrittääkseen, onko polkumyynnin ja siitä aiheutuvan vahingon jatkuminen tai toistuminen todennäköistä ja mikä on unionin edun mukaista. Perusasetuksen 16 artiklan mukaisia tarkastuskäyntejä tehtiin seuraavien yritysten/järjestöjen toimitiloihin:

a) Unionin tuottajat:

— AB Achema, Liettua

— Grupa Azoty Zaklady Azotowe Pulawyu SA, Puola

— Yara France SA, Ranska

— Unionin tuottajien järjestö:

— Fertilizers Europe, Belgia

b) Venäjällä toimivat vientiä harjoittavat tuottajat:

— EuroChem Group AG (Joint Stock Company Nevinnomyssky "Azot" (Nevinka), Joint Stock Company "Azot" (NAK) ja kotimarkkinoilla toimiva kauppias Eurochem Trading RUS LLC)

— Acron-ryhmä (PJSC Acron, PJSC Dorogobuzh, kotimarkkinoilla toimivat kauppiaat – Agronovas)

c) Vientiä harjoittaviin tuottajiin etuyhteydessä olevat kauppiaat:

— EuroChem Trading GmbH, Sveitsi, ja EuroChem Agro GmbH, Saksa

(51) Koronaviruspandemian puhkeamisen ja sen johdosta toteutettujen toimenpiteiden vuoksi, jäljempänä 'koronavirusta koskeva ilmoitus', komissio ei kyennyt tekemään tarkastuskäyntejä kaikkien vientiä harjoittavien tuottajien ja niihin etuyhteydessä olevien yritysten toimitiloihin. Sen sijaan komissio ristiintarkasti videoneuvottelun välityksellä seuraavien yritysten toimittamat tiedot:

a) Venäjällä toimivat vientiä harjoittavat tuottajat:

— Uralchem group (mukaan lukien Berezniki Azot, Kirovo-Chepetsk Chemical works ja Uralchem Trading House LLC)

b) Vientiä harjoittaviin tuottajiin etuyhteydessä olevat kauppiaat:

— Uralchem Trading SIA, Latvia

— Acron Switzerland AG, Sveitsi

(52) Videon välityksellä tehtyjen ristiintarkastusten lisäksi komissio vertasi vientiä harjoittavien tuottajien toimittamia tietoja valituksessa toimitettuihin tietoihin sekä unionin tuotannonalan ja muiden asianomaisten osapuolten toimittamiin tarkastettuihin tietoihin.

1.8 **Tarkastelua koskeva tutkimusajanjakso ja tarkastelujakso**

(53) Polkumyynnin jatkumista tai toistumista koskeva tutkimus kattaa 1 päivän heinäkuuta 2018 ja 30 päivän kesäkuuta 2019 välisen ajanjakson, jäljempänä 'tarkastelua koskeva tutkimusajanjakso'. Tarkastelu, jossa tutkittiin vahingon jatkumisen tai toistumisen todennäköisyyden arvioinnin kannalta merkittäviä suuntauksia, käsitti ajanjakson 1 päivästä tammikuuta 2016 tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson loppuun, jäljempänä 'tarkastelujakso'.

2. **TARKASTELUN KOHTEENA OLEVA TUOTE JA SAMANKALTAINEN TUOTE**

2.1 **Tarkastelun kohteena oleva tuote**

(54) Tämän tarkastelun kohteena on sama tuote kuin viimeisimmässä välivaiheen tarkastelussa eli Venäjältä peräisin olevat kiinteät lannoitteet, joiden ammoniumnitraattipitoisuus on suurempi kuin 80 painoprosenttia ja jotka luokitellaan tällä hetkellä CN-koodeihin 3102 30 90, ex 3602 00 00, 3102 40 90, ex 3102 29 00, ex 3102 60 00, ex 3102 90 00, ex 3105 10 00, ex 3105 20 10, ex 3105 51 00, ex 3105 59 00 ja ex 3105 90 20 (Taric-koodit 3102 29 00 10, 3102 60 00 10, 3102 90 00 10, 3105 10 00 10, 3105 10 00 20, 3105 10 00 30, 3105 10 00 40, 3105 10 00 50, 3105 20 10 30, 3105 20 10 40, 3105 20 10 50, 3105 20 10 60, 3105 51 00 10, 3105 51 00 20, 3105 51 00 30, 3105 51 00 40, 3105 59 00 10, 3105 59 00 20, 3105 59 00 30, 3105 59 00 40, 3105 90 20 30, 3105 90 20 40, 3105 90 20 50, 3105 90 20 60, 3602 00 00 10), jäljempänä 'tarkastelun kohteena oleva tuote'.

(55) Ammoniumnitraatti on yleisesti maataloudessa käytettävä kiinteä typpilannoite, jota käytetään myös teollisiin tarkoituksiin, kuten räjähteiden tuotantoon (esimerkiksi kaivosteollisuudessa). Sekä maataloudessa että räjähdetarkoituksiin käytettävään ammoniumnitraattiin sovelletaan voimassa olevia polkumyyntitoimenpiteitä. Molemmilla ammoniumnitraattityypeillä on samat tekniset ja kemialliset ominaisuudet, ne ovat helposti keskenään korvattavissa ja niitä pidetään tarkastelun kohteena olevana tuotteena.

(56) Kaksi asianomaista osapuolta väitti, että tässä toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevassa tarkastelussa olisi tarkistettava tuotteen määritelmää ja toimenpiteitä. Näiden osapuolten mukaan Kirovo-tuomiolla ([24]) kumottiin asetus (EY) N:o 945/2005, jolla tuotteen määritelmää ([25]) laajennettiin alkuperäiseen tutkimukseen nähden. Sen vuoksi näihin tuotteisiin sovellettavien polkumyyntitullien jatkamiselle ei ollut oikeusperustaa. Koska näiden soveltamisalaan lisättyjen tuotteiden, jäljempänä yhteensä 'stabiloitu ammoniumnitraatti', osalta ei myöskään koskaan todettu vahinkoa eikä polkumyyntiä, polkumyynnin jatkumisen tai toistumisen todennäköisyyden tarkastelulle ei ollut mitään perustaa. Stabiloidun ammoniumnitraatin osalta ei ole koskaan todettu polkumyyntiä tai vahinkoa, minkä vuoksi polkumyynti tai vahinko ei voi jatkua eikä toistua. Osapuolet väittivät vielä, että stabiloidun ammoniumnitraatin tuonnin osalta ei ole riittävästi näyttöä toimenpiteiden päättymistä koskevan tarkastelun tekemistä varten, eikä komissio sisällyttänyt näiden tuotteiden tuottajia edustavuutta koskevaan tarkasteluun eikä unionin tuotannonalan määritelmään. Päätelmien ilmoittamisen jälkeen Acron toisti väitteen, jonka mukaan tuotteen määritelmä tässä tarkastelussa oli laiton siltä osin kuin siihen sisältyivät seokset tai stabiloitu ammoniumnitraatti.

(57) Kyseisellä tuomiolla kumottiin asetus (EY) N:o 945/2005 vain siltä osin kuin se koski yhtä venäläistä vientiä harjoittavaa tuottajaa, kuten ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin selvensi asiassa T-348/05 INTP ([26]). Kaikkien muiden venäläisten tuottajien osalta sovellettava tuotteen määritelmä on edelleen se, joka on täsmennetty asetuksessa (EY) N:o 945/2005. Kyseisen osapuolen väite hylättiin.

([24]) Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio, asia T-348/05, 10.9.2008, JSC Kirovo-Chepetsky Khimichesky Kombinat v. neuvosto, EU:T:2008:327.

([25]) Mukaan lukien ammoniumnitraatti, johon on lisätty fosfori- ja/tai kaliumravinteita (ns. epäpuhdas tai stabiloitu ammoniumnitraatti).

([26]) Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio, asia T-348/05, 9.7.2009, JSC Kirovo-Chepetsky Khimichesky Kombinat v. neuvosto, EU:T:2009:261.

(58) Päätelmien ilmoittamisen jälkeen useat asianomaiset osapuolet ([27]) toistivat väitteen, jonka mukaan polkumyyntitoimenpiteiden soveltamiselle stabiloituun ammoniumnitraattiin ei ole oikeusperustaa, koska sitä ei pidetty samankaltaisena tuotteena alkuperäisen tutkimuksen tuotteen kanssa, kuten unionin yleinen tuomioistuin totesi ([28]).

(59) Kuten ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin selvensi asiassa T-348/05 INTP ([29]), ensimmäisen oikeusasteen 10 päivänä syyskuuta 2008 asiassa T-348/05 antama tuomio koski vain yhtä venäläistä vientiä harjoittavaa tuottajaa (kantaja). Sen vuoksi kantajan kiistämän asetuksen kumoaminen koskee vain kantajaa. Tästä syystä väite hylättiin.

(60) RFPA väitti vaihtoehtoisesti, että komission arvio oli virheellinen, koska se ei käsitellyt analyysissään stabiloitua ammoniumnitraattia. RFPA:n mukaan stabiloidun ammoniumnitraatin pitäminen tarkastelun kohteena olevana tuotteena ja samankaltaisena tuotteena olisi johtanut täysin erilaisiin komission päätelmiin polkumyynnin ja vahingon toistumisen todennäköisyydestä.

(61) On syytä muistaa, että asiassa T-348/05 annetun tuomion seurauksena Uralchemin Kirovon haarayrityksen tuottama stabiloitu ammoniumnitraatti ei kuulu voimassa olevien toimenpiteiden piiriin, minkä vuoksi sitä ei myöskään käsitelty polkumyyntiä ja vahinkoa koskevassa komission analyysissä tässä tapauksessa. Kirovon tuottamaa ja viemää tuotetta lukuun ottamatta komission analyysi tässä tapauksessa kattoi 54 kappaleessa määritellyn koko tarkastelun kohteena olevan tuotteen, johon sisältyy stabiloitu ammoniumnitraatti. Sen vuoksi RFPA:n esittämä väite oli hylättävä.

(62) Eräs toinen asianomainen osapuoli väitti, että tarkastelupyynnössä viitataan ensimmäistä kertaa tullien soveltamisvuosien aikana teollisen ammoniumnitraatin tuottajiin ja että teollisen ammoniumnitraatin tuottajien unionissa olisi pitänyt olla alkuperäisessä tutkimuksessa osa kotimaista tuotannonalaa, jolle aiheutui väitetysti vahinkoa. Koska ne eivät tuolloin olleet osa kotimaista tuotannonalaa, teollisen ammoniumnitraatin tuottajille ei näin ollen koskaan todettu aiheutuneen vahinkoa. Teolliseen ammoniumnitraattiin ei myöskään pitäisi soveltaa polkumyyntitulleja. Teollinen ammoniumnitraatti pitäisi myös jättää tarkastelun kohteena olevan tuotteen määritelmän ulkopuolelle.

(63) Tämä väite on perusteeton. Siltä osin kuin teollisuustarkoituksiin käytetty ammoniumnitraatti täyttää tarkastelun kohteena olevan tuotteen määritelmän, se on aina kuulunut tutkimuksen ja toimenpiteiden soveltamisalaan, samoin kuin sitä tuottava tuotannonala. Se, että tuotelajeilla voi olla erilaisia käyttötarkoituksia, ei ole merkityksellistä, kunhan tuote kuuluu edelleen tarkastelun kohteena olevan tuotteen määritelmän piiriin. Näin ollen tämä väite hylätään.

2.2 **Samankaltainen tuote**

(64) Tutkimuksessa kävi ilmi, että seuraavilla tuotteilla on samat fyysiset ja tekniset perusominaisuudet ja samat peruskäyttötarkoitukset:

— tarkastelun kohteena oleva tuote,

— Venäjän kotimarkkinoilla tuotettu ja myyty tuote,

— unionin tuotannonalan unionissa tuottama ja myymä tuote.

(65) Komission päätelmänä oli, että kyseiset tuotteet ovat perusasetuksen 1 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuja samankaltaisia tuotteita.

3. **POLKUMYYNNIN JATKUMISEN TAI TOISTUMISEN TODENNÄKÖISYYS**

3.1 **Alustavat huomautukset**

(66) Perusasetuksen 11 artiklan 2 kohdan mukaisesti komissio tutki, johtaisiko toimenpiteiden voimassaolon päättyminen todennäköisesti polkumyynnin jatkumiseen tai toistumiseen.

([27]) Venäjän lannoitetuottajien järjestö, EuroChem-ryhmä (Joint Stock Company "Nevinnomyssky Azot", Joint Stock Company "Azot"), Uralchem JSC, PJSC Acron ja siihen etuyhteydessä olevat yritykset.

([28]) Tuomio asiassa T-348/05, JSC Kirovo-Chepetsky Khimichesky Kombinat v. Euroopan unionin neuvosto, 10.9.2008, EU:T:2008:327, 64 kohta.

([29]) Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio, asia T-348/05, 9.7.2009, JSC Kirovo-Chepetsky Khimichesky Kombinat v. neuvosto, EU:T:2009:261, 8 kohta.

3.2 **Polkumyynnin jatkumisen todennäköisyys**

(67) Otokseen valittujen vientiä harjoittavien tuottajien vientimyynti unionin asiakkaille oli tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla vähäistä. Vain Acronilla ja Eurochemillä oli vientimyyntiä unioniin tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla, kuten 47 kappaleessa mainitaan. Tämä myynti tapahtui joko suoraan tai Sveitsiin ja unioniin sijoittautuneiden niihin etuyhteydessä olevien kauppiaiden välityksellä. Kolmas otokseen valittu tuottaja, Uralchem, vei unioniin vain stabiloitua ammoniumnitraattia, jota tuotettiin sen Kirovon haarayrityksessä ja joka ei kuulu nykyisten toimenpiteiden soveltamisalaan.

(68) Konkreettisina määrinä tarkasteltuna suurin osa Venäjältä unioniin tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla suuntautuvasta viennistä – Uralchemin ilmoittamien ja 14 artiklan 6 kohdan mukaisesta tietokannasta ([30]) saatujen tietojen mukaan – eli [50 000–100 000] tonnia oli stabiloitua ammoniumnitraattia, johon ei sovelleta EU:n polkumyyntitullia.

(69) Näin ollen polkumyyntitoimenpiteiden (ja tämän tarkastelun) piiriin kuuluvan tuotteen kokonaistuonti oli tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla [38 000–43 000] tonnia, mikä on [0,4–0,8] prosenttia unionin kulutuksesta ja [0,3–0,5] prosenttia Venäjän ammoniumnitraatin tuotannosta tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla. Lisäksi myynti rajoittui pieneen määrään asiakkaita Baltian maissa, Suomessa ja Ruotsissa.

(70) Nämä päätelmät perustuivat otokseen valittujen vientiä harjoittavien tuottajien toimittamiin tarkastettuihin tietoihin ja 14 artiklan 6 kohdan mukaisesta tietokannasta saatuihin tietoihin, ja ne ovat johdonmukaisia RFPA:n väitteen kanssa, jonka mukaan ammoniumnitraatin tuonti Venäjältä supistui mitättömiin määriin.

(71) Näin ollen Venäjältä unioniin suuntautuvan vientimyynnin ei katsottu edustavan hintaa (eikä määriä), jolla vientiä harjoittavat tuottajat myisivät tarkastelun kohteena olevaa tuotetta unioniin ilman toimenpiteitä. Näissä olosuhteissa katsotaan, että unioniin suuntautuvaa myyntiä tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla ei voida käyttää sen arvioimiseksi, jatkuisiko polkumyynti todennäköisesti, jos polkumyyntitoimenpiteiden annettaisiin raueta.

(72) Päätelmien ilmoittamisen jälkeen RFPA ja Eurochem väittivät perusasetuksen 11 artiklan 9 kohtaan viitaten, että koska Venäjän myynnin rakenne ei ollut muuttunut, tässä tapauksessa polkumyynnin jatkumisen todennäköisyyden määrittämiseen olisi pitänyt käyttää samaa menetelmää, jota käytettiin tullin tason määrittämiseen viimeisimmässä välivaiheen tarkastelussa ([31]) (se perustui Kirovon unioniin viemän stabiloidun ammoniumnitraatin myyntiin). Samansuuntaisesti Uralchem väitti, että jos täytäntöönpanoasetuksessa (EU) 2018/1722 käsiteltiin Kirovon stabiloitua ammoniumnitraattia parhaana ja ainoana näyttönä, jonka perusteella asetettiin koko Venäjää koskevan tullin taso, komission on tehtävä sama tässä tapauksessa perusasetuksen 11 artiklan 9 kohdan mukaisesti. Uralchem esitti myös erillisen polkumyyntianalyysin, joka oli rajoittunut sen stabiloidun ammoniumnitraatin myyntiin.

(73) Komissio huomauttaa, että näillä väitteillä on virheellinen lähtökohta, koska komissio ei käyttänyt Kirovon tuottaman stabiloidun ammoniumnitraatin vientihintaa toimenpiteiden tason määrittämiseen viimeisimmässä välivaiheen tarkastelussa. Molemmissa tapauksissa komission päätelmien perustana oli vienti kolmansiin maihin. Välivaiheen tarkastelussa kuitenkin todettiin, että koska käytettävissä ei ole tietoja Venäjän myynnistä EU:n markkinoilla ja koska vahinkomarginaali on laskettava unioniin suuntautuvan myynnin perusteella, Kirovon stabiloidun ammoniumnitraatin myyntiä unioniin pidettiin parhaana vastineena, jotta voitiin tehdä hintavertailua koskeva laskelma, jota voitiin käyttää uuden tullin tason määrittämiseen. Jotta vastineesta saatiin vertailukelpoinen Venäjältä EU:hun suuntautuvaan myyntiin nähden, Kirovon stabiloidun ammoniumnitraatin hintoja oikaistiin hinnan alittavuutta ja viitehinnan alittavuutta koskevissa laskelmissa. Tätä ei vaadita toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevassa tarkastelussa, jossa polkumyynnin toistumisen todennäköisyyttä koskeva arviointi voi perustua pelkästään kolmansiin maihin suuntautuvaan tosiasialliseen myyntiin. Komissio huomauttaa myös, että tässä tarkastelussa noudatettiin samaa menetelmää kuin viimeisimmässä toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevassa tarkastelussa eli polkumyynnin toistumisen todennäköisyyttä arvioitiin kolmansiin maihin suuntautuvan viennin perusteella. Näin ollen komissio on noudattanut täysin perusasetuksen 11 artiklan 9 kohtaa. Sen vuoksi nämä väitteet hylättiin.

(74) Acron ja Eurochem totesivat päätelmien ilmoittamisen jälkeen, että niiden myynti unioniin oli tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla vakaata ja myynnin hinnat olivat edustavia ja määrä oli riittävä, jotta voitiin tehdä polkumyyntiä koskeva analyysi, ja että polkumyyntiä ei ole havaittu.

([30]) Kuukausittaiset tuontitilastot perustuvat tosiasiallisiin tietoihin, jotka jäsenvaltioiden tulliviranomaiset toimittavat perusasetuksen 14 artiklan 6 kohdan mukaisesti.

([31]) Täytäntöönpanoasetus (EU) 2018/1722.

(75) Tämä väite olisi hylättävä. Otokseen valitut vientiä harjoittavat tuottajat myivät vain vähäisiä määriä unionin asiakkaille, kuten 67 kappaleessa todetaan. Näin ollen Venäjän vientimyyntiä unioniin ei pidetty edustavana eikä sitä voitu käyttää sen arvioimiseen, jatkuisiko polkumyynti todennäköisesti, jos polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden annettaisiin raueta (ks. tarkemmin 69 ja 71 kappale).

3.3 **Polkumyynnin toistumisen todennäköisyys**

(76) Ottaen huomioon 67–71 kappaleessa esitetyt seikat komissio analysoi, oliko näyttöä polkumyynnin toistumisen todennäköisyydestä, jos toimenpiteiden annettaisiin raueta. Komissio analysoi seuraavia tekijöitä: Venäjältä muihin kohteisiin suuntautuneen vientimyynnin hinta, tuotantokapasiteetti ja käyttämätön kapasiteetti koko Venäjällä sekä unionin ja muiden kolmansien markkinoiden houkuttelevuus.

3.3.1 *Vienti kolmansiin maihin*

(77) Kaikki yhteistyössä toimineet vientiä harjoittavat tuottajat veivät merkittäviä määriä kolmansiin maihin ja toimittivat yksityiskohtaisia tietoja kyseisestä viennistä. Koska unioniin suuntautuvan viennin määrä ei ollut edustavaa, huomioon otettiin muihin kolmansiin maihin suuntautuva vienti analysoitaessa polkumyynnin toistumisen todennäköisyyttä, jos toimenpiteiden annettaisiin raueta.

(78) Komissio totesi, että tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla otokseen valitut vientiä harjoittavat tuottajat myivät lähes 50 prosenttia ([32]) kokonaismyyntinsä määrästä kolmansien maiden markkinoille. Kolmansien maiden markkinoille suuntautuneesta viennistä yli 70 prosenttia myytiin Latinalaiseen Amerikkaan (Brasilia, Peru, Kolumbia, Ecuador), mutta vientiä suuntautui myös Yhdysvaltoihin, Kazakstaniin, Marokkoon, Azerbaidžaniin ja Zimbabween. Vientimäärät muihin kolmansiin maihin olivat erittäin vähäiset.

(79) Seuraavaksi tehtiin analyysi, jossa verrattiin kotimarkkinoiden tosiasiallisia hintoja kolmansiin maihin suuntautuvan myynnin hintoihin noudettuna lähettäjältä -tasolla. Vertailun perusteella komissio vahvisti erikseen kaikkien kolmen otokseen valitun vientiä harjoittavan tuottajan osalta, että niiden painotettu keskimääräinen vientihinta (noudettuna lähettäjältä -tasolla) suurimmilla kolmansien maiden markkinoilla oli alempi kuin niiden tosiasiallinen painotettu keskimääräinen kotimarkkinahinta (noudettuna lähettäjältä -tasolla) tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson aikana.

(80) Edellä esitetyt havainnot perustuivat otokseen valittujen vientiä harjoittavien tarkastettuihin tietoihin. Näiden tuottajien osuus ammoniumnitraatin kaikesta viennistä Venäjältä kolmansiin maihin oli noin 80 prosenttia. Näin ollen komission ei tarvinnut turvautua vientitilastoihin.

(81) Tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla kolmen otokseen valitun vientiä harjoittavan tuottajan keskimääräinen noudettuna lähettäjältä -vientihinta kolmansiin maihin oli 133 euroa/tonni ja keskimääräinen noudettuna lähettäjältä -kotimarkkinahinta oli 145 euroa/tonni. Sen vuoksi pidettiin todennäköisenä, että jos nykyiset toimenpiteet kumottaisiin, venäläiset vientiä harjoittavat tuottajat myisivät unioniin polkumyyntihinnoilla.

(82) FE väitti Venäjän kotimarkkinahinnoista, että Venäjän kotimarkkinoilla vallitsee erityinen markkinatilanne ammoniumnitraatin hinnoittelussa, koska valtio puuttuu toimintaan hintarajoituksilla. Sen vuoksi ammoniumnitraatin kotimarkkinahinnat eivät FE:n mukaan sovellu käytettäviksi tässä menettelyssä. Päätelmien ilmoittamisen jälkeen FE toisti olevansa vakuuttunut siitä, että valtio puuttuu toimintaan, mikä näkyy pääasiassa Venäjän hintarajoituksissa. FE viittasi lukuisiin lähteisiin ja asiakirjoihin, joita eri viranomaiset ovat laatineet, kuten hintaluetteloihin, sopimuksiin, suunnitelmiin ja viranomaisten tekemiin katsauksiin. FE:n esittämät asiakirjat oli kuitenkin päivätty tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson ulkopuolella ja/tai FE ei pystynyt selittämään näytön merkityksellisyyttä tai sen vaikutusta vientiä harjoittavien tuottajien kotimarkkinamyyntiin eikä sen käytön soveltuvuutta tässä menettelyssä. Näiden asiakirjojen merkityksellisyys tämän menettelyn yhteydessä on kyseenalainen. Sen jälkeen kun komissio oli vahvistanut EU:hun suuntautuvan polkumyynnin toistumisen todennäköisyyden (ks. 81 kappale), erityisen korkea tai korkeampi polkumyyntitaso ei muuta tätä päätelmää (ks. myös 85 kappale). Sen vuoksi FE:n väitteet hylättiin.

(83) Päätelmien ilmoittamisen jälkeen FE väitti, että Brasilia on edustavin esimerkki Venäjän harjoittamasta polkumyynnistä julkisten vientitilastojen ja paikallisten riippumattomien raporttien perusteella.

([32]) Tähän ei sisälly Uralchemin Kirovon haarayrityksen tuottaman stabiloidun ammoniumnitraatin myynti, koska siihen ei sovelleta polkumyyntitullia.

(84) Komission päätelmät perustuvat yrityskohtaisiin ja tarkastettuihin tietoihin, jotka otokseen valitut vientiä harjoittavat tuottajat ovat toimittaneet, ja niitä pidettiin tarkempina ja luotettavampina kuin aggregoituja julkisia tilastoja. Komissio analysoi kunkin otokseen valitun tuottajan osalta joillekin kolmansien maiden markkinoille, joiden katsottiin olevan kolmansiin maihin suuntautuvan kokonaismyynnin kannalta edustavia, suuntautuvan viennin hintoja (ks. 78 kappale). Useisiin kolmansiin maihin suuntautuneen myynnin arviointia pidettiin edustavampana kuin vain yhtä maata koskevien tietojen arviointia.

(85) FE totesi päätelmien ilmoittamisen jälkeen, että komissio ei käsitellyt polkumyyntiä koskevassa arvioinnissaan kaasumarkkinoiden erityistilannettaVenäjällä.

(86) Komissio ei suorittanut polkumyyntilaskelmia tässä toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevassa tarkastelussa, kuten 77–81 kappaleessa selitetään. Komissio ei näin ollen pitänyt tarpeellisena arvioida tuotantokustannusten (mukaan lukien kaasun kustannukset) luotettavuutta.

(87) Päätelmien ilmoittamisen jälkeen RFPA ja Acron väittivät, että komissio ei suorittanut polkumyyntimarginaalia koskevia laskelmia ja rikkoi näin perusasetuksen 11 artiklan 9 kohtaa ja 2 artiklaa, joissa säädetään vakiomenetelmän käyttämisestä polkumyynnin esiintymisen määrittämiseen toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevissa tarkasteluissa. Acron ja Eurochem väittivät myös, että komissio ei paljastanut mitään polkumyyntilaskelmia tässä tutkimuksessa, mikä rikkoi niiden puolustautumisoikeuksia. Niiden mukaan oli myös epäselvää, miksi komissio vertasi kotimarkkinoiden noudettuna lähettäjältä -hintaa kolmansiin maihin suuntautuvan viennin noudettuna lähettäjältä -hintaan suorittamatta varsinaisia polkumyyntilaskelmia.

(88) Komissio ei laskenut polkumyyntiä EU:hun tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla tulleen tuonnin perusteella, koska se totesi, että tarkastelun kohteena olevan tuotteen vientimäärä Venäjältä unioniin ei ollut edustava. Sen vuoksi tätä määrää ei voitu käyttää luotettavana perustana polkumyyntilaskelmissa. Siitä syystä komissio ei voinut tehdä lopullisia päätelmiä EU:hun suuntautuvasta polkumyynnistä tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla vaan arvioi sen sijaan polkumyynnin toistumisen todennäköisyyttä Venäjältä kolmansien maiden markkinoille suuntautuvan ammoniumnitraatin viennin perusteella. Komission hintavertailusta tekemien päätelmien osalta viitataan myös 81 kappaleeseen.

(89) Mitä tulee perusasetuksen 11 artiklan 9 kohtaan ja 2 artiklaan, komissio käytti samaa menetelmää viimeisimmässä toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevassa tarkastelussa, kuten 73 kappaleessa tuodaan esiin. Komissio viittaa viimeisintä tarkastelua koskevan asetuksen ([33]) 3.1.1 jaksoon, jossa se arvioi Venäjältä muihin kohteisiin suuntautuvaa koko vientiä polkumyynnin toistumisen todennäköisyyttä koskevassa analyysissään. Sen vuoksi perusasetuksen 2 artiklaa ei rikottu eikä myöskään 11 artiklan 9 kohtaa ole voitu rikkoa.

(90) Mitä tulee menettelyllisiin oikeuksiin, komissio ilmoitti kaikki olennaiset tosiseikat ja luvut, jotka ovat vertailun perustana, ja kunnioitti näin osapuolten puolustautumisoikeuksia. Komissio jopa ilmoitti osapuolille täydentäviä päätelmiä (30 päivänä syyskuuta ja 21 päivänä lokakuuta 2020) tehdäkseen lisäselvennyksiä ja varmistaakseen, että asianomaiset osapuolet olivat ymmärtäneet komission laskelmat oikein. Näin ollen nämä väitteet oli hylättävä.

(91) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen Acron väitti, että sen puolustautumisoikeuksia oli loukattu, koska komissio keräsi arviointiinsa enemmän tietoja kuin oli tarpeen, varsinkin kun polkumyyntilaskelmia ei tehty. Acron ei selittänyt, miten tämä seikka loukkaisi sen puolustautumisoikeutta. Vaikka komissiolla olisi ollut kaikki tiedot polkumyyntilaskelmien tekemistä varten, sillä ei ollut mitään velvoitetta tehdä laskelmia, kun se oli päätellyt, että vientimäärät olivat liian pieniä ja näin ollen epäedustavia polkumyyntilaskelmien tekemistä varten.

(92) RFPA:n ja Eurochemin mukaan komissio ei myöskään tehnyt yksinkertaista noudettuna lähettäjältä -hintojen vertailua. Niiden mukaan komissio teki polkumyyntiä koskevan päätelmän oikaisemalla venäläisten tuottajien vientihintaa vähentämällä siitä liian suuret ja virheelliset prosenttiosuudet myynti-, yleis- ja hallintokustannuksia ja teoreettiset voittomarginaalit. RFPA:n mukaan perusasetuksen 2 artiklaa ei sovelleta, koska komissio ei suorittanut polkumyyntimarginaalia koskevia laskelmia. Uralchem ja Eurochem väittivät lisäksi, että jos komissio pitää voimassa päätöksensä vähentää kauppiaiden myynti-, yleis- ja hallintokustannukset ja teoreettisen voiton vientihinnasta, samanlaista oikaisua olisi sovellettava kotimaisten kauppiaiden veloittamiin kotimarkkinoiden myyntihintoihin.

([33]) Täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 999/2014.

(93) Komissio ei todennut EU:hun suuntautuvaa polkumyyntiä tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla eikä se tehnyt polkumyyntilaskelmia. RFPA:n väitteen vastaisesti komissio vertasi kotimarkkinoiden noudettuna lähettäjältä -hintaa ja Venäjältä kolmansien maiden markkinoille suuntautuvan viennin noudettuna lähettäjältä -hintaa. Vaikka on totta, että perusasetuksen 2 artiklaa sovelletaan polkumyyntilaskelmiin, komissio on asianomaisten osapuolten kanssa eri mieltä siitä, että se ei voisi soveltaa näitä säännöksiä soveltuvin osin tehdessään hintavertailuja kolmansien maiden hintojen perusteella. Voidakseen tehdä oikeudenmukaisia ja objektiivisia vertailuja komissio päätti soveltaa oikaisuja perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdan säännösten mukaisesti. Samanlaisia oikaisuja ei sovellettu kotimaisen kauppiaan kautta tapahtuneen kotimarkkinamyynnin hintaan, koska kotimaiset kauppiaat toimivat käytännössä tuotantoyksikköjen myyntiorganisaationa kotimarkkinoilla. Sen vuoksi hintavertailua varten ei ollut perusteltua tehdä myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksia eikä voittoa koskevia oikaisuja.

(94) Acron totesi päätelmien ilmoittamisen jälkeen, että voiton ja myynti-, hallinto- ja yleiskustannusten vähentäminen siihen sidoksissa olevalta kauppiaalta oli ilmeisen virheellistä hintavertailussa, joka tehtiin hinnan alittavuuden laskemiseksi.

(95) Ensinnäkin Acron vaikuttaa sekoittavan keskenään hinnan alittavuutta koskevat laskelmat sekä hintavertailun, joka tehdään polkumyynnin toistumisen todennäköisyyttä koskevaa analyysiä varten. Toiseksi, kuten yrityskohtaisissa päätelmissä ja 93 kappaleessa todettiin, sidoksissa olevia tuojia/kauppiaita koskevat oikaisut tehtiin oikeudenmukaisen hintavertailun varmistamiseksi perusasetuksen 2 artiklan 9 kohdan ja 10 kohdan i alakohdan mukaisesti.

(96) Uralchemin ja Eurochemin mukaan komissio ei perustellut riittävästi vientihintaan perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan nojalla tehtyä oikaisua. Uralchem ja Eurochem totesivat vielä päätelmien ilmoittamisen jälkeen, että 4 prosentin teoreettisen voittomarginaalin vähentäminen poikkesi välivaiheen tarkastelua koskevassa asiassa R674 käytetystä menetelmästä, jossa vähennettiin 2,4 prosentin teoreettinen voittomarginaali, ja että kyseinen vähennys ei sen vuoksi ollut perusasetuksen 11 artiklan 9 kohdan mukainen. Acron totesi myös, että hyödykemarkkinoilla toimivan kauppiaan teoreettinen voitto oli selvästi liian suuri ja että sitä ei olisi pitänyt vähentää lainkaan.

(97) Tässä tapauksessa ja yrityskohtaisten päätelmien mukaisesti Uralchemin ja Eurochemin kauppiaiden myynti-, yleis- ja hallintokustannuksia (myös voittomarginaalia) oikaistiin 2 artiklan 10 kohdan i alakohdan mukaisesti, koska näiden kauppiaiden toiminnot vastasivat edustajien toimintoja. Kauppiaat markkinoivat ja myyvät Venäjän ulkopuolella tuottajien tuotantolaitosten valmistamaa ammoniumnitraattia, ja ne on nimetty kauppiaiksi vientiä harjoittavien tuottajien ryhmän yrityskaaviossa. Kauppiaat harjoittavat näin ollen selvästi liiketoimintaa Uralchem- ja Eurochem-ryhmän puolesta ja sen eduksi, minkä vuoksi oikaisu oli perusteltu.

(98) Mitä tulee vientihinnoista tosiasiallisesti vähennettyyn teoreettiseen voittoon, komissio käytti samankaltaista typpilannoitetta, urean ja ammoniumnitraatin seosta, koskevan hiljattaisen tutkimuksen ([34]) erään etuyhteydettömän tuojan voittomarginaalia (4 %), koska etuyhteydettömät tuojat eivät toimineet yhteistyössä tässä tutkimuksessa. Toisin kuin osapuolet väittivät, komissio ei ollut väärässä käyttäessään 4 prosentin voittomarginaalia eikä 2,4 prosentin teoreettista voittomarginaalia tässä tarkastelussa. Komissio käyttämä menetelmä oli täsmälleen sama molemmissa tarkasteluissa: koska etuyhteydettömät tuojat eivät toimineet yhteistyössä, komissio käytti toista kemiallista tuotetta koskevassa tuoreessa tapauksessa etuyhteydettömille tuojille määriteltyä voittomarginaalia. Sen vuoksi 4 prosentin voiton käyttö oli perusasetuksen 11 artiklan 9 kohdan mukaista, sillä siinä edellytetään saman menetelmän eikä saman (vanhentuneen) kannattavuuden käyttöä.

(99) Jotkin asianomaiset osapuolet väittivät, että komission olisi pitänyt käyttää kuukausittaisia valuuttakursseja eikä tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson keskiarvoa tehdessään hintavertailuja ja/tai verratessaan hintoja tuotelajikohtaisesti.

(100) Komissio tarkasteli näitä väitteitä ja totesi, että hintaerot olivat samanlaiset, vaikka olisikin käytetty kuukausittaisia valuuttakursseja ja vertailu olisi tehty tuotekohtaisesti. Hintavertailussa tarkasteltiin kaikkia tuotelajeja, ja vaikka vertailua ei tehty tuotelajikohtaisesti, lähes kaikki myynti kolmansiin maihin koostui yhdestä tuotelajista.

([34]) Täytäntöönpanoasetus (EU) 2019/1688, johdanto-osan kappale 56.

(101) Eurochem esitti kotimarkkinahintojaan koskevista yksilöllisistä laskelmista useita väitteitä, jotka liittyivät luottokustannusten vähentämiseen ja tuotantolaitoksia koskevien oikaisujen laskemiseen. Lisäksi Eurochem esitti vientimyyntinsä hintoja koskevista yksilöllisistä laskelmista useita väitteitä, jotka liittyivät väitetysti virheellisiin rahtikulujen laskelmiin. Nämä väitteet hylättiin. Komission perustelut toimitettiin luottamuksellisuussyistä erillisessä asiakirjassa ainoastaan yritykselle.

3.3.2 *Tuotantokapasiteetti ja käyttämätön kapasiteetti Venäjällä*

(102) Venäjän tuotantokapasiteetin ja käyttämättömän kapasiteetin määrittämiseksi komissio käytti otokseen valituilta yrityksiltä saatuja tarkastettuja tietoja ja kaikkien muiden venäläisten viejien osalta tietoja, jotka ilmoitettiin vastauksissa otantalomakkeisiin. Lisäksi Kirovon käyttämätön kokonaiskapasiteetti sisällytettiin käyttämätöntä kapasiteettia koskeviin laskelmiin, koska muuntyyppisen ammoniumnitraatin, joka ei tällä hetkellä kuulu polkumyyntitoimenpiteiden soveltamisalaan, käyttämätöntä kapasiteettia voidaan erittäin helposti käyttää tällä hetkellä CN-koodeihin 3102 30 90 ja 3102 40 90 kuuluvan ammoniumnitraatin tuottamiseen.

(103) Edellisten tutkimusten tavoin tarkastelujaksolla todettua suurinta tosiasiallista tuotantomäärää käytettiin perustana otokseen valittujen yritysten kapasiteetin laskemisessa, paitsi jos käytettävissä oleva kapasiteetti oli suurempi kuin tosiasiallinen tuotanto.

(104) Otokseen valittujen tuottajien tarkastusten ja videon välityksellä tehtyjen ristiintarkastusten seurauksena Acron-ryhmää koskevia tietoja oikaistiin. Oikaisu tehtiin siksi, että tuotantokapasiteetin ja käyttämättömän kapasiteetin määrittämisen kannalta ratkaisevaa on rakeistuslaitosten (siilojen) tuotantokapasiteetti ja käyttämätön kapasiteetti, koska ne ovat pääasiallisia pullonkauloja kiinteän ammoniumnitraatin tuotannossa (eikä välituotteeseen liittyvä tuotantokapasiteetti ja käyttämätön kapasiteetti).

(105) Komissio totesi, että Venäjän tuotantokapasiteetti tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla oli yli 10,5 miljoonaa tonnia ja käyttämätöntä kapasiteettia oli 440 000 tonnia. Jälkimmäinen luku vastaa yli 6:ta prosenttia unionin kulutuksesta, joka on yhteensä noin 6,9 miljoonaa tonnia. Nämä päätelmät olivat johdonmukaisia viimeisimmän välivaiheen tarkastelun kanssa, jossa Venäjän tuotantokapasiteetiksi vahvistettiin noin 11 miljoonaa tonnia ja käyttämättömäksi kapasiteetiksi 600 000 tonnia.

(106) Lisäksi on syytä huomata, että ammoniumnitraatin tuotantokapasiteetti Venäjällä kasvoi vielä lähes 400 000 tonnia tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson jälkeen, kun jotkin otokseen valitut vientiä harjoittavat tuottajat päivittivät tuotantolaitteitaan.

(107) Näin ollen Venäjällä on käyttämätöntä kapasiteettia, ja venäläisten vientiä harjoittavien tuottajien tuotantokapasiteetti kasvoi edelleen tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson jälkeen. Jos tämä kapasiteetti suunnattaisiin kokonaisuudessaan unionin markkinoille, unioniin tulisi merkittävä määrä vientiä.

(108) Päätelmien ilmoittamisen jälkeen FE kiisti komission päätelmät, jotka koskivat tuotantoa ja käyttämätöntä kapasiteettia Venäjällä. FE väitti, että venäläisten ammoniumnitraatin tuottajien tuotantokapasiteetti oli yli 11,7 miljoonaa tonnia ja käyttämätön kapasiteetti 1,6 miljoonaa tonnia. FE:n väite perustui asiantuntijan arvioihin. Komission päätelmät puolestaan perustuvat venäläisten tuottajien suoraan komissiolle toimittamiin lukuihin, joissa otetaan huomioon Venäjän ammoniumnitraatin kokonaistuotanto. Lisäksi nämä luvut oli tarkastettu kolmen suuren tuottajan osalta. Sen vuoksi FE:n arvioita ei voida pitää luotettavampana kuin komission tarkastamia tietoja.

(109) Päätelmien ilmoittamisen jälkeen Acron ja Venäjän viranomaiset kiistivät komission menetelmän kapasiteetin käyttöasteen laskemiseksi. Kyseiset asianomaiset osapuolet väittivät, että sekä urean ja ammoniumnitraatin seosta että ammoniumnitraattia tuottavilla laitoksilla ammoniumnitraattisulatteen saatavuus aiheuttaa pullonkauloja ja rajoitteita ja että kapasiteetin käyttöaste olisi laskettava tällä perusteella tai tosiasiallisen ammoniumnitraatin tuotannon perusteella mutta ei rakeistuskapasiteetin perusteella, koska sitä ei voida hyödyntää, jos raaka-ainetta (eli ammoniumnitraattisulatetta) ei ole saatavilla ammoniumnitraatin tuotantoon.

(110) Kyseinen väite, joka on esitetty aiemminkin, on virheellinen, ja se on hylättävä samoista syistä kuin edellisessä toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevassa tarkastelussa ([35]). Ensinnäkin rakeistuslaitosten kapasiteetti on ensisijainen pullonkaula, joka rajoittaa ammoniumnitraatin tuotantoa (ks. 104 kappale). Kun otetaan huomioon mahdollisuus siirtää helposti ammoniumnitraattisulatteen käyttö urean ja ammoniumnitraatin seosten tuotannosta ammoniumnitraatin tuotantoon, ammoniumnitraattisulatteen väitetty puute ei voi vaikuttaa tarkastelun kohteena

([35]) Täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 999/2014, johdanto-osan 82 kappale.

olevan tuotteen koko tuotantokapasiteettia ja kapasiteetin käyttöastetta koskeviin laskelmiin. Ammoniumnitraatti-sulatteen kohdentaminen sekä urean ja ammoniumnitraatin seosten että ammoniumnitraatin tuotantoon on yrityksen sisäinen päätös, joka ei voi olla osa objektiivisia näkökohtia, kun lasketaan ammoniumnitraatin tuotantokapasiteettia.

(111) Päätelmien ilmoittamisen jälkeen RFPA väitti, että komissio ei ottanut huomioon, että vuoden 2017 ja tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson välillä Venäjän tuotantokapasiteetti väheni 500 000 tonnia. RFPA:n mukaan komissio ei myöskään ottanut huomioon, että Venäjän väitetyn käyttämättömän kapasiteetin suuruus ja osuus prosentteina unionin ammoniumnitraatin kulutuksesta on laskenut jatkuvasti viiden viime vuoden aikana. RFPA väitti vielä, että Venäjän tuotantokapasiteetin väitettyä lisääntymistä 400 000 tonnilla tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson jälkeen olisi tarkasteltava myös suhteessa ammoniumnitraatin kulutuksen lisääntymiseen Venäjän kotimarkkinoilla vuonna 2019 verrattuna vuoteen 2018.

(112) Tuotantokapasiteetin väheneminen ei vaikuta käyttämättömän kapasiteetin merkitykseen. RFPA:n väitteessä ei myöskään oteta huomioon sitä, että tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson jälkeen venäläisten tuottajien tuotantokapasiteetti kasvoi jälleen lähes 11 miljoonaan tonniin. Vaikka käyttämätön kapasiteetti tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla on saattanut pienentyä viime aikoina, se on kuitenkin edelleen merkittävä, etenkin kun sitä tarkastellaan yhdessä uuden tuotantokapasiteetin kanssa. Vaikka RFPA:n toimittamat luvut kotimaisen kulutuksen väitetystä kasvusta vuonna 2019 verrattuna vuoteen 2018 hyväksyttäisiinkin sellaisenaan, ne kuitenkin osoittavat, että Venäjän ammoniumnitraatin tuotanto lisääntyi vuonna 2019 (verrattuna vuoteen 2018) enemmän kuin kotimarkkinoiden kulutus lisääntyi samalla kaudella, minkä vuoksi vienti on edelleen tärkeää Venäjän ammoniumnitraattiteollisuudelle.

(113) RFPA väitti myös, että komissio yliarvioi voimakkaasti Venäjän kapasiteetin määrän, joka voitaisiin viedä unioniin.

(114) RFPA:n väitteen tukena ei ole mitään uskottavaa näyttöä (ks. myös 166 ja 167 kappale). Lisäksi on syytä muistaa, että komissio analysoi polkumyynnin toistumisen todennäköisyyttä tässä tarkastelussa. Jäljempänä 3.3.3 jaksossa esitetty analyysi osoittaa, että venäläisten tuottajien koko käyttämättömän kapasiteetin tai sen suurimman osan suuntaaminen unioniin on uskottava uhka, joka toteutuisi todennäköisesti, jos toimenpiteiden annettaisiin raueta.

(115) RFPA väitti, että komissio rikkoi sen puolustautumisoikeuksia jättämällä ilmoittamatta, millä perusteella se oli määrittänyt tuotantokapasiteetin ja käyttämättömän kapasiteetin Venäjällä. RFPA väitti lisäksi, että komissio ei pystynyt perustelemaan väitettyä kapasiteetin kasvua.

(116) Komissio täsmensi ilmoittamissaan lopullisissa päätelmissä käyttämiensä tietojen lähteen ja laskelmien perustan. Jos tuotantoa tai kapasiteettia oikaistiin yrityksen laskelmiin tai arviointeihin nähden, tämä perusteltiin asianmukaisesti (ks. tarkemmin 102–104 ja 106 kappale). Lisäksi kullekin otokseen valitulle tuottajalle toimitettiin erilliset päätelmät, joissa selitettiin yksityiskohtaisesti, miten tuotantokapasiteetti ja käyttämätön kapasiteetti oli määritetty tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla ja sen jälkeen. Koska yksittäisten tuottajien tuotantokapasiteettia ja käyttämätöntä kapasiteettia koskevat yrityskohtaiset tiedot ovat luottamuksellisia, näitä tietoja ei ollut mahdollista ilmoittaa yleisesti.

(117) Komission tässä asetuksessa tekemät päätelmät perustuvat joka tapauksessa seikkoihin, jotka ilmoitettiin asianmukaisesti asianomaisille osapuolille, ja niiden puolustautumisoikeuksia on kunnioitettu täysimääräisesti. Sen vuoksi RFPA:n väite oli hylättävä.

3.3.3 *Unionin markkinoiden houkuttelevuus*

(118) Unionin kulutus pysyi jatkuvasti korkeana ja unionin markkinat ovat Venäjän kannalta yksi houkuttelevimmista markkinoista kokonsa ja potentiaalinsa vuoksi ja koska ne ovat lähellä Venäjää.

(119) Tutkimuksessa kävi ilmi, että venäläiset vientiä harjoittavat tuottajat kehittivät merkittäviä logistisia ja markkinointi-valmiuksia, jotka helpottaisivat niiden pääsyä ammoniumnitraatin myyntitoimintaan unionin markkinoilla. Esimerkiksi Uralchemillä ja Eurochemillä on etuyhteydessä olevia kauppayksiköitä, jotka ovat sijoittautuneet

unioniin (Latviaan ja Saksaan), ja Acronilla ja Eurochemillä on etuyhteydessä olevia kauppiaita, jotka ovat sijoittautuneet Sveitsiin. Tämän lisäksi Acron on sidoksissa virolaiseen satamaterminaalinpitäjään, yritykseen AS DBT ([36]), ja Uralchem omistaa riikalaisen yrityksen Riga Fertilizer Terminal LLC yhdessä Riian kauppasataman ([37]) kanssa.

(120) Lisäksi esimerkiksi Ukraina (jonka osuus ammoniumnitraatin maailmanlaajuisesta kulutuksesta oli 7 prosenttia vuonna 2016 ([38])), Australia ja Intia ([39]) ovat ottaneet käyttöön kaupan suojatoimenpiteitä Venäjältä peräisin olevan ammoniumnitraatin tuonnissa. Toisin kuin Venäjän tuotannonala väitti, Ukraina ei ole tähän mennessä poistanut Venäjältä peräisin olevaan ammoniumnitraatin tuontiin sovellettavia polkumyyntitulleja. Nämä muilla potentiaalisilla vientimarkkinoilla voimassa olevat toimenpiteet lisäävät unionin markkinoiden houkuttelevuutta entisestään ja kannustaisivat venäläisiä vientiä harjoittavia tuottajia suuntaamaan vientiään unioniin, jos EU:n polkumyyntitoimenpiteiden annetaan raueta.

(121) REPA totesi, että ammoniumnitraatin vientiin Venäjältä ei kohdistunut mitään merkittäviä rajoituksia keskeisillä vientimarkkinoilla. Se totesi vielä, että tämänhetkinen ammoniumnitraatin lisäkysyntä kolmansissa maissa on merkittävä tekijä, joka on erilainen kuin edellisessä toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevassa tarkastelussa ([40]).

(122) Kuten edellä todetaan, Venäjältä peräisin olevan ammoniumnitraatin tuontiin sovelletaan tällä hetkellä polkumyynti-toimenpiteitä (tai muita kauppaa rajoittavia toimenpiteitä) Ukrainassa, Australiassa ja Intiassa, minkä vuoksi nämä markkinat ovat vähemmän houkuttelevia venäläisten viejien kannalta. Lisäksi toisin kuin RFPA väitti ammoniumnitraatin kasvaneesta kysynnästä edelliseen tarkasteluun nähden, komission havainnot tarkastelua koskevalta tutkimusajanjaksolta sekä sen ennakoiva analyysi vastaavat komission havaintoja vuodelta 2014, etenkin suurten markkinoiden, kuten Kiinan ja Yhdysvaltojen, osalta. Erityisesti todettiin, että ammoniumnitraatin vienti Venäjältä Kiinaan oli tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla käytännössä olematonta ([41]). Yhdysvallat poisti elokuussa 2016 Venäjältä peräisin olevaa ammoniumnitraattia koskevat polkumyyntitoimenpiteet, mutta liuskekaasun suosion kasvu on johtanut yhdysvaltalaisten typpilannoitteiden tuottajien kapasiteetin kehittymiseen ([42]).

(123) Lisäksi RFPA väitti, että vuosina 2019–2025 ammoniumnitraatin kulutus kasvaa merkittävästi Euraasiassa, Latinalaisessa Amerikassa, Afrikassa ja Aasiassa. RFPA:n mukaan tällainen lähes 2,5 miljoonan tonnin ([43]) kulutuksen kasvu voi ottaa helposti vastaan mahdollisen käyttämättömän lisäkapasiteetin, jota Venäjällä saattaa olla. RFPA totesi lisäksi, että Venäjän ammoniumnitraattimarkkinat ovat yhtä suuret kuin unionin markkinat ja jatkavat kasvuaan. Tämän lisäksi RFPA:n mukaan Aasian markkinat yhteensä ylittävät huomattavasti ammoniumnitraatin kulutuksen Euroopassa.

(124) Ennustettu ammoniumnitraatin kulutuksen kasvu muilla maailman alueilla ei tarkoita sitä, etteivätkö unionin markkinat pysyisi houkuttelevina tai jopa houkuttelevampina kuin kyseiset markkinat. RFPA:n väitteiden vastaisesti Venäjän ammoniumnitraatin kulutus vaikuttaa vähentyneen eikä kasvaneen (ks. tarkemmin 130 kappale).

(125) Vaikka ennustettu kasvu toteutuisi (mikä ei ole lainkaan varmaa), se tapahtuisi pääasiassa alueilla, joilla venäläiset vientiä harjoittavat tuottajat eivät toimi tai toimivat vain marginaalisesti (Afrikka, Aasia, Oseania, Pohjois-Amerikka, Lähi-itä) ([44]). Asiakirja-aineistossa ei myöskään ole mitään viitteitä siitä, että venäläiset ammoniumnitraatin tuottajat muuttaisivat jyrkästi suosituimpia vientikohteitaan lähitulevaisuudessa.

(126) Mitä tulee Latinalaiseen Amerikkaan, joka on Venäjän ammoniumnitraatin viennin pääkohde (sen osuus on noin puolet viennistä), ennustettu kasvu olisi nopeampaa kuin Venäjän tuotantokapasiteetin todennettu kasvu tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson jälkeen. Tämä kasvu tulisi myös 440 000 tonnin käyttämättömän kapasiteetin lisäksi. Kun lisäksi otetaan huomioon, että venäläiset vientiä harjoittavat tuottajat kilpailevat muiden Latinalaiseen Amerikkaan tai muualle sijoittautuneiden tuottajien kanssa, ei ole uskottavaa, että pelkästään venäläiset ammoniumnitraatin tuottajat hyötyisivät Latinalaisen Amerikan ammoniumnitraatin kulutuksen koko kasvusta tai edes sen suurimmasta osasta.

([36]) https://www.acron.ru/en/the-geography-of-business/as-dbt/
([37]) https://www.uralchem.com/about/assets/4644/
([38]) Lähde: IFA, 2016 (ks. tarkastelupyynnön liite XXIX).
([39]) Ks. kyseisten maiden vuoden 2019 puolivuotisraportit WTO:n verkkosivulla https://www.wto.org/english/tratop_e/adp_e/adp_e.htm
([40]) Täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 999/2014, johdanto-osan 154 kappale.
([41]) https://www.ceicdata.com/en/china/petrochemical-trade-fertilizer-quantity/cn-import-ammonium-nitrate (sivustolla käyty 10.7.2020).
([42]) Täytäntöönpanoasetus (EU) 2018/1722, johdanto-osan 76 kappale.
([43]) Lähde: Fertecon (ks. RFPA:n huomautukset, 30.10.2019, s. 18).
([44]) Ks. tarkastelupyynnön liite 26 – Russia Exports and Imports of AN to the World.

(127) Euraasiaan, jonka ammoniumnitraatin kulutuksen ennustetaan väitetysti kasvavan edelleen vuoteen 2025 asti, sisältyy muun muassa Ukraina ([45]), yksi suurimmista ammoniumnitraatin kuluttajista, jonka ammoniumnitraatin kulutus on 7 prosenttia globaalista kulutuksesta ([46]). Koska Ukrainassa on voimassa toimenpiteitä Venäjältä vietävää ammoniumnitraattia kohtaan, ammoniumnitraatin kulutuksen kasvulla Euraasiassa on kuitenkin vain suhteellista merkitystä venäläisille tuottajille. Edellä esitetyn perusteella RFPA:n väite on hylättävä.

(128) RFPA väitti lisäksi, että Venäjän teollisuus ei ole ”vientiteollisuutta”, koska yli puolet ammoniumnitraatista kulutetaan tällä hetkellä kotimarkkinoilla ja viennin merkitys Venäjän ammoniumnitraattiteollisuudelle oli vähenemässä.

(129) Alustavasti voidaan todeta, että RFPA:n väite vaikuttaa ristiriitaiselta sen oman väitteen kanssa, jonka mukaan ennustettu kulutuksen kasvu Venäjän ulkopuolella voisi helposti kattaa venäläisten ammoniumnitraatin tuottajien mahdollisen käyttämättömän kapasiteetin. Vuoteen 2025 ulottuvassa Venäjän viranomaisten hyväksymässä kivennäislannoitteiden tuotannon kehittämissuunnitelmassa ([47]), jäljempänä ’lannoitesuunnitelma’, esitetään, että typpilannoitteiden (ammoniumnitraatti mukaan lukien) vientisuhde kasvatettaisiin 2 prosentilla vuoteen 2025 mennessä vuoteen 2016 verrattuna. Tavoitteen tarkastelussa on otettava huomioon myös venäläisten vientiä harjoittavien tuottajien markkinaosuuden menetys tai ainakin merkittävä supistuminen Euroopan urean ja ammoniumnitraatin seosten (toinen typpilannoite) markkinoilla sen jälkeen, kun komissio otti käyttöön polkumyynnin vastaisia toimenpiteitä lokakuussa 2019 ([48]). Kun lisäksi verrataan viennin osuutta Venäjän ammoniumnitraatin kokonaistuotannosta tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson ja viimeisimmän toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun ([49]) välillä, osuus on pysynyt vakaasti noin 40 prosentissa unionin kulutuksesta, kun se tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla oli lähes 50 prosenttia. Sen vuoksi riippumatta siitä, muuttuuko vientisuhde hieman ylös- tai alaspäin vai pysyykö se vakaana, konkreettisena riskinä on merkittävien ammoniumnitraatin määrien suuntaaminen unionin markkinoille, jos toimenpiteet eivät ole voimassa, etenkin kun otetaan huomioon unionin markkinoiden yleinen houkuttelevuus venäläisten tuottajien kannalta.

(130) Viimeisimmän välivaiheen tarkastelun ([50]) perusteella ammoniumnitraatin kulutus Venäjän kotimarkkinoilla oli 7 miljoonaa tonnia vuonna 2016 (5,5 miljoonaa tonnia vuonna 2014). Saman menettelyn yhteydessä RFPA väitti, että vuonna 2017 typpilannoitteiden kotimarkkinakulutus kasvoi 8,7 prosenttia ja että kulutuksen Venäjällä odotetaan kasvavan edelleen hieman vuoteen 2030 asti. Tarkastettujen tietojen ja otoskyselyyn saatujen vastausten perusteella komissio vahvisti ammoniumnitraatin kotimaiseksi kulutukseksi kuitenkin 5,8 miljoonaa tonnia tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla. Arvio vastaa suurelta osin RFPA:n ilmoittamia lukuja tarkastelua koskevalta tutkimusajanjaksolta (5,9 miljoonaa tonnia).

(131) Näin ollen ammoniumnitraatin kotimarkkinakulutus väheni ennustetusta kasvusta huolimatta, mikä todennäköisesti myös kannustaa vientiä harjoittavia tuottajia etsimään myyntimahdollisuuksia vientikohteissa, kuten unionin markkinoilla.

(132) Myös lannoitesuunnitelma tukee päätelmää, jonka mukaan ammoniumnitraatin kotimainen kysyntä on rajoittunutta. Lannoitesuunnitelman mukaan kivennäislannoitteiden (ammoniumnitraatti mukaan lukien) Venäjän markkinoiden kehittämistä vuoteen 2025 asti rajoittaa vähäinen kysyntä maataloustuottajien taholta ja kivennäislannoitteiden käyttökulttuurin puute.

(133) RFPA väitti edelleen, että ammoniumnitraatin (pois lukien stabiloitu ammoniumnitraatti) kysyntä Venäjällä oli 6,3 miljoonaa tonnia vuonna 2019 (tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson jälkeen) ja että kotimaiset ammoniumnitraattitoimitukset jatkaisivat kasvuaan vuonna 2020.

(134) Kuten edellä todetaan, venäläisten ammoniumnitraatin tuottajien tarkastelua koskevalta tutkimusajanjaksolta toimittamien tietojen perusteella kotimarkkinoiden kulutus (mukaan lukien stabiloitu ammoniumnitraatti) oli enintään 5,86 miljoonaa tonnia. Verrattuna vuonna 2016 vahvistettuun kotimarkkinakulutukseen, joka oli 7 miljoonaa tonnia, tämä osoittaa kotimarkkinoiden kulutuksen pikemminkin vähenevän kuin kasvavan. Tästä huolimatta ja vaikka kotimainen kysyntä lisääntyisikin RFPA:n esittämällä vauhdilla, vuotuinen kasvu vastaisi suunnilleen ammoniumnitraatin tuotantokapasiteetin kasvua tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson jälkeen. Lisäksi kotimaisen kysynnän vakaa ja nouseva suuntaus ei ole taattu (etenkään lannoitesuunnitelmassa esitettyjen ennusteiden perusteella), ja se on täysin hypoteettinen, toisin kuin vahvistettu Venäjän kapasiteetti. RFPA viittasi

([45]) Ks. https://www.oecd.org/eurasia/countries/
([46]) Lähde: IFA, 2016 (ks. tarkastelupyynnön liite 29).
([47]) Hallituksen määräys nro 532, 29.3.2018, toimitettu tarkastelupyynnön liitteenä 28.
([48]) Venäläiset urean ja ammoniumnitraatin seosten vientiä harjoittavat tuottajat (joihin Acron ja Eurochem sisältyvät) veivät näitä seoksia 613 491 tonnia 1.7.2017–30.6.2018. Venäjältä tuotavan urean ja ammoniumnitraatin seoksiin sovellettavat polkumyyntitoimenpiteet kasvattavat todennäköisesti venäläisten tuottajien painetta viedä muita typpilannoitteita (ammoniumnitraatti mukaan lukien), jotta ne saavuttavat tavoitteena olevan viennin 2 prosentin kasvun.
([49]) Täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 999/2014, erityisesti johdanto-osan 72 ja 96 kappale.
([50]) Täytäntöönpanoasetus (EU) 2018/1722.

kasvavaa kotimaista kysyntää koskevan väitteensä tueksi yhden tuottajan kotimarkkinamyynnin kasvuun. Yhden tuottajan aiemmassa kotimarkkinamyynnissä todettu suuntaus ei välttämättä edusta koko tuotannonalan suuntausta eikä osoita koko tuotannonalan tulevaa tulosta. Päätelmänä voidaan todeta, että ammoniumnitraatin tuleva kotimainen kysyntä ei todennäköisesti kata Venäjän nykyistä kapasiteettia.

(135) RFPA totesi vielä, että edeltävässä välivaiheen tarkastelussa pääteltiin, että lannoitesuunnitelma ei suoraan osoita ammoniumnitraatin tuotantokapasiteetin kasvua ([51]).

(136) Lannoitesuunnitelma saattaa olla luonteeltaan yleinen sisältämättä ammoniumnitraattikohtaisia tietoja, mutta siinä tunnustetaan kivennäislannoitteiden kotimaisen kysynnän nykyiset rajat ja vahvistetaan typpilannoiteteollisuuden (johon ammoniumnitraatin tuotanto kuuluu) suuntautuminen vientiin. Nämä ovat asiaan liittyviä merkityksellisiä tosiseikkoja, jotka tukevat komission päätelmiä.

(137) Unionin markkinat ovat edelleen houkuttelevat ammoniumnitraatin venäläisten vientiä harjoittavien tuottajien kannalta myös hintojen suhteen. Unionin hintataso oli tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla korkeampi suurimmissa kolmansissa maissa, jonne Venäjä tällä hetkellä toimittaa tuotetta. Tarkemmin ottaen kolmen otokseen valitun vientiä harjoittavan tuottajan keskimääräinen noudettuna lähettäjältä -vientihinta (133 euroa/tonni) kolmansiin maihin oli tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla 39 prosenttia alempi kuin otokseen valittujen unionin tuottajien keskimääräinen noudettuna lähettäjältä -hinta (219 euroa/tonni) (ks. taulukko 8).

(138) Tämän vuoksi vientiä harjoittavilla tuottajilla on kannustin suunnata ainakin osa nykyisestä kolmansiin maihin suuntautuvasta ammoniumnitraatin vientimäärästään (joka oli noin 3,4 miljoonaa tonnia tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla eli lähes 50 prosenttia unionin kulutuksesta) unioniin.

(139) RFPA väitti, että Venäjältä unioniin vietävän ammoniumnitraatin määrän väheneminen sen jälkeen, kun polkumyyntitullia alennettiin vuonna 2018, tarjoaa parhaan näytön siitä, että tuonti ei lisääntyisi, jos toimenpiteiden annettaisiin raueta.

(140) Vähäinen ammoniumnitraatin tuonti Venäjältä on tulosta käytössä olevista tehokkaista toimenpiteistä, eikä se missään tapauksessa ole osoitus venäläisten ammoniumnitraatin tuottajien tulevasta käyttäytymisestä, jos toimenpiteet eivät olisi voimassa. Näin ollen komissio piti voimassa päätelmänsä unionin markkinoiden houkuttelevuudesta.

(141) Päätelmien ilmoittamisen jälkeen RFPA väitti, että kauppayksikköjen olemassaolo unionissa ei tehnyt unionin markkinoista houkuttelevampia verrattuna muihin markkinoihin, joilla venäläisillä tuottajilla on jo merkittäviä pitkän aikavälin sitoumuksia ja infrastruktuureja erityisesti ammoniumnitraattia varten.

(142) Unionissa tai unionin läheisyydessä sijaitsevat kauppayksiköt helpottaisivat ammoniumnitraatin kauppavirtoja unioniin. Venäläisillä tuottajilla on myös logistiikkavalmiuksia Baltian maissa (ks. 119 kappale). RFPA ei myöskään perustellut, miten pitkän aikavälin sitoumukset muihin vientikohteisiin kuin unioniin vaikuttaisivat venäläisten tuottajien kykyyn päästä unionin markkinoille ja missä määrin venäläisillä tuottajilla ei olisi kannustinta siirtää ammoniumnitraatin myyntiä unioniin, jos toimenpiteet eivät olisi voimassa. Ei ole myöskään uskottavaa, että jakeluverkostoa, jonka venäläiset tuottajat ovat perustaneet esimerkiksi Latinalaiseen Amerikkaan, käytettäisiin pelkästään ammoniumnitraatin (eikä muiden lannoitteiden tai kemikaalien) jakeluun. Lisäksi se, että venäläiset tuottajat hankkivat tuotantoresursseja ja/tai yrityksiä Venäjän ulkopuolelta, ei liity siihen, ovatko unionin markkinat houkuttelevat venäläisten ammoniumnitraatin tuottajien kannalta.

(143) Kolmansissa maissa ja erityisesti Ukrainassa voimassa olevien kaupan suojatoimenpiteiden osalta RFPA ja Venäjän viranomaiset väittivät päätelmien ilmoittamisen jälkeen, että Venäjältä tulevaa ammoniumnitraatin tuontia koskevat toimenpiteet päättyivät 23 päivänä syyskuuta 2020. Myös Acron huomautti, että Ukraina päätti hiljattain Venäjältä peräisin olevaa ammoniumnitraattia koskevat toimenpiteet, minkä vuoksi venäläiset tuottajat voivat myydä ammoniumnitraattia Ukrainan markkinoille.

([51]) Täytäntöönpanoasetus (EU) 2018/1722, johdanto-osan 139 kappale.

(144) Polkumyyntitoimenpiteiden poistamisesta huolimatta Ukraina otti 1 päivänä heinäkuuta 2019 käyttöön yleisen tuontikiellon, joka koskee Venäjältä tulevia tiettyjä tuoteluokkia, mukaan lukien tarkastelun kohteena oleva tuote ([52]). Lisäksi Ukrainassa on voimassa kohdennettuja pakotteita tiettyjä Venäjän federaation yksilöitä tai yrityksiä kohtaan, mukaan lukien kaikki kolme otokseen valittua ammoniumnitraatin vientiä harjoittavaa tuottajaa ([53]).

(145) RFPA totesi päätelmien ilmoittamisen jälkeen, että komissio sisällytti lisätietoja (ks. 144 kappale) ei-luottamukselliseen asiakirja-aineistoon vireillepanoilmoituksen 8 kohdassa asetetun 5 päivän määräajan jälkeen. Sen vuoksi komissio ei RFPA:n mukaan toiminut puolueettomasti eikä oikeudenmukaisesti vaan toimi vastoin RFPA:n, Eurochemin ja Uralchemin oikeuksia erityisesti hyvään hallintotapaan liittyen. RFPA lisäsi vielä, että tätä laiminlyöntiä ei voitu korjata pelkällä täydentävällä päätelmien ilmoittamisella, johon asianomaisille osapuolille annettiin vain yksi päivä huomautusten esittämiseen.

(146) Väitteen perustana on vireillepanoilmoitusta koskeva väärinymmärrys. Sen 8 kohta ja viiden päivä määräaika koskee selvästi asianomaisten osapuolten esittämiä huomautuksia muiden asianomaisten osapuolten esittämien huomautusten johdosta. Sisällyttämällä ei-luottamukselliseen asiakirja-aineistoon lisätietoja, selittämällä tietojen käyttötarkoituksen ja antamalla asianomaisille osapuolille mahdollisuuden esittää huomautuksia näistä lisätiedoista komissio toimi perusasetuksen 20 artiklan mukaisesti. Lisäksi täydentävissä päätelmissä toimitetut tiedot olivat julkisia ja näin ollen asianomaisten osapuolten saatavilla jo ennen täydentävien päätelmien ilmoittamista.

(147) RFPA:n mukaan täydentävät päätelmät, jotka koskevat venäläisen ammoniumnitraatin tuontikieltoa Ukrainaa, eivät ole asianmukaisia. RFPA väitti, että komissio vain selitti, mitä asiakirja-aineistoon liitetyt lisäasiakirjat sisälsivät, eikä selittänyt, miten nämä kaksi asiakirjaa vahvistaisivat sen päätelmät.

(148) Komissio kiistää tällaisen tulkinnan. RFPA:n mainitsemissa selityksissä tehtiin yhteenveto asiakirjan merkityksellisistä tiedoista, jotka komissio otti huomioon päätöstä tehdessään. Näin ollen täydentävissä päätelmissä (jotka ovat olennaisilta osiltaan samat kuin 144 kappaleessa mainitut tiedot) ilmoitetaan selvästi päätelmät ja niitä tukevat asiakirjat, jotka on lisätty asiakirja-aineistoon.

(149) RFPA väitti vielä, että tuontikielto ei johtanut Venäjältä peräisin olevien typpilannoitteiden tuonnin kieltämiseen, koska Venäjältä peräisin olevia typpilannoitteita, jotka kuuluvat nimikkeeseen 3105 (joka kattaa stabilisoidun ammoniumnitraatin), on tuotu vuoden 2019 jälkipuoliskolla.

(150) RFPA:n väite oli hylättävä. RFPA ei ensinnäkään osoittanut, että tuontikielto ei olisi vaikuttanut tarkastelun kohteena olevaan tuotteeseen kokonaisuudessaan. Stabiloitu ammoniumnitraatti on osa nimikettä 3105, mutta siihen kuuluu myös muita tuotteita kuin tarkastelun kohteena oleva tuote. Näin ollen nimikkeen 3105 mukaisesti tuodut tuotteet eivät välttämättä ole olleet osa tarkasteltavana olevaa tuotetta, minkä vuoksi RFPA:n väite on tehoton. RFPA ei myöskään pystynyt osoittamaan, että yrityskohtaiset pakotteet eivät muodostaneet kauppaa rajoittavaa toimenpidettä, etenkin kun otetaan huomioon, että kaikki otokseen valitut vientiä harjoittavat tuottajat mainittiin kyseisessä pakoteluettelossa.

(151) RFPA:n mukaan ei ollut vaaraa siitä, että venäläinen vienti suunnattaisiin Ukrainasta unioniin, jos EU:n polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden annettaisiin raueta, koska toimenpiteet Ukrainan ammoniumnitraattimarkkinoilla Venäjää kohtaan ovat olleet voimassa vuodesta 2008, minkä vuoksi myynti olisi suunnattu uudelleen jo kauan sitten. Tämä väittämä on virheellinen. Kuten 120 kappaleessa mainitaan, tietyillä markkinoilla, kun Ukrainassa, voimassa olevat kauppaa rajoittavat toimenpiteet lisäävät unionin houkuttelevuutta, jos EU:n polkumyyntitoimenpiteiden annetaan raueta. Se, että tällaiset toimenpiteet ovat olleet voimassa tietyn aikaa, ei ole ristiriidassa sen kanssa, että kyseiset markkinat ovat edelleen suljettuja venäläiseltä vienniltä ja tekevät muista lähellä olevista markkinoista, kuten unionin markkinoista, houkuttelevat, jos toimenpiteet poistetaan.

([52]) Ks. https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/535-2019-п#Text; sivustolla vierailtu 15.10.2020.

([53]) Ks. https://www.president.gov.ua/documents/1762018-24362, https://www.president.gov.ua/storage/j-files-storage/00/61/50/f5678abf43bcb17ce6b232500e9a7312_1529676085.pdf; sivustolla vierailtu 15.10.2020.

(152) Venäläisten viejien kasvumahdollisuuksista muualla kuin unionissa RFPA totesi, että unionin markkinat ovat vain yhdet markkinat monista muista mahdollisuuksista. Se myös toisti väitteen, jonka mukaan kulutuksen odotettu kasvu Latinalaisessa Amerikassa (Brasilia, Peru) ja Euraasiassa (Kazakstan ja Ukraina), joissa venäläiset viejät toimivat, samoin kuin muut mahdolliset vientikohteet ottaisivat vastaan Venäjän kapasiteetin väitetyn tulevan kasvun, vaikkei kotimarkkinoiden kulutuksen kasvua edes otettaisi huomioon. Myös Acron väitti, että ammoniumnitraatin kysyntä kasvaa sekä kotimaassa että globaalisti, ja viittasi kysynnän kausiluonteisuuteen eri alueilla. Venäjän viranomaiset väittivät, että venäläiset ammoniumnitraatin tuottajat myyvät yhä enemmän kotimarkkinoilla ja kolmansiin maihin, joihin ne ovat tehneet investointeja.

(153) Unionin markkinat ovat yhdet houkuttelevimmista markkinoista Venäjän kannalta kokonsa, potentiaalinsa ja maantieteellisen läheisyytensä vuoksi, eivätkä nykyiset tai tulevat mahdollisuudet muilla vientimarkkinoilla muuta tätä päätelmää, kuten 118 kappaleessa todetaan. Myöskään tuotteen kausiluonteisuus eri alueilla eri aikoina ei muuta komission arviointia. Lisäksi viitattiin komission 124–132 kappaleessa esittämään arvioon yhdessä sen seikan kanssa, että Ukrainan markkinat on suljettu Venäjältä tulevan ammoniumnitraatin tuonnilta (ks. 144 kappale).

(154) RFPA väitti edelleen lannoitesuunnitelman osalta, että se ei koske erityisesti ammoniumnitraattia eikä velvoita venäläisiä tuottajia. Acron väitti lisäksi, että suunnitelma on suunnattu federaation virastoille siinä esitettyjen toimenpiteiden täytäntöönpanoa varten.

(155) Komissio ei ole samaa mieltä asiasta. On kiistatonta, että asiakirja liittyy myös ammoniumnitraattiin (joka kuuluu typpilannoiteperheeseen) ja ammoniumnitraatin venäläisiin tuottajiin. Suunnitelma on Venäjän viranomaisten hyväksymä virallinen asiakirja. RFPA ja Acron eivät voi vähätellä sen merkitystä Venäjän ammoniumnitraattimarkkinoiden, niillä toimivien tuottajien ja niiden tulevan kehityksen arvioinnissa, etenkin kun typpilannoiteteollisuus mainitaan suunnitelmassa yhtenä Venäjän federaation keskeisenä tuotannonalana.

(156) Päätelmien ilmoittamisen jälkeen RFPA väitti vielä, että lannoitesuunnitelman mukaan typpilannoitteiden vientisuhde pysyisi vuosien 2020 ja 2025 välillä vakaasti 65 prosentissa.

(157) Komission tätä seikkaa koskeva kanta esitetään 129 kappaleessa. Kyseinen prosenttiosuus osoittaa typpilannoiteteollisuuden (johon ammoniumnitraatin tuotanto sisältyy) yleisen suuntautumisen vientiin, kuten myös 136 kappaleessa todetaan.

(158) RFPA väitti myös, että lannoitesuunnitelmassa esitetään typpilannoitteiden käytön lisääntyvän merkittävästi kotimarkkinoilla. RFPA väitti, että lannoitesuunnitelmassa ei ole mitään, joka olisi ristiriidassa sen väitteen kanssa, että mahdollinen ylimääräinen tai lisäkapasiteetti käytetään kasvavan kotimaisen kysynnän tyydyttämiseksi.

(159) Komission kanta esitetään 132 ja 134 kappaleessa. Lisäksi on syytä huomata, että kotimaiden kulutuksen ennustettua kasvua koskeva väite on suorassa ristiriidassa suunnitelman kanssa, sillä siinä todetaan, että Venäjän kivennäislannoitteiden markkinoiden kehitystä vuoteen 2025 asti rajoittaa vähäinen tosiasiallinen kysyntä maataloustuottajien taholta ja kivennäislannoitteiden käyttökulttuurin puute ja että Venäjän kivennäislannoitteiden alasektorin kehitysnäkymät liittyvät suoraan vientipotentiaalin lisäämismahdollisuuksien käyttöön ([54]).

(160) Päätelmien ilmoittamisen jälkeen RFPA kyseenalaisti myös Venäjän ammoniumnitraatin myynnin kehityksen arvioinnissa komission käyttämien ammoniumnitraatin kotimaista kysyntää koskevien lukujen tarkkuuden (ks. 130 ja 134 kappale). RFPA:n mukaan komissio vertaa vuoden 2016 tietoja, joihin sisältyy stabiloitu ammoniumnitraatti (7 miljoonaa tonnia), ja tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson tietoja (5,86 miljoonaa tonnia), joihin stabiloitu ammoniumnitraattia ei sisälly.

(161) Väite on virheellinen. RFPA:n väitteen vastaisesti tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson tiedot, jotka perustuvat kaikkien venäläisten vientiä harjoittavien tuottajien otantavastauksiin (ja vastaavat suurelta osin RFPA:n toimittamia tietoja), kattavat kaikki tarkastelun kohteena olevan tuotteen määritelmän piiriin kuuluvat tuotteet, mukaan lukien stabiloitu ammoniumnitraatti. Lisäksi komissio sai molemmat tietokokonaisuudet RFPA:lta ja venäläisiltä vientiä harjoittavilta tuottajilta, minkä vuoksi RFPA tai venäläiset tuottajat tuskin voivat kiistää niiden luotettavuutta.

([54]) Hallituksen määräys nro 532, 29.3.2018, toimitettu tarkastelupyynnön liitteenä 28.

(162) RFPA väitti vielä, että ei ole merkityksellistä verrata venäläisten tuottajien noudettuna lähettäjältä -vientihintoja unionin tuottajien noudettuna lähettäjältä -kotimarkkinahintoihin. RFPA totesi, että jos Venäjältä unioniin suuntautuvan tuonnin todennäköiset hinnat vastaisivat muihin kohtaisiin suuntautuvan viennin hintoja, viennin uudelleensuuntaamiselle ei ole hintaan perustuvaa kannustinta.

(163) Kuten 137 kappaleessa selitetään, vertailun tarkoituksena oli vain arvioida, oliko hintataso unionin markkinoilla korkeampi kuin muilla suurilla kolmansien maiden markkinoilla, joille venäläiset tuottajat tällä hetkellä toimittavat tuotteita. Vertailun perusteella komissio totesi, että unionin markkinat olivat houkuttelevat venäläisten ammoniumnitraatin vientiä harjoittavien tuottajien kannalta, myös hintojensa puolesta.

(164) RFPA totesi vielä, että unionin markkinat eivät ole aivan niin houkuttelevat kuin komissio yrittää esittää. Tätä vahvisti RFPA:n mukaan vähäinen tuontimäärä naapurimaista, joihin ei kohdistu mitään tuonnin esteitä.

(165) On syytä huomata, että tässä tarkastelussa arvioidaan unionin markkinoiden houkuttelevuutta erityisesti venäläisten vientiä harjoittavien tuottajien kannalta, eivätkä muiden maiden vientipreferenssit ole merkityksellisiä tässä arvioinnissa. Muut maat eivät kuulu tämän tutkimuksen piiriin, minkä vuoksi komissio ei voi (eikä sillä ole mitään velvollisuuttakaan) tehdä tällaista arviointia.

(166) Päätelmien ilmoittamisen jälkeen RFPA väitti, että komissio arvioi epäjohdonmukaisesti venäläisten vientiä harjoittavien tuottajien ennustettua käyttäytymistä Latinalaisessa Amerikassa (ks. 126 kappale) ja unionissa (ks. 107 kappale).

(167) Komissio ei ole samaa mieltä asiasta. Komission Latinalaiseen Amerikkaan liittyvä vastaväite 126 kappaleessa koskee kulutuksen ennustettua kasvua ja sitä, että venäläiset tuottajat väitetysti kattaisivat sen, mutta komission 107 kappaleessa esittämä arviointi koskee Venäjän koko käyttämättömän kapasiteetin mahdollista uudelleensuuntaamista, eikä siinä käsitellä unionin kulutuksen kasvua eikä sitä, kattaisivatko venäläiset tuottajat tämän kulutuksen kasvun.

(168) Edellä esitetyistä syistä asianomaisten osapuolten tätä jaksoa koskevat huomautukset eivät ole sellaisia, että ne muuttaisivat komission arviointia, ja ne on hylättävä. Yleisesti ottaen on myös huomattava, että komission 3.3.3 jaksossa esiin ottamia tekijöitä on arvioitava kokonaisuutena eikä erikseen, jotta voidaan määrittää unionin markkinoiden houkuttelevuuden taso venäläisten ammoniumnitraatin tuottajien kannalta.

3.3.4 *Polkumyynnin toistumisen todennäköisyyttä koskevat päätelmät*

(169) Kun otetaan huomioon i) venäläisten ammoniumnitraatin tuottajien nykyinen käyttämätön kapasiteetti ja kapasiteetin kasvu tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson jälkeen, ii) venäläisten vientiä harjoittavien tuottajien hinnoittelukäytännöt kolmansien maiden markkinoilla ja iii) unionin markkinoiden yleinen houkuttelevuus, on todennäköistä, että venäläiset ammoniumnitraatin tuottajat veisivät suuria määriä ammoniumnitraattia unioniin polkumyyntihinnoilla, jos EU:ssa ei olisi voimassa toimenpiteitä. Näin ollen komissio päätteli, että polkumyynnin toistuminen on todennäköistä, jos toimenpiteiden annetaan raueta.

4. VAHINGON JATKUMISEN TAI TOISTUMISEN TODENNÄKÖISYYS

4.1 Unionin tuotannonalan ja unionin tuotannon määritelmä

(170) Tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson aikana samankaltaista tuotetta valmisti 23 tuottajaa unionissa. Nämä tuottajat muodostavat perusasetuksen 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun ’unionin tuotannonalan’.

4.2 Unionin kulutus

(171) Komissio määritti unionin kulutuksen laskemalla yhteen

i) otokseen valittujen unionin tuottajien myynnin unionin markkinoilla (kyselyvastausten tarkastamisen jälkeen),

ii) otokseen kuulumattomien yhteistyössä toimineiden unionin tuottajien myynnin unionin markkinoilla (unionin tuotannonalan toimittamien tietojen perusteella),

iii) Venäjältä tulevan tuonnin (14 artiklan 6 kohdan mukaisen tietokannan perusteella)

ja iv) kaikista muista kolmansista maista tulevan tuonnin (Eurostatin tietojen (Taric-taso) perusteella).

(172) Tämän perusteella unionin kulutus kehittyi seuraavasti:

Taulukko 1

Unionin kulutus

	2016	2017	2018	Tarkastelua koskeva tutkimusajanjakso
Unionin kulutus (tonnia)	7 318 015	7 193 921	6 707 045	6 890 413
Indeksi (2016 = 100)	*100*	*98*	*92*	*94*

Lähde: Unionin tuottajien tarkastetut tiedot ja tuotannonalaa koskevat tiedot, Eurostat (Taric), 14 artiklan 6 kohdan mukainen tietokanta

(173) Unionin kulutus väheni tarkastelujakson aikana 6 prosenttia.

(174) Kysynnän vähenemiseen liittyvä suuntaus on yleinen typpilannoitteiden osalta: niiden kulutus on vähentynyt vakaasti viime vuosina. Suuntaus todennäköisesti jatkuu tulevaisuudessakin eri syistä. Tärkeimpänä syynä ovat maanviljelijöihin kohdistuvat lisääntyvät ympäristö- ja ilmastonmuutospaineet.

4.3 **Tuonti Venäjältä**

4.3.1 *Venäjältä tulevan tuonnin määrä ja markkinaosuus*

Taulukko 2

Venäjältä (*)tulevan tuonnin määrä ja markkinaosuus

	2016	2017	2018	Tarkastelua koskeva tutkimusajanjakso
Tuonnin määrä (tonnia)	[36 000–40 000]	[10 000–15 000]	[32 000–38 000]	[38 000–43 000]
Indeksoitu tuontimäärä (2016 = 100)	*100*	*36*	*102*	*113*
Markkinaosuus (%)	[0,3–0,7]	[0,1–0,4]	[0,3–0,7]	[0,4–0,8]

Lähde: 14 artiklan 6 kohdan mukainen tietokanta.

(*) Pois lukien Kirovosta tuotava stabiloitu ammoniumnitraatti, joka ei kuulu näiden toimenpiteiden soveltamisalaan.

(175) Tuontimäärä väheni 64 prosenttia vuonna 2017 mutta lisääntyi jälleen siten, että tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson lopussa se oli 13 prosenttia suurempi kuin tarkastelujakson alussa (vuonna 2016). Venäjältä tulevan tuonnin markkinaosuus unionissa oli [0,4–0,8] prosenttia tarkastelujaksolla.

4.3.2 *Venäjältä tulevan tuonnin hinnat*

(176) Komissio määritti Venäjältä tulevan tuonnin hintakehityksen 14 artiklan 6 kohdan mukaiseen tietokantaan tallennettujen tietojen perusteella.

(177) Venäjältä unioniin tulevan tuonnin keskimääräinen hinta kehittyi seuraavasti:

Taulukko 3

Venäjältä (*)tulevan tuonnin hinta

Maa	2016	2017	2018	Tarkastelua koskeva tutkimusajanjakso
Tuontihinnat (euroa/tonni)	192	259	169	175

Indeksi (2016 = 100)	100	135	88	91

Lähde: 14 artiklan 6 kohdan mukainen tietokanta, pois lukien Kirovosta tulevan stabiloidun ammoniumnitraatin tuonti, koska se ei kuulu polkumyyntitullin piiriin.

(*) Keskimääräiset hinnat eivät sisällä voimassa olevia polkumyyntitulleja

(178) Keskimääräiset tuontihinnat laskivat kaiken kaikkiaan 9 prosenttia tarkastelujakson aikana. Tuontihinnat nousivat 35 prosenttia vuosina 2014–2017, laskivat 35 prosenttia vuonna 2018 ja nousivat jälleen 4 prosenttia tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla.

4.3.3 *Hinnan alittavuus*

(179) Taulukkoihin 4 ja 9 sisältyvien tietojen perusteella voidaan todeta, että unionin tuotannonalan ja Venäjältä tulevan tuonnin hintojen välinen ero oli noin 20 prosenttia tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla. Komissio määritti hinnan alittavuuden tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla vertaamalla seuraavia: i) otokseen valittujen unionin tuottajien etuyhteydettömiltä asiakkailta unionin markkinoilla veloittamat tuotelajikohtaiset painotetut keskimääräiset myyntihinnat, jotka on oikaistu noudettuna lähettäjältä -tasolle; ja ii) vastaavat yhteistyössä toimineilta venäläisiltä tuottajilta tulevassa tuonnissa ensimmäiseltä riippumattomalta asiakkaalta unionin markkinoilla veloitetut tuotelajikohtaiset painotetut keskimääräiset hinnat, jotka on määritetty CIF-tasolla (kulut, vakuutus ja rahti maksettuina) ja oikaistu asianmukaisesti polkumyyntitullin ja tuonnin jälkeisten kustannusten huomioon ottamiseksi.

(180) Hintoja, jotka oikaistiin tarvittaessa ja joista oli vähennetty alennukset ja hyvitykset, vertailtiin tuotelajeittain samassa kaupan portaassa tapahtuneiden liiketoimien osalta. Vertailun tulos ilmaistiin prosentteina otokseen valittujen unionin tuottajien liikevaihdosta tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson aikana.

(181) Vertailu osoitti 14,3 prosentin hintojen alittavuuden niiden kahden otokseen valitun venäläisen vientiä harjoittavan tuottajan osalta, jotka veivät ammoniumnitraattia unioniin tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla. Kun vähennetään käytössä oleva polkumyyntitulli, keskimääräinen hinnan alittavuuden marginaali on 29,4 prosenttia.

(182) RFPA väitti huomautuksissaan, että kotimarkkinahintojen ja tuontihintojen tasapuolinen vertailu alihinnoittelua tai viitehinnan alittavuutta varten edellyttää oikaisuja mikrorakeisen ammoniumnitraatin ja rakeisen ammoniumnitraatin välisten erojen huomioon ottamiseksi. Mikrorakeisen ammoniumnitraatin ja rakeisen ammoniumnitraatin välinen hintaero johtuu fyysisistä eroista (rakeiden koko) ja siitä, että mikrorakeinen ammoniumnitraatti sisältää enemmän typpeä (34–34,5 %) kuin rakeinen ammoniumnitraatti (33,5 %).

(183) Tässä tutkimuksessa vahvistettiin, että otokseen valittujen unionin tuottajien ja venäläisten tuottajien tuottama tuote on sama raekoon ja typpipitoisuuden osalta. Sen vuoksi väite hylättiin.

4.4 **Tuonti muista kolmansista maista**

Taulukko 4

Tuontimäärä ja markkinaosuus

Maa		2016	2017	2018	Tarkastelua koskeva tutkimusajanjakso
Muut kolmannet maat yhteensä	Tuonti (tonnia)	285 959	311 000	317 726	295 195
	Indeksi	100	109	111	103
	Markkinaosuus (%)	3,9	4,3	4,7	4,3
	Hinta (euroa/tonni)	221	208	194	210
	Indeksi (2016 = 100)	*100*	*94*	*88*	*95*

Georgia	Tuonti (tonnia)	122 883	241 376	234 208	205 293
	Indeksi (2016 = 100)	*100*	*196*	*191*	*167*
	Markkinaosuus (%)	1,7	3,4	3,5	3,0
	Hinta (euroa/tonni)	208	195	184	196
	Indeksi (2016 = 100)	*100*	*94*	*88*	*94*
Turkki	Tuonti (tonnia)	12 082	18 424	43 760	52 279
	Indeksi (2016 = 100)	*100*	*152*	*362*	*433*
	Markkinaosuus (%)	0,2	0,3	0,7	0,8
	Hinta (euroa/tonni)	241	206	173	194
	Indeksi (2016 = 100)	*100*	*85*	*72*	*80*
Muut kolmannet maat	Tuonti (tonnia)	150 994	51 201	39 758	37 623
	Indeksi (2016 = 100)	*100*	*34*	*26*	*25*
	Markkinaosuus (%)	2,1	0,7	0,6	0,5
	Hinta (euroa/tonni)	230	271	277	313
	Indeksi (2016 = 100)	*100*	*118*	*120*	*136*

Lähde: Eurostat (Taric-taso)

(184) Muista kolmansista maista tulevan tuonnin määrä kasvoi 3 prosenttia vuoden 2016 ja tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson välillä eli 286 000 tonnista 295 000 tonniin. Tämän tuonnin osuus unionin markkinoista oli 4,3 prosenttia tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla. Eniten tuontia tuli Georgiasta ja sen jälkeen Turkista.

(185) Muista kolmansista maista tulevan tuonnin keskimääräinen hinta laski vuoden 2016 ja tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson välillä 5 prosenttia eli 221 eurosta/tonni 210 euroon/tonni. Nämä tuontihinnat olivat keskimäärin korkeampia kuin Venäjältä tulevan tuonnin hinnat.

(186) Georgia oli suurin tuojamaa, jolla oli merkittävämpää tuontia EU:hun. Sen markkinaosuus oli 3,0 prosenttia tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla. Georgiasta tulevan tuonnin määrä kasvoi vuoden 2016 ja tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson välillä 123 000 tonnista 205 000 tonniin. Tarkastelujakson aikana (vuotta 2017 lukuun ottamatta) tämän tuonnin hinnat olivat keskimäärin korkeammat kuin Venäjältä tulevan tuonnin hinnat.

4.5 **Unionin tuotannonalan taloudellinen tilanne**

4.5.1 *Yleiset huomautukset*

(187) Tutkittaessa polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin vaikutusta unionin tuotannonalaan arvioitiin perusasetuksen 3 artiklan 5 kohdan mukaisesti kaikki taloudelliset indikaattorit, jotka vaikuttivat unionin tuotannonalan tilanteeseen tarkastelujaksolla.

(188) Vahingon määrittämistä varten komissio erotti toisistaan makro- ja mikrotaloudelliset vahinkoindikaattorit. Komissio arvioi makrotaloudelliset indikaattorit unionin tuotannonalan toimittamien tarkastettujen tietojen ja otokseen valituilta unionin tuottajilta saatujen todennettujen kyselyvastausten perusteella. Tiedot koskevat kaikkia

unionin tuottajia. Komissio arvioi mikrotaloudelliset indikaattorit otokseen valituilta unionin tuottajilta saatuihin kyselylomakevastauksiin sisältyvien tietojen perusteella. Tiedot koskivat otokseen valittuja unionin tuottajia. Kummankin tietojoukon todettiin edustavan unionin tuotannonalan taloudellista tilannetta.

(189) Makrotaloudellisia indikaattoreita ovat tuotanto, tuotantokapasiteetti, kapasiteetin käyttöaste, myyntimäärä, markkinaosuus, kasvu, työllisyys, tuottavuus, polkumyyntimarginaalin merkittävyys ja toipuminen aiemman polkumyynnin vaikutuksista.

(190) Mikrotaloudellisia indikaattoreita ovat keskimääräiset yksikköhinnat, yksikkökustannukset, työvoimakustannukset, varastot, kannattavuus, kassavirta, investoinnit, investointien tuotto ja pääoman saanti.

4.5.2 *Makrotaloudelliset indikaattorit*

4.5.2.1 Tuotanto, tuotantokapasiteetti ja kapasiteetin käyttöaste

(191) Unionin kokonaistuotanto, tuotantokapasiteetti ja kapasiteetin käyttöaste kehittyivät tarkastelujaksolla seuraavasti:

Taulukko 5

Tuotanto, tuotantokapasiteetti ja kapasiteetin käyttöaste unionin tuottajien osalta

	2016	2017	2018	Tarkastelua koskeva tutkimusajanjakso
Tuotantomäärä (tonnia)	7 479 220	7 358 841	6 958 592	7 030 782
Indeksi (2016 = 100)	*100*	*98*	*93*	*94*
Tuotantokapasiteetti (tonnia)	14 768 601	14 601 686	14 598 085	14 497 300
Indeksi (2016 = 100)	*100*	*99*	*99*	*98*
Kapasiteetin käyttöaste (%)	51	50	48	48

Lähde: Unionin tuotannonalan toimittamat tarkastetut ja otokseen valittujen unionin tuottajien todennetut kyselyvastaukset

(192) Tuotantomäärä laski tarkastelujakson aikana 6 prosenttia. Tuotantokapasiteetti väheni tarkastelujakson aikana 2 prosenttia. Koska tuotantomäärä väheni voimakkaammin kuin kapasiteetti, kapasiteetin käyttöaste laski 3 prosenttiyksikköä tarkastelujaksolla.

4.5.2.2 Myyntimäärä ja markkinaosuus

(193) Unionin tuotannonalan myyntimäärä ja markkinaosuus kehittyivät tarkastelujaksolla seuraavasti:

Taulukko 6

Unionin tuottajien myyntimäärä ja markkinaosuus

	2016	2017	2018	Tarkastelua koskeva tutkimusajanjakso
Myyntimäärä unionissa (tonnia)	6 905 971	6 770 978	6 271 050	6 463 715
Indeksi (2016 = 100)	*100*	*98*	*91*	*94*
Markkinaosuus (%)	94,4	94,1	93,5	93,8

Lähde: Unionin tuotannonalan toimittamat tarkastetut tiedot ja otokseen valittujen unionin tuottajien todennetut kyselyvastaukset

(194) Unionin tuotannonalan kokonaismyynti unionin markkinoilla väheni tarkastelujakson aikana noin 6 prosenttia. Unionin tuotannonalan markkinaosuus laski 0,6 prosenttiyksikköä tarkastelujakson aikana.

4.5.2.3 Kasvu

(195) Vuoden 2016 ja tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson välisenä aikana unionin kulutus väheni 6 prosenttia. Unionin tuotannonalan myyntimäärä väheni 6 prosenttia, mikä tarkoitti markkinaosuuden pienenemistä 0,6 prosenttiyksiköllä.

4.5.2.4 Työllisyys ja tuottavuus

(196) Työllisyys ja tuottavuus kehittyivät tarkastelujaksolla seuraavasti:

Taulukko 7

Unionin tuottajien työllisyys ja tuottavuus

	2016	2017	2018	Tarkastelua koskeva tutkimusajanjakso
Työntekijöiden lukumäärä	5 020	5 132	5 161	5 214
Indeksi (2016 = 100)	*100*	*102*	*103*	*104*
Tuottavuus (tonnia/työntekijä)	1 490	1 434	1 348	1 348
Indeksi (2016 = 100)	*100*	*96*	*91*	*91*

Lähde: Unionin tuotannonalan toimittamat tarkastetut tiedot ja otokseen valittujen unionin tuottajien todennetut kyselyvastaukset

(197) Unionin tuotannonalan työllisyys kasvoi 4 prosenttia tarkastelujakson aikana. Koska tuotanto väheni (6 prosentin lasku tarkastelujaksolla), myös tuottavuus laski 9 prosenttia saman jakson aikana.

4.5.2.5 Polkumyyntimarginaalin suuruus ja toipuminen aiemmasta polkumyynnistä

(198) Venäjältä unioniin suuntautuvan vientimyynnin ei katsottu olevan edustavaa hinnan eikä määrien osalta, kuten 71 kappaleessa todetaan. Näin ollen polkumyyntiä ei voitu todeta tällä ajanjaksolla unionin markkinoilla eikä polkumyyntimarginaalin suuruutta voitu arvioida.

4.5.3 *Mikrotaloudelliset indikaattorit*

4.5.3.1 Hinnat ja niihin vaikuttavat tekijät

(199) Unionin tuotannonalan keskimääräiset myyntihinnat etuyhteydettömille asiakkaille unionissa ja yksikkökustannukset kehittyivät tarkastelujaksolla seuraavasti:

Taulukko 8

Keskimääräiset myyntihinnat unionissa ja yksikkökustannukset

	2016	2017	2018	Tarkastelua koskeva tutkimusajanjakso
Keskimääräinen yksikkömyyntihinta unionissa (euroa/tonni)	191	199	204	219
Indeksi (2016 = 100)	*100*	*104*	*107*	*115*
Tuotannon yksikkökustannukset (euroa/tonni)	174	176	202	198
Indeksi (2016 = 100)	*100*	*101*	*116*	*114*

Lähde: Otokseen valittujen unionin tuottajien tarkastetut kyselyvastaukset

(200) Unionin tuotannonalan keskimääräinen yksikkömyyntihinta etuyhteydettömille asiakkaille unionissa kohosi tasaisesti 15 prosenttia ja oli lopulta 219 euroa/tonni tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla. Hintojen kohoamiseen vaikutti tuotantokustannusten kohoaminen. Tuotantokustannukset kohosivat saman tasoisesti eli 14 prosenttia vuoden 2016 ja tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson lopun välillä. Tärkein tekijä, joka vaikutti tuotannon yksikkökustannusten kohoamiseen, oli raaka-ainehintojen kohoaminen ja etenkin kaasun, joka on ammoniumnitraatin tärkein raaka-aine, jonka osuus kaikista tuotantokustannuksista on yli 60 prosenttia.

4.5.3.2 Työvoimakustannukset

(201) Keskimääräiset työvoimakustannukset kehittyivät tarkastelujaksolla seuraavasti:

Taulukko 9

Keskimääräiset työvoimakustannukset työntekijää kohti

	2016	2017	2018	Tarkastelua koskeva tutkimusajanjakso
Keskimääräiset työvoimakustannukset työntekijää kohti (euroa)	29 870	32 194	32 651	33 129
Indeksi (2016 = 100)	*100*	*108*	*109*	*111*

Lähde: Otokseen valittujen unionin tuottajien tarkastetut kyselyvastaukset

(202) Keskimääräiset työvoimakustannukset työntekijää kohden kasvoivat tarkastelujakson aikana 11 prosenttia.

4.5.3.3 Kannat

(203) Varastot kehittyivät tarkastelujaksolla seuraavasti:

Taulukko 10

Varastot

	2016	2017	2018	Tarkastelua koskeva tutkimusajanjakso
Loppuvarastot	62 120	93 430	114 522	43 649
Indeksi (2016 = 100)	*100*	*150*	*184*	*70*
Loppuvarastot prosentteina tuotannosta (%)	3	4	6	2

Lähde: Otokseen valittujen unionin tuottajien tarkastetut kyselyvastaukset

(204) Otokseen valittujen unionin tuottajien loppuvarastot pienenivät 30 prosenttia tarkastelujaksolla. Tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla varastot olivat noin 2 prosenttia niiden tuotannosta.

4.5.3.4 Kannattavuus, kassavirta, investoinnit, investointien tuotto ja pääoman saanti

(205) Kannattavuus, kassavirta, investoinnit ja investointien tuotto kehittyivät tarkastelujaksolla seuraavasti:

Taulukko 11

Kannattavuus, kassavirta, investoinnit ja investointien tuotto

	2016	2017	2018	Tarkastelua koskeva tutkimusajanjakso
Etuyhteydettömille asiakkaille unionissa tapahtuneen myynnin kannattavuus (% liikevaihdosta)	11,3	13,1	3,7	11,2

Kassavirta (euroa)	69 934 432	81 683 756	30 443 832	72 041 192
Indeksi (2016 = 100)	*100*	*117*	*44*	*103*
Investoinnit (euroa)	24 830 016	34 090 768	48 685 110	39 800 944
Indeksi (2016 = 100)	*100*	*137*	*196*	*160*
Investointien tuotto (%)	38,1	46,9	12,3	38,1

Lähde: Otokseen valittujen unionin tuottajien tarkastetut kyselyvastaukset

(206) Komissio määritti unionin tuotannonalan kannattavuuden ilmaisemalla samankaltaisen tuotteen myynnistä etuyhteydettömille asiakkaille unionissa saadun nettovoiton ennen veroja prosentteina tämän myynnin liikevaihdosta. Unionin tuotannonalan kannattavuus oli noin 11,3 prosenttia tarkastelujakson alussa ja vuoteen 2018 asti, jolloin se putosi 3,7 prosenttiin (kaasukustannusten kohoamisen ja EU:n päästökauppajärjestelmästä ostettujen päästöoikeuksien kustannusten vuoksi), minkä jälkeen se koheni ja oli 11,2 prosenttia tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson loppuun mennessä.

(207) Nettokassavirta on unionin tuottajan kyky rahoittaa itse toimintaansa. Nettokassavirta kehittyi samansuuntaisesti kuin kannattavuus eli putosi vuonna 2018 ja koheni tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla. Kaiken kaikkiaan se kasvoi 3 prosenttia tarkastelujaksolla.

(208) Tarkastelujakson aikana unionin tuotannonalan vuotuiset investoinnit ammoniumnitraatin tuotantoon kasvoivat 60 prosenttia eli vuoden 2016 ja tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson välillä 25 miljoonasta eurosta lähes 40 miljoonaan euroon, joka on 28 prosenttia kyseiseen tuotteeseen liittyvästä koko nettovarallisuudesta. Terveys-, turvallisuus- ja ympäristönormien parempaan noudattamiseen, kapasiteetin lisäykseen ja tuotantolaitosten tehostamiseen liittyvät investoinnit.

(209) Investointien tuotto on voitto prosentteina investointien nettokirjanpitoarvosta. Samankaltaisen tuotteen tuotannosta ja myynnistä saatu investointien tuotto noudatteli samanlaista suuntausta kuin kannattavuus: se putosi vuonna 2018 ja palautui alkuperäiselle 38 prosentin tasolle tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla.

(210) Kuten aiemmissakin tutkimuksissa, unionin tuotannonala väitti, että se tarvitsi merkittäviä investointeja ja vähintään 12 prosentin keskimääräisen sijoitetun pääoman tuoton (taloudellinen suhdeluku, jolla mitataan yrityksen kannattavuutta ja sen pääoman käytön tehokkuutta). Unionin tuotannonala toimitti uudelleen asiantuntijaselvityksen ja väitti, että saadakseen 12 prosentin keskimääräisen sijoitetun pääoman tuoton, se tarvitsee 94 euron keskimääräisen voiton ennen veroja tonnia kohti, mikä vastaa myyntituoton ennen veroja on oltava 36 prosenttia.

(211) Komissio huomauttaa, että koska toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevissa tarkasteluissa ei lasketa uutta vahinkomarginaalia, tavoitevoitto on merkityksetön, etenkin kun otetaan huomioon, että unionin tuotannonalalle ei todettu aiheutuneen merkittävää vahinkoa. Sen vuoksi väite hylättiin.

4.5.4 *Unionin tuotannonalan tilannetta koskevat päätelmät*

(212) Tutkimuksessa kävi ilmi, että tuotannonalan tilanne makrotasolla heikkeni kulutuksen yleisen laskevan suuntauksen (-6 prosenttia tarkastelujaksolla) mukaisesti, mikä vaikutti unionin tuotannonalan tuotanto- ja myyntimäärän vähenemiseen.

(213) Tutkimuksessa kävi myös ilmi, että tuotannonalan tilanne mikrotasolla oli yleisesti positiivinen. Unionin tuotannonalan taloudellinen tilanne ei näin ollen ollut vahingollinen, ja myönteisen tilanteen pääsyynä olivat Venäjältä peräisin olevan tarkastelun kohteena olevan tuotteen tuonnissa voimassa olevat polkumyynnin vastaiset toimenpiteet.

(214) Edellä esitetyn perusteella komissio päätteli, että unionin tuotannonalalle ei aiheutunut tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson aikana perusasetuksen 3 artiklan 5 kohdassa tarkoitettua merkittävää vahinkoa.

4.6 **Asianomaisten osapuolten toimittamat tiedot**

(215) Eräs yhteistyössä toiminut vientiä harjoittava tuottaja väitti pitkän aikavälin taloudellisten indikaattorien osoittavan, että Venäjältä tulevan tuonnin ja väitetyn vahingon välillä ei ollut syy-yhteyttä.

(216) Komissio päätteli, että unionin tuotannonalalle ei aiheutunut merkittävää vahinkoa. Näin ollen syy-yhteyttä koskevaa analyysiä ei tarvita. Sen vuoksi väite hylättiin.

(217) RFPA väitti makroindikaattoreiden osoittavan, että unionin markkinoille oli ominaista oligopoli. Järjestön mukaan pyynnön esittäjien hallussa on nyt kaksi kolmasosaa markkinoista, ja unionin tuotannonala käytännössä hallitsee ammoniumnitraatin unionin markkinoita kokonaan, koska markkinoille pääsee vain mitättömän vähäisiä tuontimääriä.

(218) Eräs yhteistyössä toiminut vientiä harjoittava tuottaja väitti, että kilpailun pääosastolle on esitetty useita pyyntöjä tutkia unionin tuottajien kilpailunvastaisia käytäntöjä.

(219) Käyttäjien järjestöt ([55]) väittivät useissa huomautuksissa, että unionin ammoniumnitraatin tuotannonala sai etua kaksinkertaisesta suojasta (tullimaksut ja polkumyyntitullit). Järjestöjen mukaan nykyiset kaupan esteet suosivat naapurimaista, kuten Georgiasta ja Turkista, peräisin olevaa kallista vientiä, johon ei sovelleta tullimaksuja eikä polkumyyntitulleja, globaalien kilpailijoiden, kuten Venäjän ja Yhdysvaltojen, haitaksi. Tämänhetkinen tullirakenne suosii näin ollen paikallista kallista vientiä globaalien kilpailijoiden haitaksi.

(220) Tutkimuksessa vahvistettiin, että kilpailu unionin markkinoilla on tervettä, koska unionissa on 23 tuottajaa eikä yhdelläkään niistä ole yli 20 prosentin markkinaosuutta Unionin tuotannonalalla ei ole markkinoilla selvää määräävää asemaa. Sen vuoksi nämä väitteet hylättiin.

(221) Eräs yhteistyössä toiminut vientiä harjoittava tuottaja ja käyttäjien järjestöt ([56])väittivät, että unionin tuottajat käyttivät polkumyynnin vastaisia toimenpiteitä säilyttääkseen korkeat hinnat unionissa ja suojatakseen unionin tuotannonalaa kilpailulta venäläisten tuottajien kanssa, jotta unionin tuottajat kykenivät pitämään ammoniumnitraatin hinnat keinotekoisen korkeina unionissa. Kyseisen vientiä harjoittavan tuottajan mukaan ammoniumnitraatin hinnat EU:ssa ovat kohonneet eksponentiaalisesti ja ovat yleisesti korkeammat kuin muilla markkinoilla.

(222) Aiempien tutkimusten ja tämän tarkastelun tulosten perusteella ammoniumnitraatin hinnat unionissa seuraavat tärkeimmän raaka-aineen (kaasun) hintaa; sen osuus on yli 60 prosenttia ammoniumnitraatin tuotantokustannuksista. Tarkastelujaksolla kaasun hinta oli unionissa korkeampi kuin monilla muilla markkinoilla. Ammoniumnitraatin hintoihin vaikuttavat myös urean hinnat, jotka ovat hintaneuvotteluihin vaikuttava tekijä. Urea on globaali hyödyke, jonka hinta määräytyy maailmanlaajuisen tarjonnan ja kysynnän perusteella.

(223) Lisäksi unionin tuottajien myyntihinta ja tuotantokustannukset noudattelivat samaa suuntausta koko tarkastelujakson ajan, kuten tutkimuksessa vahvistettiin. Kaasun hinnan ja ammoniumnitraatin myyntihinnan suuntaus oli sama koko tarkastelujakson ajan. Tarkemmin ottaen tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla julkisesti saatavilla oleva kaasun hintaindeksi ([57]) osoitti laskua lokakuussa 2018 ja ammoniumnitraatin hinnat laskivat maaliskuussa 2019. Muutaman kuukauden viive johtuu siitä, että tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson alussa ammoniumnitraatin hintojen oli katettava tuotantokustannukset (koska joidenkin otokseen valittujen EU:n tuottajien hinnat olivat alle kustannusten, mitä vuonna 2018 laskenut voitto osoittaa), minkä jälkeen ne noudattivat samaa laskevaa suuntausta. Sen vuoksi väite hylättiin.

(224) Käyttäjien järjestöt ([58]) väittivät, että unionin tuotannonalan markkinaosuus oli yli 90 prosenttia. Sen vuoksi näiden järjestöjen mukaan tuontimäärä, joka pääsi unionin markkinoille, oli niin vähäinen, että se ei pystyisi aiheuttamaan merkittävää kilpailupainetta. Tästä syystä unionin ammoniumnitraatin markkinat eivät väitetysti ole täysin kilpaillut.

(225) Unionin tuotannonalan markkinaosuus johtui sen unionin markkinoilla saavuttamasta tuloksesta ilman epätervettä kilpailua kolmansista maista. Mitkään tekijät eivät estä tuontia tulemasta markkinoille ja kilpailemasta unionin tuotannonalan kanssa. Unionin tuottajien markkinaosuus ei myöskään ole indikaattori, jonka perusteella voitaisiin päätellä, että EU:n markkinoilla ei ole kilpailua, etenkin kun tämän markkinaosuuden jakaa yli 20 tuottajaa, joista

([55]) Association Générale des Producteurs de Blé et autres céréales (AGPB), Ranska, Irish Farmers' Association (IFA), Irlanti.
([56]) AGPB, IFA.
([57]) Bloomberg; World Gas Intelligence; World Bank; spot TTF.
([58]) AGPB, IFA.

yhdenkään osuus ei ole yli 20 prosenttia. Voimassa olevat polkumyyntitullit eivät luo kaupan estettä vaan varmistavat tasapuolisen kilpailun unionin tuottajien ja asianomaisen maan vientiä harjoittavien tuottajien välillä. Sen vuoksi väite hylättiin.

(226) RFPA väitti, että polkumyyntitoimenpiteillä oli kielteinen vaikutus globaaliin kauppaan, koska ne antoivat unionin tuottajille mahdollisuuden harjoittaa vahingollista vientitoimintaa hyödyntämällä omia suljettuja kotimarkkinoitaan toimiakseen epäreilusti vientimarkkinoilla. Järjestön mukaan unionin tuottajien vienti lisääntyi eniten esimerkiksi Intiaan, Serbiaan, Australiaan ja Ukrainaan, joissa hinnat ovat alhaisimmat. RFPA väitti, että vienti tapahtui hinnoilla, joka alittaa unionin tuottajien EU:n kotimarkkinoilla tarjoamat hinnat. Vienti näihin kolmansiin maihin pysyi huomattavan korkealla tasolla tai jopa kasvoi edelleen tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla.

(227) Komissio huomauttaa, että unionin tuottajien vienti kasvoi 6 prosenttia tarkastelujaksolla, ja sen osuus niiden kokonaismyynnistä oli noin 30 prosenttia tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla. Suurimmat vientimarkkinat olivat Kiina, Ukraina ja Brasilia. Eurostatin tietojen mukaan keskimääräiset vientihinnat näille markkinoille ja kaikkiaan kolmansiin maihin olivat korkeammat kuin hinnat unionin markkinoilla. Tämän vuoksi väite hylättiin.

(228) Useat osapuolet väittivät, että unionin tuotannonalan vientitulos osoittaa sen kyvyn kilpailla maailmanlaajuisesti ilman polkumyyntitoimenpiteistä saatavaa etua. Tämä käyttäytyminen osoitti, että vahinko ei toistuisi, koska unionin ammoniumnitraatin tuotannonala kykeni kilpailemaan muiden markkinatoimijoiden kanssa siinä määrin, että se aiheutti vahinkoa vähemmän kilpailukykyisille tuottajille maailmanlaajuisesti.

(229) Se, että venäläiset vientiä harjoittavat tuottajat ja unionin tuotannonala saattavat kilpailla muiden kolmansien maiden markkinoilla, joiden ominaispiirteet ovat erilaiset, ei osoita, että vahinko ei toistuisi, jos toimenpiteiden annettaisiin raueta, etenkin kun 169 kappaleessa pääteltiin, että venäläiset ammoniumnitraatin tuottajat veisivät suuria määriä ammoniumnitraattia unioniin polkumyyntihinnoilla. Lisäksi unionin tuotannonalan viennin osuus sen tuotoksesta tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla oli noin 30 prosenttia. Kun otetaan huomioon, että ammoniumnitraatin tuotannonala on pääomavaltainen ja sen kiinteät kustannukset ovat korkeat, pelkästään 30 prosentin tuotoksella toimiminen ei olisi taloudellisesti kannattavaa. Sen vuoksi väite hylättiin.

(230) Eräs yhteistyössä toiminut vientiä harjoittava tuottaja väitti, että unionin tuottajat saivat valtiontukea selviytyäkseen muun muassa kasvavista ympäristökustannuksista.

(231) Komissio huomauttaa, että otokseen valittujen ja tarkastettujen unionin tuottajien mahdollisesti saama tuki otettiin huomioon nettokustannuksissa, kuten kustannuksia koskevassa taulukossa esitetään (ks. 199 kappale). Tämän vuoksi väite hylättiin.

(232) Käyttäjien järjestöt ([59]) väittivät, että tuonnista on maksettava tullimaksujen lisäksi myös tulliselvityksen jälkeiset kustannukset ja muut tavaroiden jälleenmyyntiin jakelijoille liittyvät kustannukset, joita ei välttämättä aiheudu unionin tuotannonalalle mutta jotka on otettava huomioon.

(233) Komissio vahvisti, että tuontihintojen ja unionin tuotannonalan hintojen vertailu tehtiin samalla tasolla, kuten 179 kappaleessa selitetään.

(234) Käyttäjien järjestöt ([60]) väittivät, että ammoniumnitraattia myytiin merkittävällä hintalisällä unionissa verrattuna sen maailmanmarkkinahintoihin. Tämä hintalisä johtuu suoraan sekä tavanomaisten tullien että polkumyyntitullien käyttöönotosta ammoniumnitraatin tuonnissa. Se on korkeampi kuin painotettu keskimääräinen nimellinen tulli ja polkumyyntitulli, koska tullit sisältävät väitteen mukaan nimellisen ja lisävaikutuksen tuontirakenteeseen ja kotimarkkinakulutukseen vaikuttamalla viejämaihin, joiden viennin kilpailukyky on paras. Käyttäjien mukaan hintalisästä 73 prosenttia johtuu polkumyyntitulleista ja 27 prosenttia tavanomaisista tullimaksuista.

(235) Komissio huomauttaa, että ns. hintalisän laskeminen polkumyyntitullin osalta on virheellistä. Venäjältä peräisin olevaan tuontiin sovellettava polkumyyntitulli vahvistettiin vahingon korjaavalle tasolle, jota koskevissa laskelmissa otetaan huomioon sovellettavat tullimaksut. Sen vuoksi viljelijöiden järjestöjen toimittamissa laskelmissa otetaan tullimaksu huomioon kahteen kertaan, minkä jälkeen sen katsotaan johtuvan polkumyyntitullien aiheuttamasta markkinoiden suojaamisesta. Lisäksi vahingon korjaava taso, jonka perusteella tullit asetettiin, ei ole hintalisä, kuten

([59]) AGPB, IFA.
([60]) AGPB, IFA.

käyttäjäjärjestöt väittivät. Vahingon korjaava taso vahvistetaan unionin tuotannonalalle aiheutuneen vahingon poistamiseksi. Vahinko poistuisi, jos unionin tuotannonala pystyisi kattamaan tuotantokustannuksensa ja saamaan samankaltaisen tuotteen myynnistä unionin markkinoilla sellaisen voiton (ennen veroja), jonka tällainen tuotannonala voisi kohtuudella saada tavanomaisissa kilpailuolosuhteissa eli ilman polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin vaikutusta. Sen vuoksi nämä väitteet hylättiin.

(236) Käyttäjien järjestöt ([61]) väittivät lisäksi, että unionin ammoniumnitraatin tuottajat pystyivät asettamaan hinnat keinotekoisen korkeiksi ja saavuttamaan merkittävän voittotason. Komissio puolestaan on todennut, että unionin ammoniumnitraatin tuotannonalan olisi saavutettava 8 prosentin tavoitevoitto tavanomaisissa markkinaolosuhteissa.

(237) Komissio huomauttaa, että vahinkotason laskelmissa tavoitehinnan vahvistamiseen käytetyn tavoitevoiton todettiin olevan asianmukainen vähimmäisvoitto, jonka unionin tuotannonalan olisi voitu odottaa saavuttavan ilman vahingollista polkumyyntiä, kuten viimeisimmässä välivaiheen tarkastelussa ([62]) vahvistettiin. Se, että kyseinen tuotannonala kykeni saavuttamaan vieläkin korkeammat voittomarginaalit, osoittaa voimassa olevien toimenpiteiden tehokkuuden ja unionin tuotannonalan elinkelpoisuuden. Sen vuoksi väite hylättiin.

(238) Käyttäjien järjestöt ([63]) väittivät, että ammoniumnitraatin korkeat hinnat vaikuttavat myös kalsiumammoniumnitraatin hintoihin ja että kalsiumammoniumnitraatille arvioitiin samanlainen hintalisä (irlantilaiset viljelijät käyttävät kalsiumammoniumnitraattia, koska ammoniumnitraatti on kielletty Irlannissa).

(239) Ensinnäkään kalsiumammoniumnitraatti ei kuulu tämän tutkimuksen piiriin. Toiseksi, voimassa olevat toimenpiteet eivät estä venäläisiä (tai muiden kolmansien maiden) yrityksiä tuottamasta ja viemästä kalsiumammoniumnitraattia unionin markkinoille (siihen ei sovelleta mitään polkumyynnin tai tukien vastaisia tulleja), varsinkin kun sen hinta unionin markkinoilla voi olla houkutteleva, kuten väitettiin. Kolmanneksi, on luonnollista, että typpilannoitteiden, joiden pääraaka-aine on kaasu, hinnat korreloivat läheisesti keskenään, minkä vuoksi ammoniumnitraatin ja kalsiumammoniumnitraatin hinnat voivat seurata samaa suuntausta. Sen vuoksi väite hylättiin.

(240) Päätelmien ilmoittamisen jälkeen käyttäjien järjestöt ([64]) toistivat väitteensä, joka koski ylisuojeltujen lannoitetuottajien kilpailunvastaista toimintaa ja kaupan vääristymiä, jotka johtuvat unionin lannoitemarkkinoille pääsyn suurista esteitä (ja jonka mukaan kaupan esteet (tuonti- ja polkumyyntitullit) vähentävät kilpailua ja antavat unionin tuottajille mahdollisuuden veloittaa erittäin korkeita hintoja), mutteivät toimittaneet mitään näyttöä väitteensä tueksi. Unionin väitetysti liian korkeita hintoja käsitellään 244 kappaleessa. Tämän vuoksi väite hylättiin.

(241) Jotkin käyttäjien järjestöt väittivät, että komissio ei tehnyt kattavaa ennakoivaa (eli tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson jälkeistä) arviointia, jossa tarkasteltaisiin kaasun hintojen romahtamista ([65]) ja samanaikaista ammoniumnitraatin hintojen kohoamista (omissa markkinatutkimuksissa ([66]) esitettyjen ennusteiden perusteella) unionissa.

(242) Maailmanpankin ([67]) mukaan maakaasun hinnat Euroopassa alkoivat laskea vuonna 2019, alkavat nousta jälleen vuonna 2021 ja saavuttavat vuoden 2016 (tarkastelujakson alku) tason vuonna 2023. Tutkimuksen päätelmien perusteella (ks. 223 kappale) ammoniumnitraatin myyntihinta noudatteli maakaasun hinnan suuntausta unionissa tarkastelujaksolla. Näin ollen ei ole mitään syytä ennakoida poikkeavaa suuntausta tulevaisuudessa. Ammoniumnitraatin hintojen kehityksestä suhteessa maakaasun hintoihin unionissa ei esitetty mitään lisänäyttöä, joka olisi kyseenalaistanut niiden suhteen. Sen vuoksi väite hylättiin.

(243) Samat käyttäjäjärjestöt väittivät vielä, että komissio kielsi kaikista käytettävissä olevista tiedoista ([68]) huolimatta ammoniumnitraatin merkittävän hintalisän unionissa verrattuna muihin alueisiin.

([61]) AGPB, IFA.
([62]) Täytäntöönpanoasetus (EU) 2018/1722.
([63]) AGPB, IFA.
([64]) AGPB, IFA.
([65]) Lähde: World Bank Commodities Price Forecast
([66]) AGBP:n ja IFA:n huomautukset 21.4.2020 (t20.003085) ja 5.10.2020 (t20.006054).
([67]) Lähde: World Bank Commodities Price Forecast
([68]) AGBP:n ja IFA:n huomautukset 5.11.2019 (t19.005682).

(244) Käyttäjien järjestöjen laskema ns. hintalisä on ammoniumnitraatin spot-hintojen (eli toteutuneiden myyntitapahtumien, osto- ja myyntitarjousten) ero Ranskassa ja Mustanmeren alueella tarkastelujakson aikana ([69]). Verrattuna otokseen valittujen unionin tuottajien toteutuneisiin ja tarkastettuihin myyntitapahtumiin ([70]) (ks. 199 kappale), nämä tiedot eivät voi olla ratkaisevia. Tämän tutkimuksen tutkimusajanjaksolla ammoniumnitraatin tosiasialliset hinnat unionissa olivat alemmat kuin ammoniumnitraatin spot-hinnat Mustallamerellä ([71]) (sellaisina kuin järjestöt toimittivat ne marraskuussa 2019 ([72])) kaikkien otokseen valittujen yritysten osalta. Molemmat hinnat esitetään jäljempänä.

Taulukko 12

Ammoniumnitraatin spot-hinnat Mustanmeren alueella v. unionin tuottajien keskimääräiset myyntihinnat unionissa

	2016	2017	2018	Tutkimusajanjakso
Ammoniumnitraatti irtotavarana, Mustameri FCA-toimitustaso, satama EU (euroa/tonni)	[192–197]	[212–217]	[200–205]	[210–215]
Unionin tuottajien keskimääräiset myyntihinnat unionissa (euroa/tonni)	191	199	204	219

Lähde: AGBP:n ja IFA:n huomautukset 5.11.2019 ja otokseen valittujen unionin tuottajien tarkastetut kyselyvastaukset

(245) Kuten viljelijöiden järjestöjen toimittamista tiedoista ja unionin tuotannonalan tarkastetuista myyntiluvuista käy ilmi, hinnat unionissa vuosina 2016 ja 2017 olivat itse asiassa alemmat kuin viljelijöiden järjestön toimittamat globaalit hinnat. Vuonna 2018 hinnat olivat samalla tasolla ja tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla unionin hinnat olivat vain hieman korkeammat (alle 9 euroa/tonni eli alle 4 %). Sen vuoksi tarkastelluista neljästä kaudesta kolmella hinnat unionissa olivat joko alemmat tai samalla tasolla kuin viljelijöiden globaalina pitämä taso. Hinnan kohoaminen tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla alle 4 prosenttia korkeammaksi kuin ”globaalina” pidetty hinta ei ollut pysyvää eikä merkittävää. Viljelijöiden järjestön toimittama näyttö ei näin ollen tukenut väitettä unionin markkinoilla esiintyvästä hintalisästä, kun tietoja verrattiin tutkimuksen aikana tarkastettuihin tietoihin. Päätelmien ilmoittamisen jälkeen järjestöjen huomautuksissaan ([73]) uudelleen toimittamat Mustanmeren spot-hinnat tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla olivat laskeneet niistä hinnoista, jotka toimitettiin marraskuussa 2019 ([74]) (alun perin ilmoitetusta [210–215] eurosta/tonni 178 euroon/tonni). Erolle ei annettu mitään syytä. Ammoniumnitraatin Mustanmeren spot-hinta oli pääasiassa venäläisten ja georgialaisten ammoniumnitraatin viejien hinta ja edusti hintoja vain kyseisellä yhdellä alueella. Näin ollen sitä ei voitu pitää globaalina hintana. Tästä syystä osapuolten väite hylättiin.

(246) Päätelmien ilmoittamisen jälkeen Venäjän federaation pysyvä edustusto huomautti, että unionin tuotannonalan tilanne oli vakaa ja taloudellisesti terve. Se sai etua kaasun hintojen laskusta. Jotkin indikaattorit, kuten työllisyys, yksikkömyyntihinta, keskimääräiset työvoimakustannukset ja investoinnit, vaikuttivat kohenevan vakaasti.

(247) On syytä muistaa, että tämä oli itse asiassa tämän tutkimuksen päätelmä tarkastelujakson aikana. Unionin tuotannonalan todennäköistä tilannetta siinä tapauksessa, että toimenpiteiden annettaisiin raueta, analysoitiin erillään vahingosta 298–303 kappaleessa.

([69]) AGBP:n ja IFA:n huomautukset 5.11.2019 (t19.005682).
([70]) Ammoniumnitraatin tosiasialliset hinnat unionissa perustuivat otokseen valittujen unionin tuottajien tarkastettuihin kyselyvastauksiin, joissa myyntihinnat annettiin noudettuna lähettäjältä -tasolla eli myyntiarvosta on vähennetty kuljetuskustannukset asiakkaan toimitiloihin, ilman arvonlisäveroa, ilman sallittuja hyvityslaskuja ja alennuksia (alennukset vähennetään välittömästi laskusta).
([71]) Toimitettuna EU:n rajalle.
([72]) AGBP:n ja IFA:n huomautukset 5.11.2019 (t19.005682).
([73]) AGBP:n ja IFA:n huomautukset 5.10.2020 (t20.006054).
([74]) AGBP:n ja IFA:n huomautukset 5.11.2019 (t19.005682).

(248) Sama asianomainen osapuoli toisti näyttöä toimittamatta väitteen, jonka mukaan ammoniumnitraatin tuottajat hallitsevat unionin markkinoita ja ovat lähes ainoita toimittajia, mikä vahingoittaa unionin loppukäyttäjiä ja maataloussektoria. Ammoniumnitraattia koskevat toimenpiteet unionissa ovat johtaneet kilpailun vääristymiseen, ammoniumnitraatin hintojen kohoamiseen unionissa sekä unionin hintojen ja maailmanmarkkinahintojen erkanemiseen.

(249) Osapuolen väite hylättiin, koska lisänäyttöä ei toimitettu ja samanlaisia väitteitä, jotka koskevat unionin tuotannonalan markkinaosuutta ja ammoniumnitraatin hintoja unionissa tarkastelujaksolla, käsiteltiin 222, 223 ja 225 kappaleessa.

(250) Useat asianomaiset osapuolet ([75]) väittivät, että unionin tuotannonalaa koskeva analyysi perustui ilmeiseen arviointivirheeseen, koska komissio nimenomaisesti jätti päätelmissään stabiloidun ammoniumnitraatin määritelmän ulkopuolelle. Mitään stabiloitua ammoniumnitraattia koskevia tietoja ei myöskään sisältynyt mikro- tai makrotaloudellisiin indikaattoreihin. Ne väittivät vielä, että niiden esittämän markkinaseurantatietokannan mukaan ammoniumnitraatin kulutus unionissa oli merkittävästi suurempi kuin 172 kappaleessa esitetty, jos siihen sisällytetään stabiloitu ammoniumnitraatti.

(251) Kuten 4.5.2 jaksossa täsmennetään, makrotaloudelliset indikaattorit saatiin muiden nimettyjen lähteiden lisäksi unionin tuotannonalan toimittamista tarkastetuista tiedoista, jotka perustuivat Fertilizers Europen kyselyihin, ja ne sisälsivät tarkastelun kohteena olevan tuotteen kokonaisuudessaan sellaisena, kuin se on kuvattuna 54 kappaleessa. Mitä tulee stabiloituun ammoniumnitraattiin, näissä kyselyissä kerättiin tietoja ammoniumnitraatista, johon on lisätty fosfori- ja/tai kaliumravinnetta.

(252) Unionin kulutuksen osalta otokseen valittujen ja otoksen ulkopuolisten unionin tuottajien myyntiä unionin markkinoilla koskevat tarkastukset vahvistivat, että molempiin tietojoukkoihin sisältyi tarkastelun kohteena oleva tuote kokonaisuudessaan, sellaisena kuin se on kuvattuna 54 kappaleessa. Stabiloidun ammoniumnitraatin osalta Fertilizers Europen kyselyissä ja unionin tuotannonalan kyselylomakkeissa kerättiin tietoja ammoniumnitraatista, johon on lisätty fosfori- ja/tai kaliumravinnetta. Lisäksi kun lasketaan yhteen unionin tuottajien ammoniumnitraatin sekä NK:n (ammoniumnitraatin, johon on lisätty kaliumravinnetta) ja NP:n (ammoniumnitraatin, johon on lisätty fosforiravinnetta) ([76]) myynti EU:ssa näiden asianomaisten osapuolten ([77]) toimittaman markkinaseurantatietokannan mukaan, myyntimäärät olivat suunnilleen samanlaiset kuin unionin tuottajien kokonaismyyntimäärät, jotka esitetään 193 kappaleessa.

(253) Samoin Venäjän ja kaikkien muiden kolmansien maiden tuontitilastot perustuivat Taric-koodeihin, joten ne sisälsivät kaikki 54 kappaleessa esitetyt koodit. Sen vuoksi vahvistetaan, että unionin tuotannonalaa ja unionin kulutusta koskeva analyysi kattaa tarkastelun kohteena olevan tuotteen kokonaisuudessaan, sellaisena kuin se on määritelty 54 kappaleessa. Tämän vuoksi väite hylättiin.

(254) Samat asianomaiset osapuolet väittivät, että komissio teki ilmeisen arviointivirheen määrittäessään unionin tuottajien otoksen. Otos ei nimittäin kuvastanut koko unionin tuotannonalan tuotantokustannuksia, koska kahden otokseen valitun tuottajan (AB Achema ja Grupa Azoty Zaklady Azotowe Pulawyu SA) maakaasukustannukset olivat keinotekoisen korkeat. Osapuolet väittivät myös, että tutkimuksen päätelmissä ei ollut mitään, joka osoittaisi, olivatko näiden kahden unionin tuottajan maksamat kaasun hinnat unionin kaasumarkkinoiden hintoja edustavia ja miten tätä asiaa tutkittiin.

(255) Otokseen valittiin kolme unionin tuottajaa Liettuasta, Puolasta ja Ranskasta, ja se edustaa koko unionin tuotannonalan tilannetta perusasetuksen 17 artiklan 1 kohdan mukaisesti. On syytä selventää, että tavanomaisen tarkastuskäytännön mukaan tarkastetaan, ovatko kyselyvastauksessa ilmoitetut raaka-aineiden hinnat markkinaehtoisia (eli ovatko tuotantokustannuksiin kirjatut raaka-aineet vapaiden markkinoiden arvon mukaisia). Kahden otokseen valitun unionin tuottajan esittämiä raaka-ainekustannuksia verrattiin sen vuoksi julkisesti saatavilla oleviin tietoihin ([78]), ja ne olivat yhdenmukaisia unionissa vallitsevien markkinahintojen ja niiden kehityksen kanssa koko tarkastelujakson ajan. Kaasun hinnat ja muut kaasun hankintakustannukset voivat vaihdella

([75]) Venäjän lannoitetuottajien järjestö, EuroChem-ryhmä (Joint Stock Company "Nevinnomyssky Azot", Joint Stock Company "Azot") ja Uralchem JSC.

([76]) Määrät, jotka ilmoitetaan kohdassa AS (ammoniumsulfaattinitraatti) ja OSTRN (muu yksiravinteinen typpi), ovat vain arvioituja toimituksia (= kulutus-tuonti), joita ei otettu huomioon, koska tuonti tästä lähteestä perustui 8-numeroiseen CN-koodiin ja siihen saattoi sisältyä muita tuotteita (komissio käyttää 10-numeroista Taric-koodia).

([77]) Huomautukset yleiseen päätelmien ilmoittamiseen: Venäjän lannoitetuottajien järjestö, EuroChem-ryhmä (Joint Stock Company "Nevinnomyssky Azot", Joint Stock Company "Azot") ja Uralchem JSC (t20.006223).

([78]) World Bank Commodities Price Forecast; AMIS Market Monitor, Fertilizers Outlook.

jäsenvaltioiden välillä, mutta komission päätelmät perustuivat kolmen unionin tuottajan muodostamaan edustavaan otokseen. Kun otetaan huomioon, että Puolassa ja Liettuassa on merkittävää ammoniumnitraatin tuotantoa (31 % unionin kokonaistuotannosta ja 43 % yhteistyössä toimineiden unionin tuottajien tuotannosta tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla), komissio oli oikeassa päätellessään, että näiden kahden kaasua hankkivan otokseen valitun unionin tuottajan toimittamat tiedot olivat koko unionin tuotannonalaa edustavia. Tämän vuoksi väite hylättiin.

(256) Samat asianomaiset osapuolet väittivät vielä, että 200 kappaleessa viitataan raaka-aineen eli maakaasun hintojen nousuun syynä unionin tuotannonalan tuotantokustannusten kohoamiselle. Komission olisi kuitenkin pitänyt paljastaa tätä väitettä tukevat tiedot eli otokseen valittujen unionin tuottajien maakaasun ostohinnat. Ne väittivät, että julkisesti saatavilla olevat tiedot kaasun hinnoista unionissa eivät vastaa kysymykseen otokseen valittujen unionin tuottajien maakaasun ostohinnan kehityksestä. Ne lisäsivät, että komission olisi pitänyt myös vahvistaa, missä määrin 200 kappaleessa esitetyt päätelmät koskevat Yara Francea, joka ei osta kaasua ammoniumnitraatin tuotantoon, ja että (samassa kappaleessa oleva) väite, jonka mukaan kaasu on ammoniumnitraatin tärkein raaka-aine, jonka osuus kaikista tuotantokustannuksista on yli 60 prosenttia, ei liity kaikkiin kolmeen otokseen valittuun unionin tuottajaan.

(257) Komissio vahvistaa, että 200 kappaleessa esitetty tuotantokustannus tonnia kohti on kaikkien kolmen otokseen valitun unionin tuottajan tuotantokustannusten painotettu keskiarvo. Se, että kaksi otokseen valittua unionin tuottajaa on vertikaalisesti integroituneita ja tuottaa ammoniumnitraatin tuotannon välituoteraaka-ainetta, kuten ammoniakkia, tuotantolaitoksessa mutta kolmas otokseen valittu unionin tuottaja ostaa sitä, ei ole ristiriidassa sen toteamuksen kanssa, että maakaasu on ammoniumnitraatin tuotannon tärkein raaka-aine, jonka osuus kaikista tuotantokustannuksista on 60 prosenttia. Ammoniumnitraatin tuotantokustannuksiin joko vaikuttavat suoraan maakaasun kustannukset (vertikaalisesti integroituneiden tuottajien osalta) tai ammoniakin kustannukset; ammoniakki on maakaasusta tuotettu välituoteraaka-aine, jonka hintaan myös vaikuttaa maakaasun hinta. Otokseen valittujen unionin tuottajien kyselyvastauksissa esittämiä raaka-ainekustannuksia verrattiin julkisesti saatavilla oleviin tietoihin ([79]), ja niiden todettiin olevan yhdenmukaisia unionissa vallitsevien markkinahintojen ja niiden kehityksen kanssa koko tarkastelujakson ajan. Tästä syystä väitteet hylättiin.

(258) Samat asianomaiset osapuolet väittivät myös, että komission olisi pitänyt selittää, millä perusteella se päätteli ja todensi, että unionissa oli tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla viive kaasun hintojen ja ammoniumnitraatin hintojen alenemisen välillä, ja miksi (ks. 223 kappale).

(259) On syytä selventää, että otokseen valittujen unionin tuottajien ammoniumnitraatin hinnat tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla kerättiin liiketoimikohtaisesti niiden kyselyvastauksista, minkä vuoksi ne voitiin laskea tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson kullekin kuukaudelle. Kaasun hintojen kuukausittaista kehitystä unionissa koskevat tiedot saatiin Maailmanpankista ([80]). Nämä kaksi tietojoukkoa olivat 223 kappaleessa esitettyjen päätelmien perustana. Kuten kyseisessä kappaleessa selitetään, muutaman kuukauden viive johtuu siitä, että tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson alussa ammoniumnitraatin hintojen oli katettava/saatava kiinni tuotantokustannukset (eli ne kohosivat, koska joidenkin otokseen valittujen EU:n tuottajien hinnat olivat alle tuotantokustannusten, mitä vuonna 2018 laskenut voitto osoittaa), minkä jälkeen ne noudattivat samaa laskevaa suuntausta.

(260) Eräs venäläinen vientiä harjoittava tuottaja väitti, että maakaasun ja ammoniumnitraatin hinnat noudattivat päinvastoin eri suuntauksia. Väitteensä tueksi se esitti ammoniumnitraatin spot-hinnat (eli toteutuneet myyntitapahtumat, osto- ja myyntitarjoukset) eri alueilla verrattuna Maailmanpankin ja IMF:n julkaisemiin maakaasun hintoihin.

(261) Ammoniumnitraatin spot-hinnat eivät ensinnäkään voi olla ratkaisevia verrattuna otokseen valittujen unionin tuottajien toteutuneiden ja tarkastettujen myyntitapahtumien tosiasiallisiin noudettuna lähettäjältä -hintoihin (ks. tarkemmin 199 kappale), koska niihin sisältyy sellaisten osto- ja myyntitarjousten hinnat, joita ei välttämättä ole selvitetty. Spot-hinnat ovat lisäksi peräisin vain yhdestä maasta, Ranskasta, kun taas komission käyttämät tosiasialliset hinnat on saatu kolmen jäsenvaltion – Ranskan, Liettuan ja Puolan – muodostamasta edustavasta otoksesta. Kuten samassa kappaleessa selitetään, tarkastelujakson aikana ammoniumnitraatin hintojen kohoamiseen

([79]) World Bank Commodities Price Forecast; AMIS Market Monitor, Fertilizers Outlook.
([80]) World Bank Commodities Price Forecast;

unionissa vaikutti tuotantokustannusten ja erityisesti maakaasun hinnan kohoaminen. Otokseen valittujen unionin tuottajien raaka-ainekustannukset (mukaan lukien maakaasu) olivat yhdenmukaisia unionissa vallitsevien markkinahintojen ja niiden kehityksen kanssa koko tarkastelujakson ajan, kuten 257 selitetään. Sen vuoksi maakaasun kustannukset ja ammoniumnitraatin hinnat noudattelivat samaa suuntausta unionissa tarkastelujakson aikana. Tämän vuoksi väite hylättiin.

(262) Sama venäläinen vientiä harjoittava tuottaja väitti, että tässä tutkimuksessa unionissa todetuista ammoniumnitraatin hinnoista (ks. 199 kappale) ei selitetty, miten ne oli laskettu. Kyseinen osapuoli väitti, että hinnat olivat noudettuna lähettäjältä -hintoja Puolassa ja Liettuassa. Lisäksi osapuoli väitti, että komissio vähensi unioniin tuottajiin etuyhteydessä olevien kauppiaiden myynti-, yleis- ja hallintokustannukset ja voiton muodostaakseen noudettuna lähettäjältä -hinnat.

(263) On syytä selventää, että otokseen valittujen unionin tuottajien ammoniumnitraatin hinnat kerättiin niiden kyselyvastauksista. Komissio ei laskenut näitä hintoja, mutta ne tarkastettiin unionin tuottajien toimitiloihin tehtyjen tarkastuskäyntien aikana. Johdanto-osan 199 kappaleessa olevassa taulukossa 8 esitetyt ammoniumnitraatin hinnat liittyvät kaikkien kolmen otokseen valitun unionin tuottajan tarkastettuihin tietoihin. Kyselylomake, jolla hinnat kerättiin, ja otokseen valituille unionin tuottajille suunnatut ohjeet ovat saatavilla tätä asiaa käsittelevällä kauppapolitiikan pääosaston verkkosivustolla ([81]). Siinä todetaan, että myyntihinnat kerätään noudettuna lähettäjältä -tasolla (myyntiarvosta on vähennetty kuljetuskustannukset asiakkaan toimitiloihin), ilman arvonlisäveroa, ilman hyvityslaskuja ja alennuksia. Etuyhteydessä olevien kauppiaiden myynti-, yleis- ja hallintokustannuksia tai voittoa ei ole vähennetty. Näin ollen hinnat ovat kaikkien kolmen otokseen valitun unionin tuottajan noudettuna lähettäjältä -hintoja. Tämän vuoksi väite hylättiin.

(264) Sama venäläinen vientiä harjoittava tuottaja väitti, että unionin tuottajien keskimääräinen vientihinta kolmansien maiden markkinoille ei voi olla korkeampi kuin niiden hinta unionin markkinoilla (ks. 227 kappale). Se väitti, että unionin tuottajien hinnat kolmansien maiden markkinoilla saattoivat olla polkumyyntihintoja, ja viittasi Australian viranomaisten päätökseen ottaa polkumyyntitulli käyttöön Ruotsista peräisin olevan ammoniumnitraatin tuonnissa vuonna 2019 ([82]).

(265) Unionin tuottajien ammoniumnitraatin hinnat kolmansien maiden markkinoilla perustuivat Eurostatin tietoihin ([83]), kuten 227 kappaleessa todetaan. Hinta Kiinassa oli 426 euroa/tonni, Ukrainassa 308 euroa/tonni ja Brasiliassa 375 euroa/tonni vapaasti aluksessa -tasolla (FOB) tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla. Keskimääräinen FOB-vientihinta kolmansiin maihin (yhteensä) oli 397 euroa/tonni samalla kaudella. Hinnat olivat korkeammat kuin unionin tuotannonalan keskimääräiset myyntihinnat EU:ssa tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla. Australian käyttöön ottama polkumyyntitulli Ruotsin osalta liittyy vain yhteen jäsenvaltioon ja eri ajanjaksoon, minkä vuoksi se ei aseta kyseenalaiseksi komission päätelmiä tässä tarkastelussa. Sen vuoksi kyseisen osapuolen väite hylättiin.

(266) Useat asianomaiset osapuolet ([84]) väittivät, että komission olisi pitänyt selittää, millä perusteella se päätteli ja todensi väittämän, jonka mukaan ”ammoniumnitraatin hintoihin vaikuttavat myös urean hinnat, jotka ovat hintaneuvotteluihin vaikuttava tekijä” (222 kappale).

(267) Kyseinen väittämä esitettiin erään otokseen valitun unionin tuottajan kyselyvastauksessa ([85]). Urea on globaali hyödyke, jonka hinta noudattaa myös maakaasun, sen pääraaka-aineen, hintaa ([86]). Tämän perusteella komissio päätteli, että muun muassa urean hinta on eräs tekijä, joka vaikuttaa ammoniumnitraatin hintaan.

(268) Samat asianomaiset osapuolet väittivät myös, että komission olisi pitänyt selittää, miten se päätyi toteamaan, että ”kaasun hinta oli unionissa korkeampi kuin monilla muilla markkinoilla” (222 kappale).

([81]) http://trade.ec.europa.eu/tdi/case_details.cfm?id=2410
([82]) https://www.industry.gov.au/sites/default/files/adc/public-record/473-066_-_notice_-_adn_2019-057_-_findings_in_relation_to_a_-dumping_investigation.pdf
([83]) 8-numerotason CN-koodi, joka sisältää kaikki tarkastelun kohteena olevan tuotteen kattavat koodit.
([84]) Venäjän lannoitetuottajien järjestö, EuroChem-ryhmä (Joint Stock Company ”Nevinnomyssky Azot”, Joint Stock Company ”Azot”) ja Uralchem JSC.
([85]) Kuten todetaan asianomaisten osapuolten saatavilla olevassa kyselyvastauksessa, t19.006120.
([86]) EU Agricultural Markets Briefs, Fertilisers in the EU, Euroopan komissio, AGRI-pääosasto, t20.004387.

(269) Päätelmään päädyttiin Euroopan kaasumarkkinoita koskevan julkisesti saatavilla olevan neljännesvuosittaisen raportin ([87]) perusteella, jossa EU:n keskimääräistä teollisuusasiakkaiden kaasun vähittäishintaa (n. 2,5 senttiä/kWh) tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla verrattiin joidenkin EU:n tärkeiden kauppakumppaneiden ja merkittävien ammoniumnitraatin tuottajien, myös Venäjän, hintoihin. Teollisuusasiakkaiden kaasun vähittäishinta oli alle 1 senttiä/kWh Venäjällä ja noin 1,2 senttiä/kWh Yhdysvalloissa tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla.

(270) Useat asianomaiset osapuolet ([88]) väittivät vielä, että komissio teki ilmeisen arviointivirheen määrittäessään unionin tuottajien otoksen. Se ei nimittäin myöntänyt, että urean ja ammoniumnitraatin seoksia koskevassa tapauksessa ([89]) todetulla vahingolla voisi olla vaikutusta ammoniumnitraattiin.

(271) Se, että ammoniumnitraatin tuotanto voisi vaikuttaa kaikkiin alkupään (ammoniakki, typpihappo), loppupään (urean ja ammoniumnitraatin seokset) sekä siihen liittyviin (kalsiumammoniumnitraatti, A5, urea) tuotantolinjoihin (ks. 350 kappale), ei ole ristiriidassa sen seikan kanssa, että vahingon (joka kuvastuu eri taloudellisissa indikaattoreissa, myös tuotantokustannuksia koskevassa indikaattorissa) voitaisiin katsoa johtuvan tietystä tuotteesta. Komissio ei myöskään todennut unionin ammoniumnitraatin tuotannonalalle aiheutunutta vahinkoa tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla ja teki päätelmänsä, joiden mukaan toimenpiteiden ei pitäisi antaa raueta, vahingon toistumisen todennäköisyyttä koskevan analyysin perusteella. Näin ollen komissio totesi, että väite oli paitsi virheellinen myös merkityksetön, kun otetaan huomioon tämän tapauksen tosiseikat. Tämän vuoksi väite hylättiin.

(272) Useat asianomaiset osapuolet ([90]) toistivat väitteensä, jonka mukaan komissio teki ilmeisen arviointivirheen määrittäessään unionin tuottajien otoksen. Osapuolten mukaan otokseen valitut unionin tuottajat eivät edustaneet kattavasti samankaltaista tuotetta, koska ne eivät tuottaneet stabiloitua ammoniumnitraattia eivätkä teollisen laatuluokan ammoniumnitraattia ja kuvastivat näin ollen vain osittain unionin tuotannonalaa. Lisäksi ne väittivät, että komissio valitsi kaksi unionin tuottajaa, jotka olivat sidoksissa venäläisiin tuottajiin: Grupa Azoty Zaklady Azotowe Pulawyu SA on sidoksissa venäläisiin tuottajiin ja toinen otokseen valittu unionin tuottaja osti venäläistä ammoniumnitraattia tuodakseen sitä maailmanlaajuisesti, myös unionin markkinoille.

(273) Otokseen valitut unionin tuottajat olivat ammoniumnitraatin suurimpia tuottajia unionissa tuotanto- ja myyntimäärän perusteella, kuten 33 kappaleessa todetaan. Niiden osuus samankaltaisen tuotteen (mukaan lukien stabiloitu ammoniumnitraatti ja teollisen laatuluokan ammoniumnitraatti) kokonaistuotannosta unionissa oli 30 prosenttia tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla. Unionin tuottajien otos edustaa näin ollen koko unionin tuotannonalan tilannetta perusasetuksen 17 artiklan 1 kohdan mukaisesti. Ei ole myöskään mitään oikeudellista vaatimusta, jonka mukaan otokseen valittujen tuottajien olisi katettava kaikki tutkitut tuotelajit, jotta otos olisi edustava. Otokseen sisältyi unionin tuottajia, jotka valmistavat sellaisia tuotelajeja, jotka kilpailevat suoraan tutkimuksen kohteena olevan tuonnin kanssa. Komissio totesi tässä tapauksessa, että unionin tuotannonalalle ei aiheutunut vahinkoa. Väite, jonka mukaan unionin tuottajien otos ei edustanut unionin tuotannonalan tilannetta, hylättiin näin ollen.

(274) Mitä tulee väitteeseen, jonka mukaan kaksi otokseen valittua unionin tuottajaa oli sidoksissa venäläisiin tuottajiin, komissio totesi tutkimuksen aikana kerättyjen tietojen perusteella, että molempia otokseen valittuja yrityksiä pidettiin perusasetuksen 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuina unionin tuottajina. Mitä tulee Grupa Azoty Zaklady Azotowe Pulawyu S.A:han, eräs venäläinen vientiä harjoittava tuottaja omistaa vähemmistöosuuden tästä unionin tuottajasta holdingyhtiön kautta, eikä niiden välillä ollut kaupallisia yhteyksiä. Toisen otokseen valitun unionin tuottajan osalta (ks. 309 kappale), venäläisen ammoniumnitraatin kaupasta vastasivat sen ryhmän yksiköt, johon unionin tuottaja kuuluu, eikä kauppa ollut merkittävää kyseisen otokseen valitun unionin tuottajan kannalta ([91]). Näitä yrityksiä ei ollut mitään syytä jättää unionin tuotannonalan määritelmän ulkopuolelle, minkä vuoksi väite hylättiin.

(275) Yksi venäläinen vientiä harjoittava tuottaja väitti, että unionin tuottajien kapasiteetin käyttöaste oli laskettu virheellisesti, koska se perustui rakeistuskapasiteettiin. Kaksi otokseen valittua unionin tuottajaa tuottivat urean ja ammoniumnitraatin seosta sekä ammoniumnitraattia, joissa käytetään samaa välituotetta eli ammoniumnitraattisulatetta. Kyseinen osapuoli väitti, että näille tuottajille ammoniumnitraattisulatteen saatavuus muodostaa

([87]) Quarterly report on European Gas Markets, issue 4, fourth quarter of 2019, Euroopan komissio, energian pääosasto, t20.003589.
([88]) Venäjän lannoitetuottajien järjestö, EuroChem-ryhmä (Joint Stock Company "Nevinnomyssky Azot", Joint Stock Company "Azot"), Uralchem JSC ja Acron-ryhmä.
([89]) Täytäntöönpanoasetus (EU) 2019/1688.
([90]) Venäjän lannoitetuottajien järjestö, EuroChem-ryhmä (Joint Stock Company "Nevinnomyssky Azot", Joint Stock Company "Azot") ja Uralchem JSC.
([91]) Kuten yritysryhmän vuosikertomuksista käy ilmi, ryhmän Latinalaisesta Amerikasta saamat tulot (joista noin 75 prosenttia tuli lannoitteiden myynnistä) olivat alle 10 prosenttia ryhmän kaikista tuloista.

pullonkaulan ja että tällaisten tuottajien kapasiteetin käyttöasteen laskemisen perustana olisi käytettävä saatavilla olevaa ammoniumnitraattisulatetta tai ammoniumnitraatin tosiasiallista tuotantoa. Tämä väite hylättiin 110 kappaleessa selitetyistä syistä.

(276) Sama venäläinen vientiä harjoittava tuottaja väitti, että komission hintavertailu (hintojen alittavuutta koskevat laskelmat) oli staattinen eikä siinä otettu huomioon hinnan kehitystä ajan mittaan eikä hintaa yhdessä muiden merkityksellisten tosiseikkojen kanssa (kuten hinnanvaihtelut, markkinaosuuden kasvu, tuotteen korvattavuus, tuotelajit, joiden osalta oli todettu hintojen alittavuutta). Tällaisen tarkastelun olisi paljastettava hinnanvaihtelut sekä suuntaukset tuontihintojen ja samankaltaisten tuotteiden kotimarkkinahintojen suhteessa.

(277) Hinnan alittavuutta koskevat laskelmat koskivat tavanomaisen käytännön mukaisesti tarkastelua koskevaa tutkimusajanjaksoa ja niitä tuotelajeja (tätä tutkimusta varten määritettyjen tuotevalvontakoodien perusteella), joilla venäläiset tuottajat kävivät kauppaa. Hinnan alittavuutta koskevat laskelmat perustuivat tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson aikana tulleeseen vähäiseen tuontimäärään, joka oli todettu epäedustavaksi. Näin ollen näistä laskelmista tehtyjen päätelmien merkitys on vähäinen. Venäjältä tulevan tuonnin hintojen ja samankaltaisten tuotteen kotimarkkinahintojen välistä suhdetta koskevia ennusteita ei näin ollen kyetty tekemään tällä perusteella. Tästä syystä väite hylättiin.

(278) Sama venäläinen vientiä harjoittava tuottaja väitti, että polkumyyntitullin vähentäminen ei ollut perusteltua hinnan alittavuutta koskevissa laskelmissa kulutushyödykkeen osalta, jonka hinta määräytyy kysynnän ja tarjonnan perusteella, mutta se ei selittänyt syitä tälle.

(279) Edellä 4.3.3 jaksossa kuvattuja hinnan alittavuutta koskevia laskelmia varten (ks. 181 kappale) Venäjältä unioniin suuntautuvan viennin hintaa verrattiin unionin tuottajien hintoihin kahdella menetelmällä: toisessa käytössä olevat polkumyyntitullit otettiin huomioon ja toisessa ei. Mahdollista hinnan alittavuutta (ilman toimenpiteitä) koskevissa laskelmissa, joita kuvataan 294 kappaleessa, Venäjältä kolmansiin maihin suuntautuvan viennin hintojen ja unionin tuottajien hintojen vertailuun ei sisältynyt polkumyyntitulleja, koska kyseessä oli ennakoiva analyysi. Tästä syystä väite hylättiin.

(280) Useat asianomaiset osapuolet väittivät, että komissio käytti perustana epätarkkoja ja hypoteettisia laskelmia väittääkseen, että Venäjältä tulisi unioniin tuontia vahinkoa aiheuttavalla hintatasolla:

i) komission olisi myös varmistettava, että venäläisen ammoniumnitraatin hintaa verrataan unionin tuottajien hintaan samassa kaupan portaassa, minkä vuoksi hinnan alittavuutta koskevissa laskelmissa käytettyä tuontihintaa ei voida oikaista etuyhteydessä olevien kauppayksiköiden myynti-, yleis- ja hallintokustannusten ja voiton eikä luottokustannusten osalta;

ii) hintojen oikeudenmukainen vertailu hinnan alittavuutta koskevissa laskelmissa edellyttää oikaisuja mikrorakeisen ammoniumnitraatin ja rakeisen ammoniumnitraatin välisten erojen huomioon ottamiseksi;

iii) Venäjältä tulevan tuonnin todennäköistä hintaa ei pitäisi verrata unionin tuotannonalan tosiasialliseen myyntihintaan, koska se oli keinotekoisen korkea markkinaesteiden aiheuttaman kilpailun puutteen vuoksi;

iv) hinnan alittavuuden marginaalia koskevat laskelmat olisi pitänyt tehdä ainoastaan Uralchemin unioniin myymän stabiloidun ammoniumnitraatin perusteella;

v) ei ollut mitään perustetta jättää yli kahden miljoonan tonnin tuontia huomiotta arvioitaessa Venäjältä tulevan tuonnin todennäköistä hintatasoa (ks. 294 kappale);

vi) komission ei pitäisi käyttää EU:n myyntiin liittyviä vähennyksiä, jos EU:n myynnin ei todettu olevan edustavaa. Käyttäessään tällaisia vähennyksiä komissio ei laskenut niitä myöskään oikein, etenkään EU:n rajalle kuljetuttamiseen liittyviä kustannuksia.

(281) Mitä tulee hinnan alittavuutta koskeviin laskelmiin, joissa käytettiin tosiasiallista vientimyyntiä Venäjältä unionin markkinoille, komission korostaa, että se päätös jatkaa voimassa olevia toimenpiteitä ei perustu tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla todettuun hinnan alittavuuteen. Komissio totesi ensinnäkin, että unionin tuotannonalalle ei aiheutunut vahinkoa tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla. Kuten useat osapuolet ovat myöntäneet, hinnan alittavuus perustui tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla tuotuihin vähäisiin määriin, joiden ei todettu olevan edustavia. Sen vuoksi tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla todetulla hinnan alittavuudella on vain vähän merkitystä, kun tarkastellaan unionin tuotannonalan tilannetta tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla.

(282) Mitä tulee 294 kappaleessa tarkoitettuihin hinnan alittavuutta koskeviin laskelmiin, kyseisissä laskelmissa pyrittiin arvioimaan mahdollista tulevaa hinnan alittavuuden tasoa, jos toimenpiteiden annetaan raueta. Näin ollen tämä mahdollinen hinnan alittavuuden taso ja laskennallisesti muodostetut cif-hinnat (jotka perustuvat kolmansien maiden markkinoille suuntautuvan viennin hintoihin) toimivat vain vastineena. Laskelmat tehtiin todennäköisen tuontihinnan määrittämiseksi. Mitä tulee 280 kappaleessa esitettyyn i alakohtaan, asianomaisten osapuolten kiistämät oikaisut eivät vaikuttaisi olennaisesti päätelmään, jonka mukaan Venäjältä unionin markkinoille tuleva tuonti tulisi todennäköisesti polkumyyntihinnoilla ilman polkumyynnin vastaisia toimenpiteitä ja alittaisi edelleen huomattavasti unionin tuottajien hinnat ([92]).

(283) Johdanto-osan 280 kappaleessa esitettyjä ii, iii ja iv alakohtaa on käsitelty 183, 244 ja 73 kappaleessa. Mitä tulee v alakohdassa esitettyyn väitteeseen, komissio ei jättänyt huomiotta yli kahden miljoonan tonnin tuontia. Tiedot, jotka annettaan 294 kappaleessa ja siihen liittyvässä alaviitteessä, tarkoittavat, että komissio tarkasteli otokseen valittujen venäläisten vientiä harjoittavien tuottajien vientiä kaikkiin vientikohteisiin, kun se ylitti kaksi miljoonaa tonnia tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla. Mitä tulee vi alakohtaan, komissio käytti vain tiettyjä kuljetuskustannuksia, jotka pätivät EU:hun suuntautuneen myynnin määrien ja hintojen edustavuudesta huolimatta. Sen vuoksi nämä väitteet hylättiin. Yksityiskohtaiset tiedot väitetyistä rahtikustannuksia koskevista laskuvirheistä toimitettiin luottamuksellisuussyistä erillisessä vastauksessa yritykselle. Komissio on osittain samaa mieltä laskelmia koskevista yrityksen väitteistä. Niistä seuraavalla alle 1 prosentin muutoksella cif-hinnoissa koko maan tasolla ei kuitenkaan ole merkittävää vaikutusta hinnan alittavuutta koskeviin komission päätelmiin.

(284) Asianomaisten osapuolten esitettyä väitteitä, joiden mukaan komissio ei ilmoittanut asianmukaisesti otokseen valittujen vientiä harjoittavien tuottajien cif-arvojen muodostamisesta, komissio ilmoitti 30 päivänä syyskuuta ja 21 päivänä lokakuuta 2020 täydentäviä päätelmiä, joissa se käsitteli väitettä.

5. **VAHINGON TOISTUMISEN TODENNÄKÖISYYS**

(285) Komissio päätteli johdanto-osan 214 kappaleessa, että unionin tuotannonalalle ei aiheutunut merkittävää vahinkoa tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson aikana. Tältä osin komissio tarkasteli tarkemmin Venäjältä polkumyynnillä tulevan tuonnin alun perin aiheuttaman vahingon toistumisen todennäköisyyttä, jos toimenpiteet kumottaisiin.

(286) Vahingon toistumisen todennäköisyyden määrittämiseksi siinä tapauksessa, että toimenpiteet kumotaan, analysoitiin seuraavia osatekijöitä: a) tuotantokapasiteetti ja käyttämätön kapasiteetti Venäjällä, b) Venäjältä tulevan tuonnin todennäköiset hintatasot ilman polkumyyntitoimenpiteitä ja c) unionin markkinoiden houkuttelevuus.

(287) Tuotantokapasiteetti ja käyttämätön kapasiteetti Venäjällä

(288) Venäjän tuotantokapasiteetti tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla oli yli 10,5 miljoonaa tonnia ja käyttämätön kapasiteetti oli arviolta 440 000 tonnia. Venäjän käyttämätön kapasiteetti olisi 6 prosenttia unionin kulutuksesta. Jos se suunnattaisiin täysimääräisesti unionin markkinoille, vientimäärät olisivat edelleen merkittäviä ja niiden vaikutus joihinkin Venäjän naapureina oleviin jäsenvaltioihin olisi erityisen suuri.

(289) Vuoteen 2025 ulottuvassa Venäjän viranomaisten hyväksymässä kivennäislannoitteiden tuotannon kehittämissuunnitelman ([93]) mukaan typpilannoitteiden (joista ammoniumnitraatti on yksi tärkeimmistä) tuotannon odotetaan kasvavan ([94]) samoin kuin viennin osuuden tuotannosta niin, että se olisi 65 prosenttia vuoteen 2025 mennessä. Tämä osoittaa, että suurin osa Venäjän typpilannoitteiden tuotannonalasta suuntautuu vientiin.

(290) RFPA väitti, että etenemissuunnitelman tarkoituksena ei ole edistää ammoniumnitraatin vientiä unioniin.

(291) Suunnitelmassa esitetään typpilannoitteiden tuotannon lisäämistä 11,7 miljoonaan tonniin vuonna 2020 ja 12,3 miljoonaan tonniin vuonna 2025. Typpilannoitteiden tuotantomäärän vientiosuutta on tarkoitus kasvattaa 65 prosenttiin vuonna 2020, mikä osoittaa, että suurin osa Venäjän typpilannoitteiden tuotannonalasta suuntautuu vientiin. Siinä myös todetaan, että kivennäislannoitteiden (joista ammoniumnitraatti on yksi tärkeimmistä) kysyntä Venäjän markkinoilla on enintään 4–5 miljoonaa tonnia (laskettuna 100-prosenttisena tehoaineena) ja sen osuus nykyisestä kapasiteetista on enintään 40 prosenttia. Kivennäislannoitteiden Venäjän markkinoiden kehittämistä

([92]) Hinnan alittavuuden marginaalit olisivat edelleen 8–28 prosenttia, vaikka vientiä harjoittaviin tuottajiin etuyhdessä olevien EU:n myyntiyksiköiden myynti-, yleis- ja hallintokustannuksia ja voittoa tai luottokustannuksia ei vähennettäisi.

([93]) Hallituksen määräys nro 532, 29.3.2018.

([94]) Vuoden 2016 tasolta 9,5 miljoonasta tonnista 11,7 miljoonaan tonniin vuonna 2020 ja 12,3 miljoonaan tonniin vuonna 2025.

vuoteen 2025 asti rajoittaa vähäinen kysyntä maataloustuottajien taholta ja kivennäislannoitteiden käyttökulttuurin puute. Kuten 296 kappaleessa todetaan, unionin markkinat ovat houkuttelevat venäläisten vientiä harjoittavien tuottajien kannalta. Kun otetaan huomioon tämä yhdessä edellä esitettyjen lukujen kanssa, lannoitesuunnitelmassa – vaikka se ei nimenomaisesti kohdistukaan unioniin – käsitelty tuotannon lisääminen saatetaan viedä kolmansien maiden markkinoille, myös unioin markkinoille, etenkin jos toimenpiteistä luovutaan.

(292) Sen vuoksi väite hylättiin.

5.1 **Venäjältä tulevan tuonnin todennäköinen hintataso ilman toimenpiteitä**

(293) Johdanto-osan 169 kappaleessa pääteltiin, että venäläiset vientiä harjoittavat tuottajat veisivät todennäköisesti suuria määriä ammoniumnitraattia unioniin, jos toimenpiteiden annetaan raueta ja että vienti tapahtuisi todennäköisesti polkumyyntihinnoin.

(294) Jotta voitiin tarkastella Venäjältä tulevan ammoniumnitraatin hintatasoa ilman toimenpiteitä, tehtiin hinnan alittavuutta koskeva laskelma, jossa arvioitiin tulevaa mahdollista hinnan alittavuuden tasoa, jos toimenpiteiden annetaan raueta, ja jossa käytettiin yhteistyössä toimineiden vientiä harjoittavien tuottajien kolmansiin maihin suuntautuvan viennin ([95]) hintoja, ja todettiin hintojen merkittävä alittavuus (24,0 prosenttia). Näillä hintatasolla ammoniumnitraatin tuonti Venäjältä lisääntyisi jyrkästi lyhyessä ajassa.

(295) Tarkastellessaan näitä tekijöitä yhdessä komissio totesi, että jos toimenpiteiden annettaisiin raueta, Venäjältä tulisi tuontia unionin markkinoille todennäköisesti polkumyyntihinnoilla, jotka alittaisivat unionin tuottajien hinnat ja aiheuttaisivat merkittävää hintapainetta unionin tuottajille.

5.2 **Unionin markkinoiden houkuttelevuus**

(296) Kuten 118 ja 137 kappaleessa mainitaan, unionin markkinat ovat houkuttelevat sekä kokonsa että hintojensa puolesta. Unioni on maailman suurin ammoniumnitraatin markkina-alue. Unionin markkinat ovat edelleen houkuttelevat hintojen suhteen ([96]). Venäläisillä viejillä on vakiintuneet lannoitteiden jakelukanavat unionissa, mikä helpottaa vientiä logistisesti. Venäjältä tulevan tuonnin hinnat alittavat todennäköisesti unionin tuotannonalan hinnat EU:n markkinoilla, mikä on lisäosoitus siitä, että unionin markkinat ovat houkuttelevat venäläisten tuottajien kannalta.

(297) Kuten 120 kappaleessa mainitaan, esimerkiksi Ukrainassa, Australiassa ja Intiassa ([97]) on otettu käyttöön kaupan suojatoimenpiteitä Venäjältä peräisin olevan ammoniumnitraatin tuonnissa. Jos tämänhetkisten toimenpiteiden annetaan raueta, näiden muualla voimassa olevien toimenpiteiden vuoksi unionin markkinat olisivat vieläkin houkuttelevammat venäläisten tuottajien kannalta, joilla on enemmän vaikeuksia viedä tuotteita muiden kolmansien maiden markkinoille.

5.3 **Vaikutus unionin tuotannonalaan**

(298) Kuten 169 kappaleessa pääteltiin, venäläiset ammoniumnitraatin tuottajat veisivät todennäköisesti suuria määriä ammoniumnitraattia unioniin polkumyyntihinnoin, jos toimenpiteiden annetaan raueta. Lisäksi voidaan kohtuudella olettaa, että unionin markkinoiden houkuttelevuuden (ks. 296 kappale) vuoksi ainakin osa Venäjän käyttämättömästä kapasiteetista suunnataan suurella todennäköisyydellä unionin markkinoille, jos toimenpiteet kumotaan. Tarkasteltaessa Venäjän vientihintojen todennäköisestä kehitystä (ks. 294 kappale), on todennäköistä, että Venäjältä tulevan tuonnin hinnat alittaisivat merkittävästi unionin tuotannonalan hinnat.

([95]) Yli 2 miljoonan tonnin tuontimäärät.

([96]) Latinalaisen Amerikan markkinat ovat olleet selvästi suurin yhteistyössä toimineiden venäläisten yritysten vientimarkkina-alueista. Yhteistyössä toimineiden yritysten tuontihinnat Latinalaiseen Amerikkaan olivat alemmat kuin EU:hun.

([97]) Ks. kyseisten maiden vuoden 2019 puolivuotisraportit WTO:n verkkosivulla https://www.wto.org/english/tratop_e/adp_e/adp_e.htm

(299) Määrällisesti tarkasteltuna toimenpiteiden raukeaminen antaisi hyvin todennäköisesti venäläisille vientiä harjoittaville tuottajille mahdollisuuden kasvattaa nopeasti markkinaosuuttaan unionin markkinoilla. Unionin tuotannonalan myyntimäärät ja markkinaosuus putoisivat välittömästi ja sen yksikkökohtaiset kiinteät kustannukset kasvaisivat. Ammoniumnitraatin tuotannonala on pääomavaltainen tuotannonala, jonka on säilytettävä tietty tuotantomäärä, jotta kiinteät kustannukset pysyisivät kestävinä. Tuotannon ja myynnin laskua seuraava kiinteiden kustannusten kasvu vaikuttaa kielteisesti kannattavuuteen.

(300) Lisäksi ammoniumnitraatin kulutuksen odotetaan vähenevän edelleen (ks. 174 kappale). Tämän vuoksi unionin tuotannonala kilpailee venäläisen tuonnin kanssa supistuvilla markkinoilla. Tämä puolestaan aiheuttaa hyvin todennäköisesti hintoihin alentamispainetta, millä on negatiivinen vaikutus unionin tuotannonalan kannattavuuteen ja taloudelliseen tilanteeseen. Samaan aikaan unionin tuotannonala ei kykenisi tekemään tarvittavia investointeja täyttääkseen EU:n terveys-, turvallisuus- ja ympäristönormit.

(301) Kaikki nämä tekijät yhdessä johtaisivat vahingon toistumiseen.

(302) Kun simuloitiin tilannetta, jossa unionin tuotannonalan hinnan olisi vastattava Venäjältä tulevan tuonnin hintaa (samalla tasolla kuin sen tuonnissa kolmansiin maihin, mukaan lukien tullimaksut ja tuonnin jälkeiset kustannukset) ja unionin tuotannonalan olisi samalla säilytettävä myyntimääränsä ja sen kustannusten olisi pysyttävä samoina kuin tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla, todettiin, että unionin tuotannonalan kannattavuus kääntyisi tappiolliseksi ([-25 – -29] prosenttia).

(303) Edellä esitetyn perusteella komissio päätteli, että vahingon toistuminen on todennäköistä, jos toimenpiteet kumotaan.

5.4 **Asianomaisten osapuolten toimittamat tiedot**

(304) Venäjän federaatio väitti, että ammoniumnitraatin sektori oli tiukasti unionin tuottajien hallinnassa, koska niillä on suuri markkinaosuus ja niiden tuotanto ja myynti kasvavat. Venäjän federaation mukaan unionin tuottajat ovat sen vuoksi valmiita siihen, että niiden venäläisiin kilpailijoihin kohdistuvat tullit poistetaan, minkä vahvistaa ammoniumnitraatin kasvava vienti unionista.

(305) Tutkimuksessa vahvistettiin, että tuotanto- ja myyntimäärien vähenemisestä huolimatta unionin tuotannonalan markkinaosuus oli yli 90 prosenttia koko tarkastelujakson ajan. Tämä ei kuitenkaan aseta kyseenalaiseksi komission päätelmää siitä, että jos toimenpiteet kumotaan, Venäjältä polkumyynnillä tulevan tuonnin lisääntyminen aiheuttaisi merkittävää vahinkoa unionin tuotannonalalle. Tutkimuksessa kävi ilmi, että ammoniumnitraatin markkinat ovat hintaherkät. Tästä syystä Venäjältä tulevan polkumyyntituonnin lisääntyminen (jos toimenpiteet kumottaisiin) johtaisi siihen, että unionin tuotannonala menettäisi myyntimääräänsä ja näin ollen tuotantomääräänsä, joka on tarpeen, jotta voidaan pitää kiinteät kustannukset kilpailukykyisellä tasolla (kiinteät kustannukset nousevat, koska ne jaettaisiin pienemmälle tuotantomäärälle, millä on negatiivinen vaikutus kannattavuuteen). Kuten 298–302 kappaleessa selitetään, unionin tuotannonalan myyntimäärät ja markkinaosuus putoisivat välittömästi ja sen yksikkökohtaiset kiinteät kustannukset kasvaisivat. Kannattavuus putoaisi merkittävästi ja kääntyisi tappiolliseksi. Tämä todettiin alkuperäisessä tutkimuksessa, jossa unionin tuottajien oli alennettava hintojaan selvästi alle kustannusten, jotta ne pystyivät säilyttämään tietyn myyntitason ja kilpailemaan Venäjältä tulevan tuonnin kanssa, joka alitti unionin tuotannonalan hinnat. Tämä johti unionin tuotannonalalle aiheutuneeseen vahinkoon, jossa myyntimäärä ja markkinaosuus supistuivat ja sen hinnat ja voitto putosivat. Sen vuoksi väite hylättiin.

(306) RFPA väitti, että unionin ammoniumnitraattimarkkinoiden houkuttelevuutta yliarvioitiin. EU:n markkinat eivät eroa muista markkinoista millään lisäeduilla. Esimerkiksi kuljetuskustannukset Venäjältä (Itämeri) Brasiliaan, Yhdysvaltoihin ja Keski-Amerikkaan olivat lähes samat kuin EU:hun. Kun lisäksi otetaan huomioon turvallisuusvaatimukset ja Yhdistyneen kuningaskunnan vaatimus kuljettaa ammoniumnitraattia vain pienissä aluksissa, kuljetuskustannukset EU:hun ovat usein korkeammat kuin Brasiliaan.

(307) Väitteen todettiin olevan asiasisällöltään virheellinen. Tutkimuksessa kävi ilmi että yhteistyössä toimineiden vientiä harjoittavien tuottajien kuljetuskustannukset muihin kolmansiin maihin olivat lähes 30 prosenttia korkeammat kuin kuljetuskustannukset unioniin. Tästä syystä väite hylättiin.

(308) RFPA väitti lisäksi, että yksi suurimmista unionin tuottajista jälleenmyi Venäjältä ostettua ammoniumnitraattia unionin ulkopuolelle. RFPA:n mukaan tämä oli näyttö siitä, että unionin tuottajat harjoittivat petollista kauppaa unionin viljelijöiden vahingoksi. Polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden ei ollut tarkoitus johtaa unionin tuotannonalan kasvuun globaaleilla vientimarkkinoilla siten, että se käyttää lisääntyneestä myynnistä unionissa saatuja tuloja väitetysti polkumyynnillä tuotujen tuotteiden ostamiseen jälleenmyytäväksi globaaleilla markkinoilla.

(309) Tutkimuksessa osoitettiin, että Venäjältä ostetun ammoniumnitraatin jälleenmyynnistä, johon RFPA viittasi, vastasivat erään yritysryhmän, johon yksi unionin tuottaja kuuluu, sekä unionissa että unionin ulkopuolella sijaitsevat yksiköt. Jälleenmyynti suuntautui Latinalaiseen Amerikkaan. Kuten yritysryhmän vuosikertomuksista käy ilmi, ryhmän Latinalaisesta Amerikasta saamat tulot (joista noin 75 prosenttia tuli lannoitteiden myynnistä) olivat alle 10 prosenttia ryhmän kaikista tuloista. Saman yritysryhmän kertomuksista näkyy, että sen suurimmat tulot ovat edelleen peräisin Euroopasta (yli 30 prosenttia). Sen vuoksi tämän ryhmän yritysten Venäjältä ostaman ammoniumnitraatin jälleenmyynti ei olisi voinut hyödyttää kyseistä unionin tuottajaa sen toiminnassa globaaleilla vientimarkkinoilla eikä vahingoittaa unionin viljelijöitä. Tämän vuoksi väite hylättiin.

(310) RFPA väitti tämän jälkeen, että kyseisessä jälleenmyynnissä oli kyse pitkäaikaisesta sitoumuksesta toimia venäläisen ammoniumnitraatin jakelijana unionin ulkopuolisilla vientimarkkinoilla, minkä vuoksi se pienensi merkittävästi viennin uudelleen suuntaamisen riskiä polkumyyntitoimenpiteiden voimassaolon päättymisen jälkeen. Tämän pitkäaikaisen sitoumuksen nojalla lukittiin venäläisen ammoniumnitraatin määriä EU:n markkinoiden ulkopuolelle, ja sitä pitäisi pitää näyttönä siitä, että vahingon toistuminen ei ole todennäköistä, jos polkumyyntitoimenpiteiden annetaan raueta.

(311) Komissio huomauttaa, että yritysryhmän, johon unionin tuottaja kuuluu, käyttäytyminen ei kuvasta venäläisten vientiä harjoittavien tuottajien käyttäytymistä siinä tapauksessa, että polkumyyntitoimenpiteet raukeavat, koska kyseessä ovat riippumattomat talouden toimijat. Tämän tai muiden vientiä harjoittavien tuottajien muuta kapasiteettia voitaisiin suunnata (uudelleen) unioniin, jos toimenpiteiden annetaan raueta. Lisäksi unionissa sovellettaviin polkumyyntitulleihin liittyviä sopimuksia voitaisiin neuvotella uudelleen, jos toimenpiteiden annettaisiin raueta ja venäläisten ammoniumnitraatin tuottajien pääsy houkutteleville markkinoille helpottuisi. Tästä syystä väite hylättiin.

(312) RFPA väitti vielä, että ammoniumnitraatin kulutuksen kasvu Venäjän kotimarkkinoilla ja venäläisten ammoniumnitraatin tuottajien olemassa olevat jakeluverkostot EU:n ulkopuolella osoittavat, että vahingon toistuminen ei ole todennäköistä, jos polkumyyntitoimenpiteiden annetaan raueta.

(313) Ammoniumnitraatin kulutusta Venäjän kotimarkkinoilla koskevassa analyysissä (130–134 kappale) pääteltiin, että kasvu ei ollut taattua. Olemassa olevat jakeluverkostot muissa kolmansissa maissa eivät myöskään estä viejiä käyttämästä olemassa olevia jakeluverkkoja unionin markkinoilla tai luomasta uusia. Tästä syystä väite hylättiin.

(314) Eräs yhteistyössä toiminut vientiä harjoittava väitti, että Venäjän tuotantokapasiteetti oli kokonaan käytössä. Sen vuoksi ammoniumnitraatin tuotantoa ja sen vientiä EU:hun ei ollut mahdollista lisätä merkittävästi. Ammoniumnitraatin kysyntä on kasvanut merkittävästi maailmanlaajuisesti ja jatkaa kasvuaan. Lannoitteiden kysyntä Latinalaisessa Amerikassa ja Aasian ja Tyynenmeren alueella edisti ammoniumnitraattimarkkinoiden kasvua maatalousmaan lisäämisen vuoksi näissä maissa. Ammoniumnitraatin kysyntä kasvoi myös Venäjällä. Samaan aikaan kysyntä EU:ssa kasvoi hitaammin muihin alueisiin verrattuna. Näin ollen ammoniumnitraatin tuonti Venäjältä ei lisääntyisi merkittävästi, jos toimenpiteiden annetaan raueta.

(315) Kun otetaan huomioon unionin markkinoiden koko, maantieteellinen läheisyys, hinnat, todennäköinen hintojen alittavuus sekä se, että joillakin venäläisillä viejillä on unionissa vakiintuneet jakelukanavat, jotka helpottavat vientiä logistisesti, unionin markkinoiden katsottiin olevan houkuttelevat venäläisten tuottajien kannalta. Komissio katsoi, että ennustettu kulutus kyseisissä maissa oli sellaisella tasolla, että ne voisivat ottaa vain osittain vastaan venäläisten tuottajien käyttämättömän kapasiteetin.

(316) Eräs yhteistyössä toiminut vientiä harjoittava tuottaja väitti, että useiden venäläisten vientiä harjoittavien tuottajien Brasiliaan ja muihin kolmansiin maihin tekemät investoinnit osoittivat, että Brasilia ja muut kolmannet maat ovat unionia houkuttelevampi kohde.

(317) Komissio totesi, että nämä investoinnit vahvistavat venäläisten tuottajien halukkuuden viedä tuotteitaan kolmansiin maihin. Investoinnit kuitenkin tehtiin, kun toimenpiteet olivat voimassa unionissa. Ne eivät tarkoita sitä, että nämä markkinat olisivat houkuttelevammat kuin unionin markkinat, jos toimenpiteiden annetaan raueta.

(318) Useat asianomaiset osapuolet väittivät, että ammoniumnitraatin tuontia EU:hun koskeva toimenpide on ollut voimassa yli 25 vuotta ja että tällainen tilanne on ennennäkemätön eikä vastaa polkumyyntitoimenpiteiden luonnetta.

(319) Perusasetuksessa ei vahvisteta enimmäisaikaa polkumyyntitoimenpiteiden soveltamiselle. Komissio totesi perusasetuksen 11 artiklan 2 kohdan mukaisesti, että polkumyynnin ja vahingon toistuminen on todennäköistä, jos toimenpiteiden annetaan raueta. Tästä syystä näiden osapuolten väite hylättiin.

(320) Päätelmien ilmoittamisen jälkeen useat asianomaiset osapuolet ([98]) väittivät, että komissio ei ottanut huomioon unionin tuottajien tosiasiallista asemaa unionin markkinoilla: ne ovat suuria yritysryhmiä, joilla on vahvat jakeluverkostot, niitä suojaavat tuontiesteet ja ne voivat veloittaa ammoniumnitraatista korkeampia hintoja verrattuna globaaleihin markkinoihin, esimerkiksi Mustanmeren, Baltian ja Brasilian markkinoihin. Ne väittivät, että voimassa olevilla polkumyyntitoimenpiteillä korjataan tilannetta liiallisesti, koska unionin tuotannonala käytti vain puolet tuotantokapasiteetistaan mutta sen voitto ylitti 8 prosentin tavoitevoiton ja se sai korkean tuoton investoinneilleen.

(321) Ensinnäkään se, että jotkin unionin tuottajista kuuluvat suuriin yritysryhmiin, ei välttämättä tarkoita kykyä veloittaa hintalisiä. Lisäksi toisin kuin väitettiin, se, että markkinoilla on neljä suurta yritysryhmää ja useampia pienempiä tuottajia, ei tarkoita, että kyseessä olisi oligopoli.

(322) Hintalisä, jonka nämä asianomaiset osapuolet väitetysti veloittivat, oli ammoniumnitraatin spot-hintojen (eli toteutuneet myyntitapahtumat, osto- ja myyntitarjoukset) ero eri toimitusehdoin Ranskassa ja Mustanmeren alueella, Baltian alueella, Brasiliassa ja muilla alueilla eli osapuolten tekemä vertailu ei tapahtunut samalla toimitustasolla. Tämä on erityisen tärkeää, koska osapuolet itsekin myöntävät huomautuksissaan, että ammoniumnitraatin kuljetus on kallista. Näiden hintojen perusteella ei myöskään voida tehdä mitään päätelmiä, koska niihin sisältyy sellaisten osto- ja myyntitarjousten hinnat, joita ei välttämättä ole selvitetty (ks. 199 kappale). Ammoniumnitraatin hinnat vaihtelevat unionissa, minkä Acron myöntää implisiittisesti 262 kappaleessa esitetyissä huomautuksissaan, kun se väittää, että komission ilmoittamat hinnat ovat liian alhaiset, minkä vuoksi niiden on oltava peräisin Puolasta ja Liettuasta. Unionin tuottajien ammoniumnitraatin hinnat unionissa (ks. 199 kappale) olivat 14–25 prosenttia alemmat kuin ammoniumnitraatin spot-hinnat Ranskassa ([99]) asianomaisten osapuolten ilmoituksen mukaan tarkastelujaksolla. Kuten 244 kappaleessa tuodaan esiin, sen jälkeen kun ammoniumnitraatin spot-hinnat Mustanmeren ja Baltian alueella ja Brasiliassa oikaistiin cif-hinnoiksi EU:n rajalla ([100]), tosiasialliset ammoniumnitraatin hinnat unionissa olivat samalla tasolla vuosina 2016–2017 ja vain 9–15 euroa/tonni korkeammat vuonna 2018 ja tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla. Näin ollen ammoniumnitraatin tosiasiallisten hintojen eroa unionissa ja muilla markkinoilla ei voitu pitää pysyvänä ja/tai merkittävänä.

(323) Mitä tulee siihen, että unionin tuotannonalan yli 8 prosentin kannattavuus olisi näyttö hintalisän veloittamisesta, komissio huomauttaa, että tavoitevoitto ei ole voitto, jonka ylittyessä kyse on hintalisästä, eikä investointien korkea tuotto ole osoitus hintalisästä. Lisäksi otokseen valittujen venäläisten vientiä harjoittavien tuottajien kannattavuus ylittää selvästi unionin tuotannonalan kannattavuuden. Väitteen logiikan mukaisesti itse asiassa venäläiset vientiä harjoittavat tuottajat veloittaisivat merkittävän hintalisän sekä kotimarkkinoillaan että vientimarkkinoillaan eikä unionin tuotannonala. Kuten aiemmassa ammoniumnitraattia koskevassa tutkimuksessa todettiin kapasiteetin

([98]) Venäjän lannoitetuottajien järjestö, EuroChem-ryhmä (Joint Stock Company "Nevinnomyssky Azot", Joint Stock Company "Azot"), Uralchem JSC ja Acron-ryhmä.

([99]) Vertailu tehty sen jälkeen, kun ammoniumnitraatin spot-hinnat oikaistiin noudettuna lähettäjältä -hintatasolle.

([100]) Käyttämällä esimerkiksi yhden otokseen valitun venäläisen tuottajan toimituskustannuksia, jotka esitetään osapuolten huomautuksissa; huomautukset yleiseen päätelmien ilmoittamiseen: Venäjän lannoitetuottajien järjestö, EuroChem-ryhmä (Joint Stock Company "Nevinnomyssky Azot", Joint Stock Company "Azot") ja Uralchem JSC (t20.006223).

käyttöasteen osalta, tarkasteltavana olevan tuotteen alhainen kapasiteetin käyttöaste ei ole kovin merkityksellinen indikaattori tuotannonalan taloudellisesta tilanteesta. Tämä johtuu siitä, että nestemäistä ammoniumnitraattia (välituote) voidaan käyttää kiinteän ammoniumnitraatin lisäksi myös muiden jatkojalostustuotteiden tuottamiseen. Näin ollen monikäyttöiset laitokset, jotka voivat vaihtaa tuotantoa lannoitteesta toiseen, voivat synnyttää tilastovääristymiä. Tästä syystä osapuolten väite hylättiin.

(324) Useat asianomaiset osapuolet ([101]) väittivät, että komissio oli epäjohdonmukainen väittäessään, että kilpailuolosuhteet kolmansissa maissa eivät ole merkityksellisiä määritettäessä vahingon toistumisen todennäköisyyttä, koska venäläisten vientiä harjoittavien tuottajien kolmansiin maihin suuntautuvan viennin hintoja pidettiin asianmukaisina, jotta voitiin määrittää polkumyynnin toistumisen todennäköisyys ja Venäjältä tulevan tuonnin todennäköinen hintataso ilman polkumyynnin vastaisia toimenpiteitä. Lisäksi asianomaiset osapuolet väittivät, että komission käyttämät vientitiedot eivät saa tukea Eurostatin luvuista, jotka koskevat CN-koodeja 3102 30 90 ja 3102 40 90. Ne väittivät, että Kiina ei ole unionin tuottajien ammoniumnitraatin vientikohde ja että vapaasti laivassa -vientimyyntihinta (FOB) alitti keskimääräisen noudettuna lähettäjältä -myyntihinnan unionissa.

(325) Vahingon toistumisen osalta komission tutkimus liittyy tilanteeseen unionin markkinoilla. Unionin tuotannonala toimii pääasiassa paikallisilla markkinoilla, jotka ovat sen ydinliiketoimintaa. Se, että venäläiset vientiä harjoittavat tuottajat ja unionin tuotannonala saattavat kilpailla muilla kolmansien maiden markkinoilla, joiden ominaispiirteet ovat erilaiset, ei suoraan liity kyseiseen analyysiin. Ammoniumnitraatin kulutus vähenee unionin markkinoilla, kuten 174 kappaleessa todetaan, mikä ei välttämättä päde muihin markkinoihin, kuten vientiä harjoittavat tuottajat väittivät. Polkumyynnin toistumisen todennäköisyyttä koskevassa analyysissä sitä vastoin analysoidaan tekijöitä, kuten vientiä harjoittavien tuottajien käyttäytymistä ja hinnoittelua kolmansissa maissa sekä niiden kannustimia suunnata vientiä unioniin.

(326) Lisäksi vaikka unionin tuotannonalan ja vientiä harjoittavien tuottajien välillä olisikin jonkin verran vuorovaikutusta kolmansien maiden markkinoilla, sitä ei voida pitää näyttönä unionin tuotannonalan kyvystä kilpailla venäläisten vientiä harjoittavien tuottajien kanssa kolmansien maiden markkinoilla ja vieläkin vähemmässä määrin unionin markkinoilla. Ensinnäkin unionin tuotannonala ja venäläiset vientiä harjoittavat tuottajat keskittyvät eri vientimarkkinoille. Unionin tuotannonalan tärkeimpiä vientimarkkinoita ovat Kiina, Ukraina, Brasilia, Serbia ja Australia. Ukrainan ja Australian markkinat on käytännössä suljettu Venäjän vienniltä (ks. 120 kappale). Ainoa vuorovaikutus tapahtuu Brasiliassa. Sielläkin kuitenkin unionin tuotannonalan vientimäärä on vain noin 4 prosenttia venäläisten vientiä harjoittavien tuottajien vientimäärästä vientitilastojen ([102]) mukaan. Mikä tärkeämpää, on selvää, että unionin tuotannonala ei kykene selviytymään venäläisten vientiä harjoittavien tuottajien unionin markkinoilla harjoittamasta epäterveestä kilpailusta, koska on todennäköistä, että venäläiset ammoniumnitraatin tuottajat veisivät suuria määriä ammoniumnitraattia unioniin polkumyyntihinnoilla ilman EU:n toimenpiteitä, kuten 169 kappaleessa todetaan.

(327) Mitä tulee asianomaisten osapuolten väitteeseen, jonka mukaan Eurostatin tilastot eivät vahvista vientikohteita ja hintoja koskevia komission päätelmiä, komissio huomauttaa, että asianomaiset osapuolet tarkastelivat vain kahta CN-koodia, jotka liittyvät tarkastelun kohteena olevaan tuotteeseen. Näin ollen ne katsoivat vain osaa asiaankuuluvasta unionin viennistä. Hintoja olisi lisäksi verrattava samalla toimitustasolla, joten kun verrataan vientihintoja unionin noudettuna lähettäjältä -hintoihin, oikea perusta on cif-hinta eikä fob-hinta vientikohteessa.

(328) Venäläisten vientiä harjoittavien tuottajien kannattavuus oli erittäin korkea (24–50 prosenttia) ja niiden keskimääräinen myyntihinta kolmansien maiden markkinoille tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla oli 133 euroa/tonni. Venäläisten vientiä harjoittavien tuottajien keskimääräinen cif-hinta unionin rajalla ([103]) – vaikka otetaan huomioon unioniin viennistä aiheutuvat kuljetus- ja vakuutuskustannukset – olisi alle unionin tuotannonalan kannattavuusrajan ([104]). Tämän seurauksena venäläiset vientiä harjoittavat tuottajat olisivat kannattavia unionin markkinoilla, mutta unionin tuotannonala kattaisi juuri ja juuri kustannuksensa. Sen vuoksi nämä väitteet hylättiin.

([101]) Venäjän lannoitetuottajien järjestö, EuroChem-ryhmä (Joint Stock Company ”Nevinnomyssky Azot”, Joint Stock Company ”Azot”) ja Uralchem JSC.

([102]) Analyysi perustuu Eurostatin tilastoihin (CN-8-numerotaso) ja Unicom-kauppatilastoihin (CN-6-numerotaso), joihin sisältyy muitakin tuotteita kuin tarkastelun kohteena oleva tuote.

([103]) Kustannukset 40–50 euroa/tonni väitteen esittäneiden asianomaisten osapuolten mukaan.

([104]) Kannattavuusrajalla tarkoitetaan hintaa, joka kattaisi tuotantokustannukset, eli 198 euroa/tonni tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla.

(329) Jotkin asianomaiset osapuolet väittivät, että Venäjältä tuleva tuonti ei todennäköisesti aiheuttaisi vahinkoa unionin tuottajille, koska

i) ei ollut näyttöä siitä, että Venäjältä tuleva tuonti kasvattaisi nopeasti markkinaosuutta unionin markkinoilla, jos polkumyyntitoimenpiteet poistettaisiin. Unionin tuotannonala oli sitä vastoin osoittanut kykenevänsä lisäämään läsnäoloaan kolmansien maiden markkinoilla, vaikka markkinoilla oli myös venäläistä tuontia;

ii) Venäjältä tulevan tuonnin markkinaosuus voi lisääntyä 6 prosenttiin unionin kulutuksesta, mikä ei ole riittävästi aiheuttamaan välitöntä pudotusta sen myyntimäärässä ja markkinaosuudessa ja korotusta sen kiinteissä kustannuksissa yksikköä kohti, mikä vaikuttaa negatiivisesti kannattavuuteen;

iii) mahdollinen menetetty markkinaosuus unionin kotimarkkinoilla korvautuisi suuremmalla vientimyynnillä kolmansien maiden markkinoille, mikä tarkoittaa sitä, että unionin tuottajien kiinteät kustannukset yksikköä kohti pysyisivät vakaina;

iv) mahdollisia vaikeuksia, joita unionin tuotannonala kohtaisi kutistuvien markkinoiden vuoksi, ei voitaisi pitää Venäjältä tulevan tuonnin aiheuttamana vahinkona;

v) tarvitaan täydentäviä päätelmiä, jotta voitaisiin ymmärtää asianmukaisesti laskelmat, jotka on tehty unionin tuotannonalan voittojen/tappioiden simuloimiseksi tilanteessa, jossa sen on vastattava Venäjältä tulevan tuonnin hintoihin ilman polkumyyntitoimenpiteitä; laskelmat perustuvat selvästi epätarkkaan menetelmään.

(330) Kuten 325 ja 326 kappaleessa mainitaan, unionin tuotannonalan vientitulosta ei voida käyttää osoituksen unionin tuotannonalan kyvystä kilpailla venäläisten vientiä harjoittavien tuottajien kanssa. Unionin markkinat ovat houkuttelevat hintojensa ja läheisyytensä vuoksi venäläisten vientiä harjoittavien tuottajien kannalta, kuten 296 ja 297 kappaleessa sekä 340 ja 341 kappaleessa selitetään.

(331) Venäjältä tulevan tuonnin määrän kasvu tutkimuksessa arvioiduilla hintatasoilla riittäisi aiheuttamaan välittömän pudotuksen unionin tuotannonalan myyntimäärässä ja markkinaosuudessa ja korotuksen sen kiinteissä kustannuksissa yksikköä kohti, millä olisi negatiivinen vaikutus kannattavuuteen, kuten 302 kappaleessa osoitetaan.

(332) Vahingon toistumisen osalta tutkimus liittyy tilanteeseen unionin markkinoilla. Komissio ei ymmärrä, miksi tuotannonalalle unionin markkinoilla aiheutunutta vahinkoa olisi lievennettävä väitetyillä voitoilla muilla markkinoilla. Se, että on olemassa kolmansien maiden markkinoita, joilla unionin tuotannonala voi suunnata myyntiään, ei liity suoraan vahingon toistumista koskevaan analyysiin.

(333) Komissio ei ole todennut, että unionin tuotannonalalle olisi aiheutunut merkittävää vahinkoa.

(334) Johdanto-osan 302 kappaleessa kuvattua simulaatiota koskevat tiedot ovat kaikkien osapuolten saatavilla olevassa asiakirja-aineistossa ([105]). Otokseen valittujen unionin tuottajien tiedot tässä simulaatiossa ilmoitettiin vaihteluväleinä, jottei olisi paljastettu otoskohtaisia tietoja, joita pidettiin luottamuksellisina (niistä olisi voinut paljastua otokseen valituista unionin tuottajista otoskohtaisia tietoja, joista olisi voinut koitua kaupallista etua niille tai muille asianomaisille osapuolille). Arvojen esittäminen vaihteluväleinä ei tee asiakirja-aineistoon sisällytetyistä simulaatiotiedoista merkityksettömiä eikä loukkaa vientiä harjoittavien tuottajien puolustautumisoikeutta, koska vaihteluvälien sekä ala- että yläpään arvot osoittavat, että unionin tuotannonalalle olisi aiheutunut raskaita tappioita kyseisellä hintatasolla. Simulaatiossa oletettiin, että unionin tuotannonalan keskimääräinen myyntihinta painuisi alaspäin kolmansissa maissa todetulle Venäjältä tulevan tuonnin hinnan tasolle. Simulaation muut muuttujat, kuten otokseen valittujen unionin tuottajien myyntimäärä ja kustannukset, perustuivat otokseen valittujen unionin tuottajien tarkastettuihin tietoihin. On syytä huomata, että simulaatiossa otettiin huomioon unionin tuottajien kustannukset unionissa myydyn määrän osalta eikä tuotetun määrän kustannuksia. Tästä syystä väitteet hylättiin.

(335) Samat asianomaiset osapuolet väittivät, että komissio arvioi virheellisesti Venäjältä tulevan tuonnin mahdollista vaikutusta unionin tuotannonalan tilanteeseen. Arvioinnista jätettiin pois suotuisat markkinaolosuhteet, joissa unionin tuottajat toimivat seuraavien viiden vuoden ajan, koska kaasukustannukset laskevat unionissa. Osapuolet

([105]) Asiakirja t20.005622.

väittivät, että vahingon todennäköisyyttä koskevassa ennakoivassa analyysissä olisi ottava huomioon tällaiset alemmat kustannukset ja niiden vaikutus unionin tuottajien kykyyn kilpailla tehokkaasti venäläisten tuottajien kanssa ilman polkumyyntitoimenpiteitä.

(336) Maailmanpankin kaasunhintoja koskevan ennusteen ([106]) mukaan kaasun hinnat Euroopassa saavuttavat vuonna 2023 hinnat, jotka vallitsivat vuonna 2016 eli tarkastelujakson alussa. Unionin tuottajien tuotantokustannusten pitäisi noudatella samaa suuntausta, koska ne liittyvät toisiinsa (200 kappale). Näiden oletusten perusteella unionin tuottajien kustannukset olisivat noin 174 euroa/tonni, kuten vuonna 2016. Jos Venäjän vientihinnat kolmansiin maihin pysyvät samalla tasolla kuin tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla (koska Venäjän säännellyt kaasunhinnat pysyvät vakaina ([107])), nämä hinnat olisivat silti alle unionin tuottajien tuotantokustannusten (eli alle 174 euroa/tonni). Tällä perusteella on todennäköistä, että Venäjän vienti unioniin aiheuttaisi edelleen voimakkaan hintapaineen unionin tuotannonalalle. Näin ollen osapuolten väite hylättiin.

(337) Samat asianomaiset osapuolet väittivät, että polkumyyntitoimenpiteiden lakkauttaminen ei poistaisi unionin tuotannonalalta kaikkea suojaa, koska ne hyötyisivät edelleen suosituimmuustullista ([108]).

(338) Polkumyyntitoimenpiteen tavoitteena on palauttaa tasapuolinen kilpailu unionin markkinoille. Voimassa olevat perinteiset tullit eivät palvele tätä tarkoitusta, minkä vuoksi ne eivät voi olla syy sille, että polkumyyntitoimenpiteitä ei pidettäisi voimassa/otettaisi käyttöön, jos tuonti on hinnoiteltu epäterveesti. Osapuolten esittämä väite hylätään.

(339) Samat asianomaiset osapuolet väittivät, että unionin markkinoiden houkuttelevuutta yliarvioitiin:

i) venäläiset vientiä harjoittavat tuottajat veisivät unioniin samalla hinnalla, jolla ne vievät muihin kolmansiin maihin, minkä myös komissio väitetysti myöntää;

ii) yhden venäläisen otokseen valitun vientiä harjoittavan tuottajan perusteella kuljetuskustannukset kolmansien maiden markkinoille (kuten Brasilian, Yhdysvaltojen ja Keski-Amerikan markkinoille) ovat lähes samat kuin kuljetuskustannukset unioniin.

(340) Voidakseen määrittää venäläisten vientiä harjoittavien tuottajien unioniin viemän ammoniumnitraatin todennäköisen hintatason komissio arvio mahdollisen hinnan alittavuuden tason, jos toimenpiteet poistetaan, käyttämällä yhteistyössä toimivien vientiä harjoittavien tuottajien tosiasiallisia hintoja kolmansiin maihin (294 kappale). Päätelmäksi saatiin, että venäläiset vientiä harjoittavat tuottajat todennäköisesti suuntaisivat vientinsä unionin markkinoille, koska ammoniumnitraatin hinnat unionissa olivat korkeammat kuin Venäjän vientihinnat kolmansien maiden markkinoille, mikä luo taloudellisen kannustimen Tutkimuksessa vahvistettiin, että noudettuna lähettäjältä -hinta unionissa oli noin 219 euroa/tonni (200 kappale), mikä on merkittävästi korkeampi kuin kolmen otokseen valitun vientiä harjoittavan tuottajan kolmansiin maihin suuntautuvan viennin keskimääräinen noudettuna lähettäjältä -hinta eli 133 euroa/tonni (81 kappale). Tämän perusteella venäläisillä vientiä harjoittavilla tuottajilla on taloudellinen kannustin myydä unioniin kolmansien maiden markkinoiden sijaan. Tämä pätee varsinkin kun otetaan huomioon, että otokseen valittujen venäläisten vientiä harjoittavien tuottajien kyselyvastausten perusteella ne saavat jo nyt katettua kustannuksensa myynnistä unioniin ja saavat voittoa, kun ne myyvät voimassa olevien polkumyynti-toimenpiteiden mukaisesti Tämä tarkoittaa sitä, että jos ne myisivät korkeammilla hinnoilla unioniin, ne saisivat vieläkin suuremmat voitot.

(341) Kuten 307 kappaleessa todetaan, kaikkien yhteistyössä toimineiden vientiä harjoittavien tuottajien kuljetuskustannusten perusteella tässä tutkimuksessa todettiin, että kuljetuskustannukset kolmansiin maihin olivat lähes 30 prosenttia korkeammat kuin kuljetuskustannukset unioniin. Yhden venäläisen vientiä harjoittavan tuottajan tätä koskeva väite hylättiin näin ollen.

(342) Yksi venäläinen vientiä harjoittava tuottaja väitti, että komissio esitti ristiriitaisia väitteitä ja että syy-yhteyttä koskeva analyysi ei ollut perusteltu. Komissio päätteli, että syy-yhteyttä koskeva analyysi ei ollut tarpeen ja että vahinko aiheutui Venäjältä tulevasta tuonnista.

([106]) Lähde: World Bank Commodities Price Forecast, Natural gas price, Europe in 2016 and 2023 is 4,6 $/mmbtu.

([107]) Huomautukset yleiseen päätelmien ilmoittamiseen: Venäjän lannoitetuottajien järjestö, EuroChem-ryhmä (Joint Stock Company "Nevinnomyssky Azot", Joint Stock Company "Azot") ja Uralchem JSC (t20.006223).

([108]) Most Favoured Nation.

(343) Tämä väite perustui väärinkäsitykseen komission tässä tapauksessa tekemästä arvioinnista. Kuten 216 kappaleessa todetaan, komissio päätteli, että unionin tuotannonalalle ei aiheutunut merkittävää vahinkoa. Näin ollen syy-yhteyttä koskevaa analyysiä ei tarvita, eikä sitä sen vuoksi tehty. Vahingon toistumisen todennäköisyyttä koskevassa myöhemmässä analyysissaan komissio päätteli, että merkittävän vahingon toistuminen on todennäköistä, jos Venäjältä peräisin olevaan tuontiin sovellettavien polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden annetaan raueta. Tästä syystä väite hylättiin.

(344) Sama venäläinen vientiä harjoittava tuottaja väitti, että kolmansien maiden markkinat ovat niiden kannalta houkuttelevat ja kysyntä niillä on kasvussa. Kyseinen vientiä harjoittava tuottaja selitti, miten koko sen kapasiteetti menee kotimarkkinoiden ja Ukrainan markkinoiden (joiden osuus sen mukaan oli 7 prosenttia globaalista ammoniumnitraatin kulutuksesta) käyttöön myynnin kannalta merkityksellisellä kaudella unionissa. Lisäksi se selitti, miten se on kehittänyt vientikapasiteettiaan muilla alueilla kuin unionissa. Muut asianomaiset osapuolet väittivät, että unionin markkinat ovat yksi monista markkinoista, joille venäläiset vientiä harjoittavat tuottajat voivat viedä. Niillä ei ole mitään erityistä kannustinta suunnata vientiä unioniin ja rikkoa voimassa olevia pitkäaikaisia sopimuksia, jos polkumyyntitoimenpiteet lakkautetaan.

(345) Komissio huomauttaa, että se ei kiellä, etteivätkö kolmansien maiden markkinat voi olla houkuttelevia venäläisten vientiä harjoittavien tuottajien kannalta verrattuna unionin markkinoihin, joilla on voimassa Venäjältä tulevaa tuontia koskevia polkumyynnin vastaisia toimenpiteitä. Jos toimenpiteiden annetaan raueta, unionin markkinat olisivat houkuttelevat hintojensa ja läheisyytensä vuoksi venäläisten vientiä harjoittavien tuottajien kannalta, kuten 296 ja 297 kappaleessa sekä 340 ja 341 kappaleessa selitetään. Hinnat unionin markkinoilla ovat paljon korkeammat ja tuottavat sen vuoksi enemmän voittoa kuin kotimarkkinoiden ja muiden kolmansien maiden markkinoiden hinnat. Talouden toimijoiden sopimussitoumuksia voidaan neuvotella uudelleen voittojen perusteella. Lisäksi Ukrainan markkinat on edelleen suljettu Venäjältä peräisin olevan ammoniumnitraatin vienniltä, kuten 143 kappaleessa selitetään. Mitä tulee kapasiteetin kasvattamiseen kolmansien maiden markkinoilla, kun unionin markkinoilla sovelletaan edelleen polkumyyntitoimenpiteitä, se vain todistaa, että vienti on tärkeää venäläisille vientiä harjoittaville tuottajille. Se ei ole ristiriidassa sen kanssa, että hinnat unionin markkinoilla ovat paljon houkuttelevammat kuin kyseisillä markkinoilla (ks. 340 kappale), eikä sen kanssa, että kuljetuskustannukset unioniin ovat alemmat kuin muihin kohdemaihin (ks. 341 kappale). Sen vuoksi väite hylättiin.

6. **UNIONIN ETU**

(346) Perusasetuksen 21 artiklan mukaisesti komissio tarkasteli, olisiko Venäjään kohdistuvien voimassa olevien polkumyyntitoimenpiteiden jatkaminen kokonaisuudessaan unionin edun vastaista. Unionin etua määritettäessä arvioitiin kaikki asiaan liittyvät etunäkökohdat eli unionin tuotannonalan, tuojien ja käyttäjien edut.

(347) Kaikille asianomaisille osapuolille annettiin tilaisuus esittää näkökantansa perusasetuksen 21 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

(348) Tämän perusteella komissio tutki, oliko polkumyynnin jatkumisen ja vahingon toistumisen todennäköisyyttä koskevista päätelmistä huolimatta olemassa pakottavia syitä, joiden johdosta olisi pääteltävä, että toimenpiteiden voimassa pitäminen ei ole unionin edun mukaista. Alkuperäisessä tutkimuksessa toimenpiteiden käyttöönottoa ei pidetty unionin edun vastaisena.

6.1 **Unionin tuotannonalan etu**

(349) Toimenpiteiden ansiosta unionin tuotannonala on kyennyt säilyttämään positiivisen mikrotaloudellisen tilanteen, kuten 213 kappaleessa selitetään. Samalla 298–303 kappaleessa todettiin myös, että unionin tuotannonalan tilanne todennäköisesti heikentyisi, jos Venäjän vastaisten polkumyyntitoimenpiteiden annettaisiin raueta. Tutkimuksessa kävikin ilmi, että toimenpiteiden voimassaolon jatkamisella mitä todennäköisimmin varmistettaisiin unionin tuotannonalan tämänhetkinen taloudellinen tilanne. Unionin tuotannonala kykenisi tekemään ja jatkamaan käynnissä olevia, etenkin EU:n terveys-, turvallisuus- ja ympäristönormeihin liittyviä investointeja.

(350) Toimenpiteiden voimassaolon päättäminen johtaisi epäilemättä unionin tuotannonalan taloudellisen tilanteen nopeaan heikkenemiseen. Kun otetaan huomioon, että ammoniumnitraatti ei ole ainoa tuote typpilannoitevalikoimassa, vaan se on yleisen integroidun tuotantoprofiilin komponentti, ammoniumnitraatin tuotantoon kohdistuva toistuva vahinko vaikuttaisi välittömästi kaikkiin alkupään (ammoniakki, typpihappo), loppupään (urean ja ammoniumnitraatin seokset) sekä siihen liittyviin (kalsiumammoniumnitraatti, A5, urea) tuotantolinjoihin Sen vuoksi ammoniumnitraattiin liittyvällä liiketoiminnalla olisi välitön negatiivinen vaikutus koko typpilannoitealan liiketoimintaan.

(351) Venäjän vastaisten toimenpiteiden jatkaminen hyödyttäisi näin ollen unionin tuotannonalaa.

6.2 **Tuojien/kauppiaiden etu**

(352) Kuten johdanto-osan 41 kappaleessa mainitaan, yksikään tuoja ei toiminut yhteistyössä eikä ilmoittautunut tässä tutkimuksessa. Sen vuoksi ei ollut mitään merkkejä siitä, että viimeisimmässä toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevassa tarkastelussa ([109]) tehdyt päätelmät eivät enää pätisi ja että toimenpiteiden voimassa pitämisellä olisi tuojiin negatiivinen vaikutus, joka olisi suurempi kuin niiden positiivinen vaikutus.

6.3 **Käyttäjien etu**

6.3.1 *Yleiset huomautukset*

(353) Kuten 49 kappaleessa todetaan, kyselylomakkeeseen vastasi kaksi käyttäjää (viljelijää). Useat käyttäjien (viljelijöiden) järjestöt ilmoittautuivat ja totesivat vastustavansa toimenpiteiden jatkamista sillä perusteella, että ne luovat unionissa myytävälle ammoniumnitraatille (ja kalsiumammoniumnitraatille) markkinalisän verrattuna muihin markkinoihin ja että viljelijöihin kohdistuvaa kustannusrasitetta on kiireellisesti kevennettävä. Niiden väitteessä oletettiin, että polkumyynti- ja tuontitulleista johtuva ”markkinalisä” siirtyy 100-prosenttisesti lannoitteiden hintaan.

(354) Käyttäjien etua koskeva analyysi perustui Euroopan komission maatalouden pääosaston (AGRI-pääosasto) tietoihin sekä ranskalaisten viljelijöiden kahteen kyselyvastaukseen (niiden tiedot ovat arkaluonteisia, minkä vuoksi ne ilmoitetaan vaihteluväleinä jäljempänä esitettävässä analyysissä).

(355) Unionin etua koskeva analyysi kattaa käytännössä kaksi näkökulmaa: i) ammoniumnitraatin kustannukset viljelykustannuksista ja ii) toimenpiteiden vaikutukset viljelykustannuksiin tarkastelujaksolla.

6.3.2 *Ammoniumnitraattikustannusten edustavuus viljelijöiden kustannuksissa*

(356) Käyttäjien järjestöt väittivät, että i) kaupan esteiden vaikutusta viljelijöiden talouteen olisi arvioitava peltokasvitilojen, erityisesti vilja-, öljy- ja valkuaiskasveihin erikoistuneiden tilojen, eikä koko maatalousalan perusteella; ii) vilja-, öljy- ja valkuaiskasvitiloilla käytetään eniten lannoitteita, minkä vuoksi ne ovat ammoniumnitraatin tosiasiallisia käyttäjiä; iii) ne ovat myös typpilannoitteiden suurimpia käyttäjiä unionissa ([110]). Tällaisten tilojen osuus kaikista unionin tiloista on noin 35 prosenttia ([111]).

6.3.2.1 Ammoniumnitraatin kustannukset vilja-, öljy- ja valkuaiskasvitilojen kustannuksista

(357) Lannoitteiden ja erityisesti ammoniumnitraatin vaikutusta viljelijöiden kustannuksiin on arvioitu kahden kyselylomakkeeseen vastanneen ranskalaisen viljelijän toimittamien tietojen perusteella. Analyysi osoitti, että näillä ranskalaisilla tiloilla käytettyjen (kaikkien) lannoitteiden osuus tietyn sadon kustannuksista ([112]) oli noin [36–45] prosenttia ja kaikista viljelykustannuksista ([113]) noin [16–21] prosenttia viimeisimmän tilivuoden aikana ([114]).

([109]) Täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 999/2014.

([110]) Lähde: Käyttäjien järjestöjen kuuleminen, 8.11.2019, t19.005682.

([111]) Lähde: Farm Accountancy Data Network (FADN), Farm Economy Focus by sector, DG AGRI, https://agridata.ec.europa.eu/; t20.004226/ t20.004250.

([112]) Tietyn sadon kustannukset koostuvat lannoitteiden (mukaan lukien ammoniumnitraatti), siementen, torjunta-aineiden ja rehun kustannuksista (myös raaka-ainekustannukset).

([113]) Tilan kokonaiskustannukset/kaikki tuotantopanokset koostuvat tietyn sadon kustannuksista (raaka-ainekustannukset), työvoimakustannuksista ja yleiskustannuksista (mukaan lukien poistot).

([114]) Viimeisin tilivuosi – 2018. Lähde: kahden viljelijän kyselyvastaukset.

Ammoniumnitraattikustannusten osuus näillä ranskalaisilla tiloilla ([115]) käytettyjen lannoitteiden kokonaiskustannuksista oli noin [39–44] prosenttia, joten ammoniumnitraattikustannukset olivat noin [15–20] prosenttia tietyn sadon kustannuksista ja [3–5] prosenttia kaikista viljelykustannuksista samalla kaudella.

(358) Näitä tietoja verrattiin Ranskan vilja-, öljy- ja valkuaiskasvitiloja koskeviin maatilataloustietoihin, jotka saatiin AGRI-pääosastolta. Tiedot vahvistivat, että näillä ranskalaisilla vilja-, öljy- ja valkuaiskasvitiloilla käytettyjen (kaikkien) lannoitteiden osuus tietyn sadon kustannuksista oli noin 42 prosenttia ja kaikista viljelykustannuksista noin 14 prosenttia viimeisimmän tilivuoden aikana ([116]). Jos oletetaan, että ammoniumnitraattikustannusten osuus lannoitteiden kokonaiskustannuksista oli noin [39–44] prosenttia, ammoniumnitraattikustannukset voisivat näin ollen olla enintään 17 prosenttia tietyn sadon kustannuksista ja enintään 5,8 prosenttia kaikista viljelykustannuksista samalla kaudella Ranskassa.

(359) AGRI-pääosastolta saatujen tietojen mukaan koko EU:ssa vilja-, öljy- ja valkuaiskasvitiloilla käytettyjen lannoitteiden osuus tietyn sadon kustannuksista oli noin 43 prosenttia ja kaikista viljelykustannuksista noin 13 prosenttia viimeisimmän tilivuoden aikana ([117]). Jos jälleen oletetaan, että ammoniumnitraattikustannusten osuus lannoitteiden kokonaiskustannuksista oli noin [39–44] prosenttia, ammoniumnitraattikustannukset voisivat näin ollen olla enintään 18 prosenttia tietyn sadon kustannuksista ja enintään 5,6 prosenttia kaikista viljelykustannuksista samalla kaudella EU:ssa. Tämä olisi ollut ammoniumnitraattikustannusten osuus kaikista viljelykustannuksista, jos EU:n vilja-, öljy- ja valkuaiskasvitiloilla käytettäisiin yhtä paljon ammoniumnitraattia kuin ranskalaisilla tiloilla, mutta näin ei ole, kuten käyttäjien järjestöt vahvistivat ([118]).

(360) On syytä huomata, että lannoitekustannusten osuus viljelykustannuksista EU:n vilja-, öljy- ja valkuaiskasvitiloilla supistui koko ajan: kun esimerkiksi analysoidaan tuoreinta kautta 2014–2018, vuonna 2014 lannoitteiden osuus kaikista viljelykustannuksista oli 15 prosenttia mutta vuonna 2018 enää 13 prosenttia. Tämä osoittaa, että muista kustannustekijöistä (esim. siemenet, palkat, vuokrat, korot ([119])) aiheutui suurempi rasite niille EU:n vilja-, öljy- ja valkuaiskasviviljelijöille, jotka käyttivät eniten ammoniumnitraattia.

6.3.2.2 Ammoniumnitraatin kustannukset kaikkien viljelytilojen kustannuksista

(361) Lannoitteena käytetyn ammoniumnitraatin määrä riippuu siitä, mitä tilalla viljellään: viljaa (vehnä, ohra, kaura, ruis, ruisvehnä), rapsia, perunaa, sokerijuurikkaita vai nurmea. Monilla unionin tiloilla viljellään useita viljelykasveja, ja viljelijöiden ammoniumnitraattikustannukset vaihtelevat maittain. Sen vuoksi on vaikea arvioida tarkkoja ammoniumnitraattikustannuksia kaikkien tilojen osalta. Koko unionin maataloussektorilla todettiin kuitenkin, että suuntauksena on lannoitekustannusten vähenevä osuus maatalousalan tuotoksen arvosta ([120]).

(362) Lisäksi AGRI-pääosastolta saatujen tietojen mukaan komissio arvioi, että kaikilla EU:n viljelytiloilla käytettyjen lannoitteiden osuus tietyn sadon kustannuksista oli noin 30 prosenttia ja kaikista viljelykustannuksista noin 9 prosenttia viimeksi käytettävissä olevalta tilikaudelta ([121]).

(363) Jos kuitenkin oletetaan, kuten 357 kappaleessa selitetään, että kyseiset ammoniumnitraattikustannukset muodostavat noin [39–44] prosenttia lannoitteiden kokonaiskustannuksista, ammoniumnitraattikustannukset voisivat olla enintään 3,7 prosenttia kaikista viljelykustannuksista kaikilla viljelytiloilla EU:ssa. Tämä olisi ollut ammoniumnitraattikustannusten osuus kaikista viljelykustannuksista, jos kaikilla EU:n viljelytiloilla käytettäisiin yhtä paljon ammoniumnitraattia kuin ranskalaisilla vilja-, öljy- ja valkuaiskasvitiloilla, mutta näin ei ole, kuten käyttäjien järjestöt vahvistivat ([122]).

(364) Edellä esitetyn perusteella komissio päätteli, että ammoniumnitraatin kustannukset vilja-, öljy- ja valkuaiskasveihin erikoistuneiden tilojen kustannuksista olivat alle 5,6 prosenttia ja kaikkien unionin viljelytilojen kustannuksista 3,7 prosenttia. Sen vuoksi ammoniumnitraatin kustannusten osuus kokonaiskustannuksista voi olla merkittävä vain, jos ammoniumnitraatin hinnan ja tilan nettokatteen välillä on selvä yhteys, ja tätä analysoidaan jäljempänä tarkemmin.

([115]) Yhteistyössä toimineiden vilja-, öljy- ja valkuaiskasviviljelijöiden toimittamat tiedot niiden vastauksissa polkumyyntiä koskevaan kyselylomakkeeseen.

([116]) Viimeisin tilivuosi – 2018.

([117]) Viimeisin tilivuosi – 2018.

([118]) Lähde: käyttäjien järjestöjen huomautukset, t19.005682.

([119]) Siementen kustannukset kohosivat vuosien 2014 ja 2018 välillä 7,1 prosentista 7,5 prosenttiin ja palkkojen, vuokrien ja korkojen osuus kohosi 17,7 prosentista 19,2 prosenttiin samalla kaudella EU:n vilja-, öljy- ja valkuaiskasvitiloilla.

([120]) Economic accounts of agriculture, t20.004550.

([121]) Viimeisin tilivuosi – 2018.

([122]) Lähde: käyttäjien järjestöjen huomautukset, t19.005682.

6.3.3 *Polkumyyntitullin vaikutus viljelijöiden kustannuksiin*

(365) Käyttäjien järjestöt väittivät ([123]) tässä tutkimuksessa, että polkumyyntitullin vaikutuksesta kotimaisiin ammoniumnitraatin hintoihin on kokemukseen perustuvaa näyttöä. Se, missä määrin tullit siirtyvät viljelijöiden kannettavaksi, ei kuitenkaan ole yhtenäistä vaan riippuu useita tekijöistä, etenkin eri hankintalähteiden välisen kilpailun tasosta ([124]). Esimerkiksi yhteistyössä toimineiden käyttäjien järjestöjen toimittamista tiedoista ei käy ilmi, oliko polkumyyntitullin alentamisella (kuten viimeisimmässä välivaiheen tarkastelussakin ([125]) vahvistettiin) vaikutusta ammoniumnitraatin hintaan. Tämä johtuu siitä, että viljelijät ostavat ammoniumnitraattia yleensä jakelijoilta, jotka saattavat siirtää eteenpäin etuja tai olla siirtämättä niitä. Näin ollen ei ole mitään osoitettua näyttöä siitä, että käyttäjät hyötyisivät alemmista ammoniumnitraatin hinnoista, jos toimenpiteiden annettaisiin raueta.

(366) AGRI-pääosaston selvityksen mukaan tilojen tulot riippuvat monista eri tekijöistä ja voivat vaihdella huomattavasti ajan mittaan. Kausivaihtelut ja epävarmuus kuuluvat olennaisesti viljelyyn ja tilojen katteisiin. Esimerkiksi vilja-, öljy- ja valkuaiskasvitilojen tulot vaihtelivat eniten vuodesta toiseen kaudella 2007–2015; ala kärsi eniten talouskriisistä vuonna 2009, jolloin lähes kahden kolmesta (63 %) vilja-, öljy- ja valkuaiskasvien viljelijästä tulonmenetykset olivat yli 30 prosenttia ([126]). Samojen lähteiden mukaan tulonmenetyksistä kärsineiden viljelijöiden suuri osuus ei välttämättä tarkoita sitä, että saavutettu tulotaso olisi erityisen alhainen. Maatilataloustietojen ([127]) mukaan ranskalaisten vilja-, öljy- ja valkuaiskasvitilojen nettotulot kohosivat vuosien 2016 ja 2018 välillä, kun taas kyselyyn vastanneet kaksi ranskalaista viljelijää ilmoittivat tappioista edeltävällä tilikaudella ([128]). Samojen tietojen mukaan unionin vilja-, öljy- ja valkuaiskasvitilojen nettotulot kasvoivat vuosien 2016 ja 2018 välillä 67 prosenttia ja kaikkien tilojen 34 prosenttia, mikä on ristiriidassa käyttäjien järjestöjen toimittamien tietojen kanssa ainakin vuoden 2018 osalta.

(367) Tutkimuksessa kävi ilmi, että ammoniumnitraatin hinnan ja viljelytilojen nettokatteen välillä ei ollut yhteyttä ([129]) (eli viljelijöiden tulojen nousua ei voitu liittää ammoniumnitraatin hintojen laskuun tai päinvastoin).

(368) Tarkastelun kohteena olevan tuotteen tuontiin sovellettavat polkumyyntitoimenpiteet ovat olleet voimassa monia vuosia ilman viljelijöille aiheutuneita kohtuuttomia kustannuksia, jotka olisivat voineet vaarantaa heidän tulonsa ja olemassaolonsa. Kuten 365 kappaleessa selitetään, etuus ei siirtynyt viljelijöille, vaikka polkumyyntitoimenpiteitä alennettiin viimeisimmän välivaiheen tarkastelun jälkeen. Useat ja lähellä sijaitsevat hankintalähteet – ja siten unionin lannoiteteollisuuden elinkelpoisuus – ovat joka tapauksessa viljelijöiden etujen mukaisia.

(369) Tällä perusteella komissio totesi, että toimenpiteiden voimassaolon jatkamisella ei olisi merkittävää kielteistä vaikutusta käyttäjiin ja että näin ollen ei ole pakottavia syitä, joiden johdosta olisi pääteltävä, että toimenpiteiden voimassa pitäminen ei olisi unionin edun mukaista.

6.4 **Asianomaisten osapuolten toimittamat tiedot**

(370) Käyttäjien järjestöt ([130]) väittivät, että EU:n kauppapolitiikka ei ole johdonmukaista: unionin viljelijöiden on ostettava tärkeimmät tuotantopanoksensa, lannoitteet, suojatuilta kotimarkkinoilta merkittävällä markkinalisällä, mutta ne myyvät avoimilla markkinoilla, joilla hinnat ovat olleet yhdenmukaisia globaalien hintojen kanssa viimeiset 20 vuotta.

(371) Komissio huomauttaa, että polkumyyntitoimenpiteen tavoitteena on palauttaa tasapuolinen kilpailu unionin markkinoille. Komissio tarkastelee toimenpiteiden vaikutusta viljelijöihin unionin etua koskevassa analyysissä. Komission soveltamassa politiikassa ei siten ole ristiriitaa. Tästä syystä väite hylättiin.

([123]) AGPB, IFA.

([124]) Lähde: Käyttäjien järjestöjen kuuleminen, 15.11.2019, t19.005799.

([125]) Lähde: Käyttäjien järjestöjen kuuleminen, 15.11.2019, t19.005682. On syytä huomata, että ennakkoarviot koskevat vuosia 2018 ja 2019, jotka siis nyt ovat menneisyyttä. Järjestöt eivät toimittaneet mitään tosiasiallisia lukuja näiltä kahdelta vuodelta.

([126]) Lähde: Agricultural and farm income, AGRI-pääosasto, maatalousekonomian yksikkö, t20.003213

([127]) Lähde: Farm Economy Focus by sector, AGRI-pääosasto, https://agridata.ec.europa.eu/; t20.004226.

([128]) Viimeisin tilivuosi – 2018. Lähde: kahden viljelijän kyselyvastaukset.

([129]) Perustuu vertailuun, jossa käytettiin unionin tuotannonalan ammoniumnitraatin hintoja unionin markkinoilla (lähde: otokseen valittujen tuottajien tarkastetut kyselyvastaukset) ja tulotasoa kaikilla EU:n viljelytiloilla, myös vilja-, öljy- ja valkuaiskasveihin erikoistuneilla tiloilla EU:ssa ja Ranskassa (lähde: AGRI-pääosasto).

([130]) AGPB, IFA.

(372) Eräs yhteistyössä toiminut vientiä harjoittava tuottaja väitti, että lannoitteiden korkeat kustannukset voivat johtaa viljelijöiden tulojen vähenemiseen.

(373) Komissio huomauttaa, että tilojen kustannuksia koskevassa analyysissä (ks. 357–364 kappale) kävi ilmi, että ammoniumnitraatin kustannusten osuutta ei voitu pitää haitallisena maatilojen tuloille eikä kilpailukyvylle globaaleilla markkinoilla. Kuten 367 kappaleessa todetaan, tutkimuksessa kävi lisäksi ilmi, että ammoniumnitraatin hinnan ja viljelytilojen nettokatteen välillä ei ollut yhteyttä (eli viljelijöiden tulojen nousua ei voitu liittää ammoniumnitraatin hintojen laskuun tai päinvastoin). Sen vuoksi väite hylättiin.

(374) Sama vientiä harjoittava tuottaja väitti, että unionin viljelijöihin kohdistuu kasvavaa kilpailua globaaleilla markkinoilla. EU:n maataloushyödykkeiden tuottajiin kohdistuu kasvavaa kilpailua ulkomaisesta viennistä. Samalla kun tuonti kasvaa, EU:n maataloustuotteet ovat menettäneet markkinaosuuttaan vientimarkkinoilla.

(375) AGRI-pääosaston arvioiden mukaan EU:n viljamarkkinoiden odotettiin kasvavan ([131]) ja tuotteiden keskinäisten osuuksien muuttuvan ja rehun ja teollisuuskäyttöön tarkoitettujen tuotteiden kysynnän kasvavan. EU:n viljojen kokonaistuotanto voisi nousta 319 miljoonaan tonniin vuoteen 2030 mennessä. Kilpailun kasvu muilla suurilla tuottaja-alueilla, kuten Mustanmeren alueella, todennäköisesti näkyy siten, että EU:n vienti kasvaa vain kohtuullisesti. Vehnän maailmankaupan odotetaan jatkavan kasvuaan globaalin kysynnän vahvistuessa. Maan korkean tuottavuuden ja suurten tuontimarkkinoiden läheisyyden ansiosta EU:n odotetaan pysyvän kolmanneksi suurimpana vientialueena (sen osuus globaalista vehnäkaupasta on 14 prosenttia vuoteen 2030 mennessä).

(376) Käyttäjien järjestöt ([132]) väittivät, että viljelijöiden kustannusrasitetta on kiireellisesti kevennettävä. Käyttäjien kannattavuuteen vaikuttavat useat tekijät. Korkeammilla ammoniumnitraattikustannuksilla on välttämättä vaikutus viljelijöiden kustannusrakenteeseen, ja se oli yksi keskeisistä tekijöistä määritettäessä, miten viljelijöiden kannattavuutta voitaisiin parantaa. Mitä suuremmat kustannukset viljelijöihin kohdistuvat, sitä heikommin ne pystyvät kilpailemaan tuontia vastaan ja vientimarkkinoilla. Irlannin viljelijöiden järjestö totesi, että kohonneet kustannukset ovat heikentäneet perheviljelmien tulotilannetta Irlannissa ([133]).

(377) Tutkimuksessa kävi ilmi, että ammoniumnitraatin osuus kaikkien typpeä sisältävien lannoitteiden (ammoniumnitraatti, kalsiumammoniumnitraatti, urea, urean ja ammoniumnitraatin seokset, NPK/NP/NK-lannoitteet) koko unionin kulutuksesta on noin 17 prosenttia ([134]). Ammoniumnitraattia käytetään myös yhdessä muiden typpilannoitteiden (kuten urean) kanssa. Ammoniumnitraattia pidetään muita typpilannoitteita parempana tuotteena, koska sillä saadaan suurempi sato, minkä vuoksi se on kalliimpi.

(378) Käytetyn ammoniumnitraatin määrä riippuu siitä, mitä viljelykasvia kasvatetaan: viljoja (vehnä, ohra, kaura, ruis, ruisvehnä), rapsia, perunoita, sokerijuurikkaita vai nurmea. Monilla unionin tiloilla viljellään useita viljelykasveja Lisäksi ammoniumnitraatin viljelijöille aiheuttamat kustannukset vaihtelevat maasta toiseen. Kuten tilojen kustannuksia koskevasta analyysistä (ks. 357–367 kappale) kävi ilmi, ammoniumnitraatin kustannusten osuutta ei voida pitää haitallisena maatilojen tuloille eikä kilpailukyvylle globaaleilla markkinoilla. Kuten 365 kappaleessa selitetään, etuus ei myöskään siirtynyt viljelijöille, vaikka polkumyyntitoimenpiteitä alennettiin viimeisimmän välivaiheen tarkastelun jälkeen. Sen vuoksi väite hylättiin.

(379) Käyttäjien järjestöt ([135]) väittivät myös, että ammoniumnitraatin markkinalisä, joka on venäläiseen ammoniumnitraattiin sovellettavien 6,5 prosentin suosituimmuustullin ja polkumyyntitullin aiheuttamasta markkinoiden suojelusta johtuva vääristymä, näkyy suoraan viljelijöiden lisäkustannuksina. Viiden vuoden aikana (ehdotettu polkumyyntitoimenpiteiden mahdollinen pidennyskausi) tämä merkitsisi yhteensä 2,5–3,5 miljardin euron kustannuksia viljelijöille EU:ssa (jaettu tasapuolisesti ammoniumnitraatin ja kalsiumammoniumnitraatin ostoihin).

([131]) Lähde: EU agricultural outlook for markets and income 2019–2030, AGRI-pääosasto, Euroopan komissio.
([132]) AGPB, IFA.
([133]) Perheviljelmien tuloilla (Farm Family Income – FFI) tarkoitetaan tuloja, josta on vähennetty palkatun työvoiman kustannukset sekä maksetut korot ja vuokrat, ja se on viljelijän saama tulo oman työvoiman, maan ja pääoman käytöstä.
([134]) Lähde: FE:n kuuleminen, 24.10.2019, t19.005516.
([135]) AGPB, IFA.

(380) Markkinalisää koskevat laskelmat todettiin virheellisiksi, kuten 235 kappaleessa todetaan. Voimassa olevat toimenpiteet eivät estä venäläisiä yrityksiä viemästä ammoniumnitraattia unioniin oikeudenmukaisilla hinnoilla. Voimassa olevat toimenpiteet eivät myöskään estä venäläisiä (tai muiden kolmansien maiden) yrityksiä tuottamasta ja viemästä kalsiumammoniumnitraattia unionin markkinoille. Kuten 365 kappaleessa todetaan, ei ollut merkittävää näyttöä siitä, että ammoniumnitraattia koskeva polkumyyntitulli siirtyisi 100-prosenttisesti ammoniumnitraattilannoitteen hintaan ja että viljelijöille koituisi etua. Tämän perusteella komissio päätteli, että polkumyyntitullien viljelijöille aiheuttamia kustannuksia koskeva väite oli perusteeton.

(381) Käyttäjien järjestöt ([136]) väittivät myös, että muutaman vuoden mittainen lyhyt jakso ei ole merkityksellinen maatalousalaan koskevien taloudellisten arvioiden kannalta, koska tärkeimmät tulotekijät eli hinnat ja muuttuvat kustannukset vaihtelevat voimakkaasti vuosittain.

(382) Tutkimuksessa kävi ilmi, että sekä lyhyempi että pidempi jakso osoitti samanlaista lannoitekustannusten osuuden pienemistä sekä tiettyjen satojen kustannuksista että viljelyn kokonaiskustannuksista niin ranskalaisilla kuin EU:n vilja-, öljy- ja valkuaiskasveihin erikoistuneilla tiloilla. Sen vuoksi jakson pituus ei ollut erityisen merkityksellinen arvioitaessa ammoniumnitraatin osuutta viljelykustannuksista.

(383) Käyttäjien järjestöt väittivät pitkän aikavälin analyysin osoittavan, että perheviljelmien tulot ovat laskusuunnassa mahdollisista vaihteluista riippumatta.

(384) Kuten 366 kappaleessa selitetään tarkemmin, AGRI-pääosaston tutkimuksen perusteella tilojen tulot riippuvat monista eri tekijöistä ja voivat vaihdella merkittävästi ajan mittaan, esimerkiksi vilja-, öljy- ja valkuaiskasvitilojen tulojen vuotuinen vaihtelu oli suurinta vuosina 2007–2015; ala kärsi eniten talouskriisistä vuonna 2009, jolloin lähes kahden kolmesta (63 %) vilja-, öljy- ja valkuaiskasvien viljelijästä tulonmenetykset olivat yli 30 prosenttia ([137]). Samojen lähteiden mukaan tulonmenetyksistä kärsineiden viljelijöiden suuri osuus ei välttämättä tarkoita sitä, että saavutettu tulotaso olisi erityisen alhainen. Tässä tutkimuksessa kuitenkaan viljelijöiden tulojen laskua ei voitu yhdistää ammoniumnitraatin hintojen nousuun, kuten 367 kappaleessa selitetään. Sen vuoksi kyseisen osapuolen väite hylättiin.

(385) Päätelmien ilmoittamisen jälkeen käyttäjien järjestöt ([138]) väittivät, että komissio jätti huomiotta viljelijöiden toimittaman näytön polkumyyntitullien vaikutuksesta niiden kannattavuuteen ja kilpailukykyyn, etenkin muihin talouden sektoreihin verrattuna. Toiseksi ne muistuttivat, että kyselyyn vastanneiden kahden viljelijän toiminta oli tappiollista, mitä komissio ei ottanut huomioon, kuten ei viljelijöiden lausuntojakaan, jotka esitettiin kuulemisessa komission kanssa. Kolmanneksi, ei ole merkityksellistä, onko ammoniumnitraatin hinnan ja tilan nettokatteen välillä selvä yhteys, koska ammoniumnitraatin hinnat eivät olleet ainoa viljelijöiden kannattavuuteen vaikuttava tekijä, mutta liiallisen korkeat ammoniumnitraatin hinnat painoivat viljelijöiden kannattavuutta alaspäin. Kun otetaan huomioon viljelijöiden alhainen kannattavuus, on tarpeen keventää niiden kustannusrasitetta päättämällä Venäjältä peräisin olevaan ammoniumnitraattiin sovellettavat polkumyyntitoimenpiteet. Neljänneksi, markkinalisä riittää osoittamaan, että tullit siirtyivät lopulta viljelijöiden kannettavaksi.

(386) Polkumyyntitoimenpiteen tavoitteena on palauttaa tasapuolinen kilpailu unionin markkinoille. Toimenpiteiden vaikutusta viljelijöihin ja niiden etuja tarkasteltiin unionin etua koskevassa tarkastelussa, jossa ei aseteta vastakkain viljelijöiden kannattavuutta ja kilpailukykyä muihin sektoreihin nähden vaan arvioidaan, vaikuttaisivatko toimenpiteet suhteettomasti muihin asianomaisiin osapuoliin unionissa.

(387) Tässä yhteydessä kyselylomakkeeseen vastanneiden kahden viljelijän toimittamia tietoja käytettiin kattavasti tässä analyysissä (ks. 357–364 kappale), minkä vuoksi komissio ei jättänyt niiden voittomarginaaleja huomiotta. Viljelijöiden lausunnot otettiin huomioon myös arvioitaessa kaikkea asiakirja-aineistoon sisältyvää näyttöä. Toimenpiteiden vaikutuksia koskeva analyysi ei rajoitu maantieteellisesti alueisiin, joilla ammoniumnitraattia käytetään enemmän kuin muita typpilannoitteita, ja kuten tässä tutkimuksessa osoitettiin, ammoniumnitraatin kustannukset kaikilla unionin viljelytiloilla kokonaisuudessaan olivat alle 3,7 prosenttia tilojen kaikista kustannuksista.

([136]) AGPB, IFA.
([137]) Lähde: Agricultural and farm income, AGRI-pääosasto, maatalousekonomian yksikkö, t20.003213
([138]) AGPB, IFA.

(388) Analysoitaessa viljelijöiden kannattavuuteen vaikuttavien kustannusten taustalla olevia tekijöitä (ks. tarkemmin 360 kappale) lannoitekustannusten osuus viljelijöiden kustannuksista EU:n vilja-, öljy- ja valkuaiskasvitiloilla pieneni jatkuvasti, mikä osoittaa, että muut kustannustekijät, kuten siemenet, palkat, vuokra tai korot aiheuttivat näille viljelijöille (jotka käyttivät ammoniumnitraattia eniten) suuremman rasitteen. Tämä viittaa siihen, että muut kuin typpilannoitekustannukset muodostavat varsinaisen kustannusrasitteen viljelijöille.

(389) Mitä tulee markkinalisään (unionin ammoniumnitraatin hinnan ero Mustanmeren alueen ammoniumnitraatin hintaan, toimitettuna EU:hun), joka väitetysti riitti osoittamaan, että tullit siirtyivät viljelijöiden kannettaviksi, ammoniumnitraatin hinnan suhteellinen nousu unionissa (vain) tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla ei ollut pysyvää eikä merkittävää koko tarkastelujakson aikana (ks. 244 kappale). Myöskään mitään näyttöä ei esitetty siitä, miten tällainen suhteellinen nousu voisi osoittaa, että tullit siirtyivät viljelijöiden kannettaviksi. Näin ollen osapuolten väitteet hylättiin.

(390) Samat käyttäjien järjestöt väittivät ([139]) osoittaneensa, että ammoniumnitraattia koskevien polkumyyntitullien poistamisella tai korottamisella oli vaikutusta hintoihin. Niiden mukaan näyttö oli jätetty huomiotta ilman pätevää syytä.

(391) Toimitettu näyttö osoitti polkumyyntitullin alentamisen (viimeisimmän välivaiheen tarkastelun jälkeen) ja näiden osapuolten laskeman väitetyn hintalisän välisen suhteen. Hintalisän laskemista käsiteltiin 240–245 kappaleessa, ja laskelmia pidettiin epätarkkoina. Vaikutusta ammoniumnitraatin hintoihin ei osoitettu huomautuksissa, kuten väitettiin, vaan niissä mainittiin vain, että hinnan välittyminen ei ollut täydellistä.

(392) Samat käyttäjien järjestöt väittivät, että komission olisi pitänyt tarkastella polkumyyntitoimenpiteiden kumulatiivisia vaikutuksia voidakseen arvioida unionin etua.

(393) Käyttäjien järjestön esiin ottaman oikeuskäytännön mukaan toimenpiteiden kumulatiivista vaikutusta tutkiessaan komission olisi tarkasteltava eri tapoja, joilla toimenpiteiden jatkaminen tai lopettaminen voi vaikuttaa käyttäjiin tutkimuksen aikana vallinneessa taloudellisessa tilanteessa. Komissio teki näin ja tuli siihen tulokseen, että toimenpiteiden voimassaolon jatkaminen ei olisi unionin edun vastaista. Sen vuoksi väite hylättiin.

(394) Yksi venäläinen vientiä harjoittava tuottaja väitti, että 350 kappaleessa esitetyt päätelmät, jotka koskevat sitä, että ammoniumnitraatin tuotantoon kohdistuva toistuva vahinko vaikuttaisi välittömästi kaikkiin alkupään (ammoniakki, typpihappo), loppupään (urean ja ammoniumnitraatin seokset) sekä siihen liittyviin (kalsiumammoniumnitraatti, A5, urea) tuotantolinjoihin, eivät ole asiallisia, koska tutkimus koskee ainoastaan ammoniumnitraattia, minkä vuoksi analyysissä on käsiteltävä ainoastaan ammoniumnitraattia. Komission päätelmät, jotka ulottuvat ammoniumnitraatin markkinoihin kohdistuvia seurauksia pidemmälle, olivat pelkkiä spekulaatioita, niiden tueksi ei esitetty mitään näyttöä eivätkä ne ole osa analyysiä.

(395) Komissio huomauttaa, että osapuolet eivät kiistäneet 350 kappaleessa esitettyä päätelmää, jonka mukaan ammoniumnitraatin tuotantoon kohdistuva toistuva vahinko vaikuttaisi välittömästi kaikkiin alkupään (ammoniakki, typpihappo), loppupään (urean ja ammoniumnitraatin seokset) sekä siihen liittyviin (kalsiumammoniumnitraatti, A5, urea) tuotantolinjoihin. Koska kyseessä on osa ennakoivaa analyysia, se on luonteeltaan spekulatiivinen mutta perustuu siihen tosiseikkaan, että nämä tuotantolinjat ovat integroituja ja että tuotannossa on korkeat kiinteät kustannukset. Vientiä harjoittava tuottaja ei kiistänyt mitään näistä seikoista. Tästä syystä väite hylättiin.

(396) Sama venäläinen vientiä harjoittava tuottaja väitti, että kun polkumyyntitullit alenivat vuonna 2018, viljelijät eivät saaneet mitään etua sen vuoksi, että Venäjältä tulevaa tuontia koskeva polkumyyntitullilla oli edelleen ehkäisevä vaikutus eikä vuoden 2018 alennus antanut venäläisille tuottajille mahdollisuutta tuoda lisämääriä unioniin. Sen vuoksi se ei voinut vaikuttaa myönteisesti kilpailuun unionin markkinoilla.

(397) Osapuolen väitteessä ei kuitenkaan esitetty mitään lisänäyttöä, joka osoittaisi, että viljelijät saisivat etua, jos polkumyyntitullit lakkautetaan. Kuten 367 kappaleessa todetaan, se tosiseikka pätee edelleen, että tässä ja aiemmassa tutkimuksessa viljelijöiden tulojen kasvua ei voitu yhdistää ammoniumnitraatin hintojen laskuun. Tästä syystä väite hylättiin.

([139]) AGPB:n ja IFA:n huomautukset (t19.005828).

(398) Sama venäläinen vientiä harjoittava tuottaja väitti, että jos polkumyyntitoimenpiteet lakkautetaan, unionin viljelijät ostavat edelleen unionin tuottajilta. Tämä johtuu siitä, että ne tarvitsevat vakaata tarjontaa, etenkin sesonkiaikaan, eivätkä venäläiset tuottajat voi tarjota tätä kotimarkkinoiden ja kolmansien maiden markkinoiden kausien päällekkäisyyden ja sitoumusten vuoksi.

(399) Väitteen vastaisesti viljelijät ostavat yleensä jakelijoilta, jolloin tuotteen alkuperä voi olla paikallinen tai muualta tuotu. Unionin markkinoiden houkuttelevuuden vuoksi (ks. 296 ja 297 sekä 340 ja 341 kappale) venäläisten tuottajien tämänhetkiset sitoumukset voivat myös muuttua unionin markkinoiden tilanteen mukaisesti.

6.5 **Unionin etua koskevat päätelmät**

(400) Edellä esitetyn perusteella komissio katsoo, ettei ole pakottavia unionin etua koskevia syitä olla jatkamatta nykyisten Venäjältä tulevaa tuontia koskevien polkumyyntitoimenpiteiden voimassaoloa. Viljelijöiden ja unionin tuotannonalan tilanne ei ole muuttunut merkittävästi aiempiin tutkimuksiin verrattuna.

7. **POLKUMYYNTITOIMENPITEET**

(401) Kaikille asianomaisille osapuolille ilmoitettiin 25 päivänä syyskuuta 2020 ne olennaiset tosiseikat ja huomiot, joiden perusteella komissio aikoo pitää voimassa polkumyyntitoimenpiteet. Osapuolille annettiin myös määräaika, jonka kuluessa ne voivat tehdä tästä ilmoituksesta johtuvia huomautuksia. Toimitetut tiedot ja huomautukset otettiin asianmukaisesti huomioon.

(402) Unionin tuottajien järjestö, venäläiset vientiä harjoittavat tuottajat, venäläisten tuottajien järjestö, yksi käyttäjäjärjestö ja Venäjän viranomaiset toimittivat huomautuksia päätelmien ilmoittamisen jälkeen.

(403) FE:n, RFPA:n sekä otokseen valittujen vientiä harjoittavien tuottajien pyynnöstä niiden kanssa järjestettiin kuulemisia. RFPA ja kaikki otokseen valitut vientiä harjoittavat tuottajat pyysivät tapaamista kuulemismenettelystä vastaavan neuvonantajan kanssa, ja kuulemiset neuvonantajan kanssa järjestettiin 9 ja 15 päivänä lokakuuta 2020.

(404) Komissio toimitti 30 päivänä syyskuuta, 1 päivänä lokakuuta, 21 päivänä lokakuuta ja 28 päivänä lokakuuta 2020 täydentäviä yleisiä ja/tai yrityskohtaisia päätelmiä, joissa otettiin huomioon lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen saadut tietyt väitteet. Asianomaisille osapuolille annettiin myös määräaika, jonka kuluessa ne voivat esittää huomautuksia näistä täydentävistä päätelmistä. RFPA ja kaikki otokseen valitut vientiä harjoittavat tuottajat toimittivat huomautuksia täydentävistä päätelmistä.

(405) Päätelmien ilmoittamisen jälkeen asianomaiset osapuolet väittivät, että epäasianmukainen päätelmien ilmoittaminen esti niitä harjoittamasta puolustautumisoikeuksiaan mielekkäällä tavalla, koska ne eivät kyenneet tuomaan tehokkaasti esiin näkemyksiään väitettyjen tosiseikkojen ja olosuhteiden paikkansapitävyydestä ja merkityksellisyydestä.

(406) On syytä huomata, että kaikki olennaiset tosiseikat ja olosuhteet, jotka ovat komission tässä asetuksessa tekemien päätelmien perustana, on ilmoitettu asianomaisille osapuolille joko osana yleisiä tai yrityskohtaisia päätelmiä. Lisäksi kaikkiin asianomaisten osapuolten esittämiin lisätietopyyntöihin vastattiin asianmukaisesti joko tarjoamalla lisäselvennyksiä, täydentäviä asiakirjoja tai tarkistetut ei-luottamukselliset versiot asiakirjoista tai antamalla yksityiskohtaisia selityksiä tietopyynnöistä kieltäytymisen perusteeksi (ks. myös 87, 88, 115–117 ja 284 kappale tiettyjen väitteiden ja komission vastaväitteiden osalta). Tämän vuoksi kyseiset väitteet on hylättävä.

(407) Edellä esitetyistä seikoista seuraa, että perusasetuksen 11 artiklan 2 kohdan nojalla Venäjältä peräisin olevan ammoniumnitraatin tuonnissa täytäntöönpanoasetuksella (EU) 2018/1722 käyttöön otetut polkumyyntitoimenpiteet olisi pidettävä voimassa.

(408) Päätelmien ilmoittamisen jälkeen eräs käyttäjien järjestö ([140]) ehdotti, että jos komissio päättää jatkaa toimenpiteiden voimassaoloa, niitä pitäisi jatkaa vain yhdellä vuodella. Ehdotus perustuu matalan maakaasun hintaan, joka vallitsee unionissa tällä hetkellä, ja viljelijöiden heikkoon kannattavuuteen.

([140]) COPA (Committee of Professional Agricultural Organisations), COGECA (General Committee for Agricultural Cooperation in the European Union).

(409) Komissio huomauttaa, että näin lyhyt toimenpiteiden kesto olisi poikkeuksellinen, koska toimenpiteet kattavat yleensä viisi vuotta. Tässä tapauksessa ei vaikuta olevan mitään erityistilannetta, joka oikeuttaisi lyhyempään kestoon. Sen lisäksi, että maakaasun hinnat ovat historiallisesti olleet vaihtelevia, kuten 336 kappaleessa todetaan, Maailmanpankin ennusteen mukaan ne saavuttavat unionissa vuoden 2016 tason (tarkastelujakson alku) vuonna 2023. Viljelijöiden tuloista (ks. 366 kappale) voidaan todeta, että niihin vaikuttavat monet tekijät, eikä tutkimuksessa havaittu selvää yhteyttä ammoniumnitraatin hintojen ja viljelijöiden tulojen välillä, kuten 367 kappaleessa selitetään. Sen vuoksi väite hylättiin.

(410) Tässä asetuksessa määriteltyjä yksilöllisiä polkumyyntitulleja sovelletaan ainoastaan näiden yritysten eli erikseen mainittujen oikeushenkilöiden tuottaman tarkastelun kohteena olevan tuotteen tuontiin. Jos yrityksen (erikseen mainittuihin yrityksiin etuyhteydessä olevat yritykset mukaan luettuina) nimeä ja osoitetta ei ole erikseen mainittu tämän asetuksen artiklaosassa, sen valmistaman tarkastelun kohteena olevan tuotteen tuontiin ei voida soveltaa näitä tulleja, vaan siihen on sovellettava ”kaikkiin muihin yrityksiin” sovellettavaa tullia. Kaikki näiden yksilöllisten polkumyyntitullien soveltamiseen liittyvät pyynnöt (esimerkiksi yrityksen nimen muutoksesta tai uuden tuotanto- tai myyntiyksikön perustamisesta johtuvat) on toimitettava viipymättä komissiolle ([141]), ja mukaan on liitettävä kaikki asian kannalta oleelliset tiedot ja erityisesti tiedot, jotka koskevat esimerkiksi kyseiseen nimenmuutokseen tai kyseisiin tuotanto- tai myyntiyksiköiden muutoksiin mahdollisesti liittyviä yrityksen tuotantotoiminnan sekä kotimarkkina- ja vientimyynnin muutoksia. Asetusta muutetaan tarvittaessa saattamalla yksilöllisten tullien soveltamisalaan kuuluvien yritysten luettelo ajan tasalle.

(411) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) 2018/1046 ([142]) 109 artikla huomioon ottaen silloin, kun jokin määrä on maksettava takaisin Euroopan unionin tuomioistuimen tuomion seurauksena, maksettava korko on *Euroopan unionin virallisen lehden* C-sarjassa kunkin kuukauden ensimmäisenä kalenteripäivänä julkaistu Euroopan keskuspankin perusrahoitusoperaatioihinsa soveltama korko.

(412) Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2020/1317 ([143]), jäljempänä ’uusi luokitteluasetus’, tuli voimaan 13 päivänä lokakuuta 2020. Uudessa luokitteluasetuksessa selvennetään, että tietyt tuotteet, jotka perustuvat pääasiallisesti ammoniumnitraattiin, luokitellaan CN-koodiin 3602 00 00. Sen vuoksi komissio on päivittänyt tässä asetuksessa olevia koodeja, jotka tulevat voimaan 13 päivänä lokakuuta 2020, jotta voidaan mukautua kyseisessä asetuksessa selvennettyyn oikeaan luokitteluun. Komissio muistuttaa, että luettelo koodeista on joka tapauksessa vain ohjeellinen. Toimenpiteiden soveltamisala määräytyy tarkasteltavana olevan tuotteen määritelmän perusteella. Sen tulliluokitus voi muuttua.

(413) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat asetuksen (EU) 2016/1036 15 artiklan 1 kohdalla perustetun komitean lausunnon mukaiset,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Otetaan käyttöön lopullinen polkumyyntitulli tuotaessa Venäjältä peräisin olevia kiinteitä lannoitteita, joiden ammoniumnitraattipitoisuus on suurempi kuin 80 painoprosenttia ja jotka luokitellaan tällä hetkellä CN-koodeihin 3102 30 90, 3102 40 90, ex 3102 29 00, ex 3102 60 00, ex 3102 90 00, ex 3105 10 00, ex 3105 20 10, ex 3105 51 00, ex 3105 59 00, ex 3105 90 20 ja ex 3602 00 00 (Taric-koodit 3102 29 00 10, 3102 60 00 10, 3102 90 00 10, 3105 10 00 10, 3105 10 00 20, 3105 10 00 30, 3105 10 00 40, 3105 10 00 50, 3105 20 10 30, 3105 20 10 40, 3105 20 10 50, 3105 20 10 60, 3105 51 00 10, 3105 51 00 20, 3105 51 00 30, 3105 51 00 40, 3105 59 00 10, 3105 59 00 20, 3105 59 00 30, 3105 59 00 40, 3105 90 20 30, 3105 90 20 40, 3105 90 20 50, 3105 90 20 60, 3602 00 00 10).

([141]) European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate H, B-1049 Brussels, Belgium.

([142]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU, Euratom) 2018/1046, annettu 18 päivänä heinäkuuta 2018, unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä, asetusten (EU) N:o 1296/2013, (EU) N:o 1301/2013, (EU) N:o 1303/2013, (EU) N:o 1304/2013, (EU) N:o 1309/2013, (EU) N:o 1316/2013, (EU) N:o 223/2014, (EU) N:o 283/2014 ja päätöksen N:o 541/2014/EU muuttamisesta sekä asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 kumoamisesta (EUVL L 193, 30.7.2018, s. 1).

([143]) Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2020/1317, annettu 9 päivänä syyskuuta 2020, tiettyjen tavaroiden luokittelusta yhdistettyyn nimikkeistöön (EUVL L 309, 23.9.2020, s. 1).

2. Lopullinen polkumyyntitulli on 2 ja 3 artiklan mukaisesti vahvistettu kiinteä määrä.

2 artikla

Kaikkien yritysten tuottamat seuraavat tuotteet (Taric-lisäkoodit A522 ([144]), A959 ([145]) ja A999 ([146])):

Tuotteen kuvaus	CN-koodi	Taric-koodi	Kiinteä tulli (euroa tonnilta)
Ammoniumnitraatti muuna kuin vesiliuoksena	3102 30 90	–	32,71
Ammoniumnitraatti muuna kuin vesiliuoksena	36 02 00 00	10	32,71
Ammoniumnitraatti sekoitettuna kalsiumkarbonaatin tai muiden sellaisten epäorgaanisten aineiden kanssa, jotka eivät ole lannoitteita, typpipitoisuus suurempi kuin 28 painoprosenttia	3102 40 90	–	32,71

3 artikla

1. Kaikkien muiden yritysten paitsi yrityksen KCKK Branch of Joint Stock Company United Chemical Company Uralchem, Kirovo-Chepetsk, tuottamat seuraavat tuotteet (Taric-lisäkoodit A522 ([147]) ja A999 ([148])):

Tuotteen kuvaus	CN-koodi	Taric-koodi	Kiinteä tulli (euroa tonnilta)
Kiinteät lannoitteet, ammoniumnitraattipitoisuus suurempi kuin 80 painoprosenttia	3102 29 00	10	32,71
Kiinteät lannoitteet, ammoniumnitraattipitoisuus suurempi kuin 80 painoprosenttia	3102 60 00	10	32,71
Kiinteät lannoitteet, ammoniumnitraattipitoisuus suurempi kuin 80 painoprosenttia	3102 90 00	10	32,71
Kiinteät lannoitteet, ammoniumnitraattipitoisuus suurempi kuin 80 painoprosenttia, jotka eivät sisällä fosforia eivätkä kaliumia	3105 10 00	10	32,71
Kiinteät lannoitteet, ammoniumnitraattipitoisuus suurempi kuin 80 painoprosenttia, fosforipitoisuus P_2O_5:na laskettuna ja/tai kaliumpitoisuus K_2O:na laskettuna pienempi kuin 3 painoprosenttia	3105 10 00	20	31,73

([144]) Tavarat, jotka on tuottanut Open Joint Stock Company (OJSC) Azot, Novomoskovsk, Venäjä, tai Open Joint Stock Company (OJSC) Nevinnomyssky Azot, Nevinnomyssk, Venäjä.
([145]) Tavarat, jotka on tuottanut "KCKK Branch of Joint Stock Company United Chemical Company Uralchem in Kirovo- Chepetsk".
([146]) Kaikki muut yritykset.
([147]) Tavarat, jotka on tuottanut Open Joint Stock Company (OJSC) Azot, Novomoskovsk, Venäjä, tai Open Joint Stock Company (OJSC) Nevinnomyssky Azot, Nevinnomyssk, Venäjä.
([148]) Kaikki muut yritykset.

Kiinteät lannoitteet, ammoniumnitraattipitoisuus suurempi kuin 80 painoprosenttia, fosforipitoisuus P_2O_5:na laskettuna ja/tai kaliumpitoisuus K_2O:na laskettuna vähintään 3 painoprosenttia mutta pienempi kuin 6 painoprosenttia	3105 10 00	30	30,75
Kiinteät lannoitteet, ammoniumnitraattipitoisuus suurempi kuin 80 painoprosenttia, fosforipitoisuus P_2O_5:na laskettuna ja/tai kaliumpitoisuus K_2O:na laskettuna vähintään 6 painoprosenttia mutta pienempi kuin 9 painoprosenttia	3105 10 00	40	29,76
Kiinteät lannoitteet, ammoniumnitraattipitoisuus suurempi kuin 80 painoprosenttia, fosforipitoisuus P_2O_5:na laskettuna ja/tai kaliumpitoisuus K_2O:na laskettuna vähintään 9 painoprosenttia mutta enintään 12 painoprosenttia	3105 10 00	50	28,78
Kiinteät lannoitteet, ammoniumnitraattipitoisuus suurempi kuin 80 painoprosenttia, fosforipitoisuus P_2O_5:na laskettuna ja kaliumpitoisuus K_2O:na laskettuna pienempi kuin 3 painoprosenttia	3105 20 10	30	31,73
Kiinteät lannoitteet, ammoniumnitraattipitoisuus suurempi kuin 80 painoprosenttia, fosforipitoisuus P_2O_5:na laskettuna ja kaliumpitoisuus K_2O:na laskettuna vähintään 3 painoprosenttia mutta pienempi kuin 6 painoprosenttia	3105 20 10	40	30,75
Kiinteät lannoitteet, ammoniumnitraattipitoisuus suurempi kuin 80 painoprosenttia, fosforipitoisuus P_2O_5:na laskettuna ja kaliumpitoisuus K_2O:na laskettuna vähintään 6 painoprosenttia mutta pienempi kuin 9 painoprosenttia	3105 20 10	50	29,76
Kiinteät lannoitteet, ammoniumnitraattipitoisuus suurempi kuin 80 painoprosenttia, fosforipitoisuus P_2O_5:na laskettuna ja kaliumpitoisuus K_2O:na laskettuna vähintään 9 painoprosenttia mutta enintään 12 painoprosenttia	3105 20 10	60	28,78
Kiinteät lannoitteet, ammoniumnitraattipitoisuus suurempi kuin 80 painoprosenttia, fosforipitoisuus P_2O_5:na laskettuna pienempi kuin 3 painoprosenttia	3105 51 00	10	31,73
Kiinteät lannoitteet, ammoniumnitraattipitoisuus suurempi kuin 80 painoprosenttia, fosforipitoisuus P_2O_5:na laskettuna vähintään 3 painoprosenttia mutta pienempi kuin 6 painoprosenttia	3105 51 00	20	30,75
Kiinteät lannoitteet, ammoniumnitraattipitoisuus suurempi kuin 80 painoprosenttia, fosforipitoisuus P_2O_5:na laskettuna vähintään 6 painoprosenttia mutta pienempi kuin 9 painoprosenttia	3105 51 00	30	29,76
Kiinteät lannoitteet, ammoniumnitraattipitoisuus suurempi kuin 80 painoprosenttia, fosforipitoisuus P_2O_5:na laskettuna vähintään 9 painoprosenttia mutta enintään 10,40 painoprosenttia	3105 51 00	40	29,31
Kiinteät lannoitteet, ammoniumnitraattipitoisuus suurempi kuin 80 painoprosenttia, fosforipitoisuus P_2O_5:na laskettuna pienempi kuin 3 painoprosenttia	3105 59 00	10	31,73

Kiinteät lannoitteet, ammoniumnitraattipitoisuus suurempi kuin 80 painoprosenttia, fosforipitoisuus P_2O_5:na laskettuna vähintään 3 painoprosenttia mutta pienempi kuin 6 painoprosenttia	3105 59 00	20	30,75
Kiinteät lannoitteet, ammoniumnitraattipitoisuus suurempi kuin 80 painoprosenttia, fosforipitoisuus P_2O_5:na laskettuna vähintään 6 painoprosenttia mutta pienempi kuin 9 painoprosenttia	3105 59 00	30	29,76
Kiinteät lannoitteet, ammoniumnitraattipitoisuus suurempi kuin 80 painoprosenttia, fosforipitoisuus P_2O_5:na laskettuna vähintään 9 painoprosenttia mutta enintään 10,40 painoprosenttia	3105 59 00	40	29,31
Kiinteät lannoitteet, ammoniumnitraattipitoisuus suurempi kuin 80 painoprosenttia, kaliumpitoisuus K_2O:na laskettuna pienempi kuin 3 painoprosenttia	3105 90 20	30	31,73
Kiinteät lannoitteet, ammoniumnitraattipitoisuus suurempi kuin 80 painoprosenttia, kaliumpitoisuus K_2O:na laskettuna vähintään 3 painoprosenttia mutta pienempi kuin 6 painoprosenttia	3105 90 20	40	30,75
Kiinteät lannoitteet, ammoniumnitraattipitoisuus suurempi kuin 80 painoprosenttia, kaliumpitoisuus K_2O:na laskettuna vähintään 6 painoprosenttia mutta pienempi kuin 9 painoprosenttia	3105 90 20	50	29,76
Kiinteät lannoitteet, ammoniumnitraattipitoisuus suurempi kuin 80 painoprosenttia, kaliumpitoisuus K_2O:na laskettuna vähintään 9 painoprosenttia mutta enintään 12 painoprosenttia	3105 90 20	60	28,78

2. Polkumyyntitullin soveltamatta jättäminen 1 kohdassa lueteltujen tuotteiden osalta, jotka on tuottanut KCKK Branch of Joint Stock Company United Chemical Company Uralchem, Kirovo-Chepetsk, edellyttää, että Joint Stock Company United Chemical Company Uralchem esittää jäsenvaltioiden tulliviranomaisille pätevän kauppalaskun, jossa on oltava kauppalaskun laatineen tahon nimellä ja tehtävänimikkeellä yksilöidyn työntekijän päiväämä ja allekirjoittama vakuutus seuraavassa muodossa: ”Allekirjoittanut vahvistaa, että tässä laskussa tarkoitetun, Euroopan unioniin vietäväksi myydyn ammoniumnitraatin (määrä) on valmistanut (KCKK Branch of Joint Stock Company United Chemical Company Uralchem, Kirovo-Chepetsk, osoite), (Taric-lisäkoodi A959), Venäjällä. Allekirjoittanut vakuuttaa, että tässä laskussa ilmoitetut tiedot ovat täydelliset ja paikkansapitävät.” Jos tällaista kauppalaskua ei esitetä, kaikkiin 1 kohdassa mainittuihin ammoniumnitraatin tuotelajeihin, jotka on tuottanut KCKK Branch of Joint Stock Company United Chemical Company Uralchem, Kirovo-Chepetsk, sovelletaan ’kaikkiin muihin yrityksiin’ sovellettavaa tullia.

4 artikla

1. Jos tavarat ovat vahingoittuneet ennen niiden luovutusta vapaaseen liikkeeseen ja tämän vuoksi niistä tosiasiallisesti maksettua tai maksettavaa hintaa suhteutetaan tullausarvon määrittämiseksi komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2015/2447 ([149]) 131 artiklan 2 kohdan mukaisesti, 2 ja 3 artiklan perusteella laskettua polkumyyntitullia alennetaan prosenttimäärällä, joka vastaa tosiasiallisesti maksetun tai maksettavan hinnan suhteutusta.

2. Jollei toisin säädetä, sovelletaan tulleja koskevia voimassa olevia säännöksiä ja määräyksiä.

([149]) Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2015/2447, annettu 24 päivänä marraskuuta 2015, unionin tullikoodeksista annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 952/2013 tiettyjen säännösten täytäntöönpanoa koskevista yksityiskohtaisista säännöistä (EUVL L 343, 29.12.2015, s. 558).

5 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 15 päivänä joulukuuta 2020.

Komission puolesta
Ursula VON DER LEYEN
Puheenjohtaja